

ኢትዮጵያውያን የወንጌል ጀግኖች

ከዲክ ማክሊለን
ትርጉም በግርማዊ

ኢትዮጵያውያን የወንጌል መልእክተኞች
በራሞ ወንዝ ሸለቆ ውስጥ የሚያገለግሉ የወንጌል ጀግኖች

«የተመረጡ ሰልፈኞች»

1ኛ ነገሥት 12:21

የአማርኛው ትርጉም የመጀመሪያ እትም 2001 ዓ.ም

የአሳታሚው መበት በሕግ የተጠበቀ ነው።

የላፕሰሊ/ብሩክስ ፋውንዴሽን ለዚህ መጽሐፍ ጎትመት ላደረገው ድጋፍ ምስጋናችንን እናቀርባለን።

WARRIORS OF ETHIOPIA

by Dick Maclellan

Ethiopian National Missionnaires -

Heroes of the Gospel in the Omo River Valley

Copyright © 2006

Richard J McLellan

First published November 2006 by Dick McLellan

P.O. Box 1221 Eastwood NSW 2122 Australia

Email: dickmclellan@bigpond.com

ትርጉም፡- ግርማዊ

አርትላት፡- ዘንቦ ገብረሐና

የኮምፒውተር ለቀማና የገጽ አቀማመጥ፡-

ጥሩወርቅ በቀለ እና ዓለምፀሐይ እውነቱ

አሳታሚ፡- የኤስ ካይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

የፖ.ሣ .ቁጥር 127፣ አዲስ አበባ

ስልክ - 011-349-3252/011-551-2973

ኢ-ሜይል፡- simmedia@ethionet.et

ማውጫ

መቅደም	8
መግቢያ	10
1. ደፈርሻ ባርነት እና ደገንነት	13
2. ማሄ ፈር - ቀዳጅ የወንጌል መልእክተኛ	27
3. ዳንጎ መጽሐፍ ቅዱስ በተፈለገው ዋጋ	38
4. ኬባ ላደርግ የምችለው አነስተኛው ነገር	46
5. ናና ስውሩ ሰው	53
6. ላሊሶ የወርቅ ቅጠሎች	62
7. አኒላ ከጌታ ዘንድ ወሬ ሰማን	69
8. ተካ መላእክትን ሳያውቁ	81
9. ዋጃ የጌታ እስረኛ	87
10. ደሳለኝ ለሕይወት ዘመን ልጅ ሆኖ መመረጥ	95
11. ግምባታ የሽባው ሕልም	118
12. ተካ ሰማዕት ለክርስቶስ	130
13. ጀማሪ የባህል ልዩነት እና ቆራጥነት	140
14. ናና ልዩ ጸሎት	148
15. ደስታ ስምም ቦታ አለው	155
16. ፋንታ ያልታሰበ ዕጩ	159
17. ጣሰው ለክርስቶስ የተሠቃየ	165
18. አልዳቦ የተጣመመ ዛፍ	173
19. አልዳቦ በቀብር ስፍራ ላይ የነበረ ሰው	183
20. ኢካሶ የጸሎት ተጋዳይ	189

21. በቀለ	ወንበዴዎች እና በረከቶች	196
22. ቱሞሊ	ወንበዴው	202
23. ዋጋሶ	መንፈሳዊ ውጊያ	210
24. ብርሃኑ	ልዩ ሕፃናት	220
25. ማቴዎስ	በማይመቹ መንገዶች ላይ	225
26. ማቴዎስ	አማላጁ	230
27. ዮሐንስ	ለኢየሱስ መዘመር	236
28. ሁለት ሚስቶች	የሌት ጀግኖችን ሰላም በሉልኝ	245
የማጠቃለያ ቃል		256

አበርክቶት

ውድ ባለቤቱ፤ የአራት ልጆቻችን እናት፤ የወንጌል መልእክተኛ እና ነርስ ለሆነችው፤ (ኢ.ኤ.ኤ) ከ1954 ጀምሮ አንዳንድ ጊዜ በባሕላዊ እምነት ተከታይ ጎሳዎች መካከል፤ በተነጠለ፤ የብቸኝነት ስፍራ አብራኝ በኤስ ካይ ኤም እና በግሎባል ሪኮርዲንግ/የጽንፈኞች ቀረጸ ዓለም አቀፍ ድርጅት ውስጥ እግዚአብሔርን ላገለገለችው፤ በወንጌል መልእክተኝነት አስደሳች እና አሳዛኝ ሁኔታዎች ውስጥ በጽናት ለተጓዘችው፤ በአስቸጋሪ ሁኔታዎች እና ፈተናዎች በነበሩባቸው በበርካታ የአገልግሎት ጉዞዎች ውስጥ ሁልጊዜ በሙሉ ልብ ለደገፈችኝ ለቪዳ

እና

ለምንወዳቸው፤ ለምናከብራቸው እና ለምናደንቃቸው፤ እነርሱን ማወቁም ሆነ ከእነርሱ ጋር ማገለልገሉ ለእኛ ትልቅ ዕድል ለሆነልን እና ባለውለታዎቻችን ለሆኑት ለውጭ አገር እና ለኢትዮጵያውያን የወንጌል መልእክተኞች ሚስቶች፡፡ ያለ ሚስቶች ድጋፍ ብዙም አይሠራም ነበር! (ምዕራፍ 28ን ይመልከቱ)፤

እና

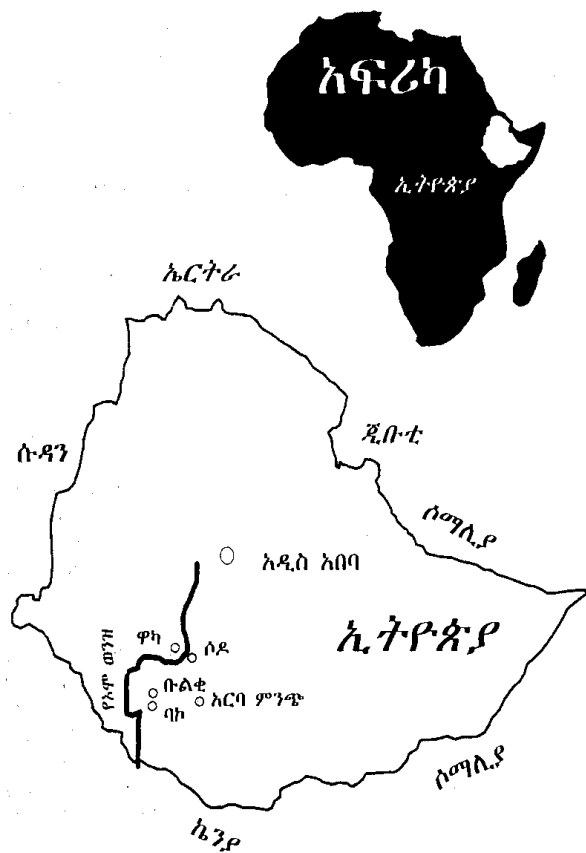
ዛሬ እምብዛም ለማይታወቁት ወይም ለተረሱት፤ ነገር ግን በወላይታ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ለተወደዱ እና ለተከበሩ በድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ለተጓዙ ጥቂት ወገኖች፤ በ2ኛው የዓለም ጦርነት ወቅት የክርስቶስን ወንጌል በመቶዎች ወደሚቆጠሩ የወላይታ መንደሮች ለማድረስ ሕይወታቸውን ለአደጋ ላጋለጡ ለ«ተንቀሳቃሽ ሰባዚዎች» መታሰቢያ፡፡ ከጦርነቱ የተረፉት አራቱ ብቻ ሲሆኑ፤ እስካሁን ድረስ በሕይወት ያሉት አንዱ ብቻ ናቸው፡፡ (ምዕራፍ 17ን ይመልከቱ)

ምስጋና

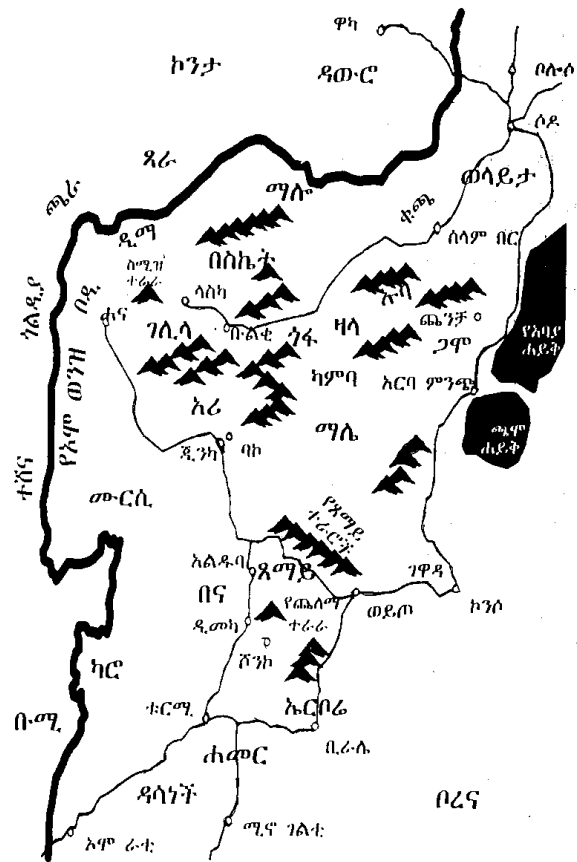
በካሌት የተቀረጹ ድምፆችን ለመጻፍ፤ ረቂቅ ጽሑፎችን ለማረም ጊዜያቸውን ለሰጡኝ፤ ምክራቸውን ለሰጡኝ፤ እርማቶችን ላደረጉ፤ የጽሑፉን የገጽ አቀማመጥ እና ሥዕሎችን ለሠሩ፤ ወይም ኮምፒውተር ሲበላሽብኝ ለጠገነልኝ እና ለጸሐዩልኝ፤ ይህንን መጽሐፍ አንድጽፍ ላበረታቱኝ ብዙ ጓደኞቼ እና ለዓመታት ቪዳን እና እኔን በጸሎት ለደገፉኝ ለሌሳሊ፤ ማርጋሬት፤ ጁዲ፤ ቪዳ፤ ማቪስ፤ ፐርል፤ ኪዝ፤ ክሪስ እና ሌሎች ብዙ ሰዎች ምስጋናዬ ይድረላቸው፡፡ እግዚአብሔር ስለ ታማኝነታችሁ ይባርካችሁ፤ ዋጋችሁንም ይክፈላችሁ፡፡

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች

በተለይ ካልተጠቀሰ በስተቀር፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተወሰዱት ከ1954ቱ የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ወይም ከአዲሱ መደበኛ ትርጉም ነው፡፡

ካርታ 1
ኢትዮጵያ እና አካራባች አገሮች

ካርታ 2

የአሞ ወንዝ ሸለቆ እና ደቡብ ምዕራብ ኢትዮጵያ

መቅደም

ከግማሽ ምእተ ዓመት በፊት እግዚአብሔር አንድ ወጣት በአውስትራሊያ ቤቱን ትቶ ወደ ኢትዮጵያ ለአገልግሎት እንዲመጣ ጠራው። የት እንደሚሄድ በውል ሳያውቅ የተነሣው ይህ ወጣት በታላቁ የእግዚአብሔር ሥራ ውስጥ አብረውት ከሚያገለግሉት ለየት ያሉ ሰዎች ጋር ተገናኘ።

እዚሁ በኢትዮጵያ ውስጥም እንዲሁ፣ እግዚአብሔር ሰዎችን ለሥራው በመጥራት ላይ ነበር። እነዚህ ሰዎች በአብዛኛው ከተለያዩ ቋንቋዎችና ባህሎች የመጡ ገበሬዎች ነበሩ። የሚጋሩት ነገር ቢኖር፡- ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የነበራቸው ፍቅር ነበር። ኢየሱስ ከሞት ፍርሃት፣ ከሚያስጨንቁ ክፉ መናፍስት እና ማብቂያ የሌለውን የጠንቋዮች ፍላጎት ለማሟላት ደፋ ቀና ከማለት ያዳናቸው ጌታ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ነጻ አውጪያቸውና ጌታቸው ነበር። እስከ ዓለም መጨረሻ፣ እስከ ሞትም ድረስ እንኳ ቢሆን፣ እርሱን ከማገልገል የሚመልሳቸው ነገር አልነበረም።

የጌላ ጌላ የወጣቱ አውስትራሊያዊ የዲክ ማክሊላንና የገበሬ ወንጌላውያን ፍላጎቶች ተገናኙ። የዚህ ግንኙነት ውጤት ከባህል-ዘለል ባደኝነትና ከእርስ በርስ መደጋገፍ ያለፈ ነበር። በመሆኑም፣ ይህ ግንኙነት ከራሳቸው ጎሳ አባላት ውጭ የሆኑትን ሰዎች ከመግደል ወደ ጌላ ለማይሉ ሰዎችና ርቀው ወደሚገኙ አካባቢዎች ለመጀመሪያ ጊዜ ወንጌሉን ይዞ መሄድን አስከተለ። ወንጌሉ ስፍር ቁጥር ለሌላቸው ዓመታት በአም ወንዝ ሽለቆ አካባቢ ሕዝቡን ጠፍንጎ ይዞ የኖረውን ጨለማ ጥሶ የገባው በዚህ ዓይነት መንገድ ነበር።

ይህ መጽሐፍ የሚናገረው በሚሲዮናዊውና በኢትዮጵያውያን ወንጌላውያን መካከል ስለነበረው ይህ የአገልግሎት ግንኙነት ነው። ይህ እርሻቸውን፣ የሞቀ ባህላቸውን፣ የቤተሰቦቻቸውን ደኅንነት ትተው መጽሐፍ ቅዱሳቸውንና የውኃ ኮዳቸውን በመያዝ በአዳኛቸው ተማምነው የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል በየተራራውና ሽንተረሩ፣ ከየወንዝ ወንዙ ማዶ ለነበሩት ሰዎች ለመጀመሪያ ጊዜ ስላደረሱት የተመረጡ የእግዚአብሔር ሰዎች የሚናገር ታሪክ ነው። ሰው ያለ ክርስቶስ ለዘላለሙ የጠፋ መሆኑን ማመናቸውን፣ «ሂዱ፣ እነሆ እኔ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» ላላቸው ጌታ መታዘዛቸውን መጽሐፉ አጉልቶ ያሳያል።

ዛሬ፣ እነዚህና እነዚህን የሚመስሉ ሰዎች በከፈሉት መሥዋዕትነትና ሥቃይ ሳቢያ በደቡብ ኢትዮጵያ ተራሮች ላይ በሺዎች የሚቆጠሩ አብያተ ክርስቲያናት ተመሥርተዋል።

ዲክ ማክሊላንም ራሱ ታሪካቸውን ከሚናገሩላቸው ሰዎች ያነሰ አይደለም። እርሱም ግሩም የእግዚአብሔር ሰው ነው። (እ.ኤ.አ) በ1967 ኢትዮጵያ ስደርስ፣ ዲክ ከብዙ ኢትዮጵያውያን «የወንጌል አርበኞች» ጋር ለብዙ ዓመታት ኮረብታዎችንና ሽለቆዎችን እያዳረሰ ነበር። እንደ ወጣት የወንጌል መልእክተኛ፣ እነዚህን ሰዎች መውደድንና ከእነርሱ ጋር ማገልገልን የተማርኩት ከእርሱ ነበር። ይህ ለእኔ ትልቅ በረከት ነበር።

የዘላለም ህልውና በሚጀመርበት ዕለት በጌታ ፊት ስንቆምና አገልጋዮቹን ስለ ታማኝነታቸው ሲሸልም እነዚህ ሰዎችም በሰልፉ ግንባር ቀደም ረድፍ ላይ ቆመው «መልካም አደረጋችሁ!» የሚለውን መገሣ ከጌታ እጅ እንደሚቀበሉ አልጠራጠርም። በክርስቶስ ስለሚገኘው አዲስ ሕይወት በሰበኩት የ«ሞኝነት» ስብከት እግዚአብሔር ደስ የተሰኘባቸውን እነዚህን ተራ ሰዎች በማወቃችን እንዳንደቻችን ምን ያህል ዕድለኞች እንደ ነበርን እነዚህን ታሪኮች እንደገና መስማቱ መለስ ብዬ እንዳስታውስ አድርጎኛል።

ባርክ ፋንሽቶክ

ጥቅምት አሸት፣ ኢትዮጵያ

2006 (እ.ኤ.አ)

አንዳንድ ቋጠሮዎችን መፍታት

ከ እሜቲ የተራራ ሰንሰለት በስተ መጨረሻ በሚገኝ ረባዳ ቦታ ላይ ቆመን ነበር። ሰፊው የአሞ ወንዝ ሽለቆ ከፊታችን ተንጣልሎ ይታያል። ከብዙ ሺ ኪሎ ሜትሮች በታች ባሉት የደቡብ ኢትዮጵያ ሞቃታማ ሜዳዎች ላይ የፀሐይዋ ግለት አይሉአል። ዐውሎ ንፋስ ከተሽከመው አባራ፣ ሣር እና ቅጠሎች የተነሣ የተፈጠረው ወፍራም ጭስ የመሰለ ነገር ከሚዳዎቹ ላይ ተንሳፍፎአል። ወደ አንድ መቶ የሚጠጉ መንደሮች የሣር ጎጆዎች ከአካባቢው ቡናማ ሣር እና የግራር ዛፎች ጋር ተመሳስለው ከአይታ ተሰውረዋል።

እኛ የፈለግነው በሽለቆው ውስጥ የሚኖሩትን ሰዎች ነበር። በጣም ብዙ የጎሳ ዓይነቶች በዚህ አካባቢ ይኖራሉ። አሪ፣ በና፣ ሀመር፣ ዳሰነች፣ ማሊ፣ ካሮ፣ ቡሜ፣ ጸማይ፣ ኤርበሪ፣ ዲማ፣ ሙርሲ እና እጅግ የሚፈሩት ቦዲ በዚህ አካባቢ ይኖራሉ። ሌሎች እኛ የማናውቃቸው ብዙ ጎሳዎችም ነበሩ። አንዳንዶቹ ቡናማ መልክ ሲኖራቸው፣ አንዳንዶቹ ጥቁር ናቸው። ረዣዥም የናይሎቲክ ክብት አርቢዎችና አጫጭር ገበሬዎች፣ አዳኞችና ኃይለኛ ተዋጊዎችም ይገኙባቸው ነበር። ከእነርሱ በፊት እንደ ነበሩት እጅግ ብዙ ትውልዶች ሁሉ፣ እነርሱም በጨለማ ውስጥ ሆነው ወንጌሉን ለመስማት በመጠባበቅ ላይ ነበሩ። መልእክተኞች የክርስቶስን መልእክት እንዲያመጡላቸው ለረዥም ዓመታት ጠብቀዋል። በጣም ረጅም!

ከአጠገቤ የነበረው ወጣቱ ቡዝዲ በታላቁ የአሞ ወንዝ ላይ የምታንጸባርቀውን ፀሐይ በአገጩ አሳየኝ። ራቅ ብሎ ከወደ ምዕራብ አቅጣጫ ሌሎች ወንዞች ከአሞ ወንዝ የሚቀላቀሉባቸውንም ቦታዎች አመለከተኝ። ሰዎች ከእኛ በታች ባለው ኮረብታ ላይ በበሬ ሲያርሱ ተመለከትን። ሌሎች ደግሞ በሚያንሸራትት ዳገት ላይ በመደቅደቅ ይቆፈራሉ። ለመጭው ዝናብ መሬቱን በማዘጋጀት

እዚያው በተራራው ላይ አብረን ጸለይን። ቡዝዲ 200 ኪሎ ሜትሮች ተጉዞ ወደ አካባቢው በመምጣት ስለ ክርስቶስ ለመሰክረለት ወንጌላዊ እግዚአብሔርን አመሰገን። እኔም ትንሽዬ የሰንበት ትምህርት ቤት በመጀመር ወደ ክርስቶስ ስለ መራችኝ ሴት እግዚአብሔርን አመሰግንኩ።

በክርስቶስ አምነው ስላልዳኑት ጎሳዎችም ጸለይን። እነዚህ የተለዩ ቋንቋዎችና ጭካኔ የተሞላባቸው ልማዶች ያሏቸው ጎሳዎች፣ ስለ ነጻነትና ስለ ዘላለማዊ ሕይወት ለመስማት በመጠባበቅ ላይ ነበሩ። ወደ እነዚህ ሁሉ ጎሳዎች፣ መንደሮችና የተለያዩ ቋንቋዎች ማን ሊሄድ ይችላል? ቡዝዲ አባራ በሽፈነው ጉንጨ ላይ እንባ እየወረደ ልቡን በእግዚአብሔር ፊት አፍስሶ ጸለየ። «ጌታ ሆይ፣ በሰይጣን ቋጠሮ የታሰሩ ስለሆኑ ነጻ ሊወጡ አይችሉምና፣ እባክህን አንድ ሰው ልክህ ቋጠሮአቸውን ፍታ» ሲል ቁልቁል ወደ ሽለቆ ከንዶቹን ዘርግቶ ጸለየ።

ይህ መጽሐፍ የሚናገረው እግዚአብሔር ይህን ልባዊ ጸሎት እንዴት እንደ መለሰና ኢትዮጵያውያን ሚሲዮናውያንን፣ ማለትም ወንጌላውያንን በመጠቀም እንዴት በእነዚህ አካባቢዎች አብያተ ክርስቲያናትን እንደ መሠረተ ነው። ይህ በአሞ ወንዝ ሽለቆ አካባቢ ባሉት ተራሮችና ሜዳዎች ላይ ሕይወታቸውን ለአደጋ አጋልጠው ወንጌሉን ከመሰከሩት መንፈሳዊ ተዋጊዎች የጥቂቶች ስም ብቻ የተጠቀሰበት መጽሐፍ ነው።

እነዚህ ሰዎች በሰይጣን ከታሰሩት ሰዎች አንዳንዶቹን ለመፍታት ነበር የሄዱት!

ዲክ ማክሊላን

ደፈርሻ

ባርነት እና ደኅንነት

«ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቤዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ የሆናችሁት ከእርሱ ነው።»

1ኛ ቆሮንቶስ 1:30

«ለሰዚህ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ ነህ እንጂ ባሪያ አይደለህም። ልጅም ከሆንክ ደግሞ በክርስቶስ የእግዚአብሔር ወራሽ ነህ።»

ገላትያ 4:7

የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎቹ በሙሉ፣ «እርሱ ነው! እርሱ ነው! ይህ የእርሱ ታሪክ ነው! ደፈርሻ ነው!» ሲሉ ጮኹ። በትንሽዋ የመማሪያ ክፍል ውስጥ በመስኮቱ አጠገብ የተቀመጠውን ጥቁሩን አዛውንት ደፈርሻን ለማመልከት በእግጫቸው ይጠቁሙና እጆቻቸውን ያውለበልቡ ጀመር። ደፈርሻ የሁሉም ሰው ዓይኖች ሲያርፉበት እንደ ማፈር አለ።

«ደፈርሻ ብድግ በል! ተነሥተህ ሩጥ! ባሪያ ፈንጋዮች መጥተዋል! ፍጠን! ፍጠን! ወደ ጫካ በርረህ ሂድና ተደበቅ። ፍጠን! አሁኑኑ!» እናቱ ልጇን በአፈር ላይ ከተነጠፈው ሰሌን ገና እንቅልፉን ሳይጨርስ ጎትታ አስነሣችና ገፈትራ አስወጣቸው። ልጁ በመንደሩ ውስጥ ያለውን ትርምስ ተመለከተ። ሰዎች እየተርበተበቱ በየአቅጣጫው ይሯሯጡ ነበር። የታጠቁ ሰዎች ጅራፍ እና ገመድ ይዘው ሰዎችን በማሳደድ ላይ ነበሩ። የተያዙት ሰዎች ሲታሰሩና ከቁጥጥር ሥር ሲወሉ እዚህም እዚያም ትግል ይካሄድ

የማይታወቀው ነገር፤ የአያት ቅድማዎቻቸው መናፍስት ፍርሃትና የሞት ፍርሃት ሰዎች ፈረመችና ምስኪኖች እንዲሆኑ አደረጋቸው።

ወንድሙ ደባልቂ አደን ላይ ሳለ የተከሰተውን ነገር ሲሰማ፤ የድረቡልኝ ጨኸት አሰማ። ጨኸቱም በሽለቆው ውስጥ አስተገባ። ወዲያውኑ ጎረቤቶቻቸው በሙሉ ተሰባስቡ። ደባልቂ ሁሉም ሰው ደፈርሻን ለማስመለስ ያለውን ሁሉ መስጠት እንዳለበት ተናገረ። ሰዎች ከብቶች፤ ፍየሎች፤ ዶሮዎችና ጥሬ ገንዘብ ሰጡ። የአማራ የመሬት ባላባታቸው ወደ ጎፋ የሚወስደውን መንገድ ተከትሎ በመሄድ ባሪያዎቹን እንዲያስመልስ ተማጸኑት። የሰበሰቡትን ገንዘብ ሁሉ በመውሰድ ደፈርሻን ገዝቶ እንዲያመጣላቸው ጠየቁት። የጎሳው አረጋውያን ከብቶቹን ይዘው ተከተሉ።

ከአሥር ቀናት ያህል በጋላ፤ የቡድኑ አባላት ደስ ብሎአቸው ተመለሱ። ደፈርሻን ይዘውት ነበር የተመለሱት! የተሰበሰቡትን እንስሳትና ብዙ ልመናዎችን ቢፈጅም፤ ደፈርሻ ተለቆአል። ዜናው ሲለማ በአይዳ ሕዝቦች ዘንድ ታላቅ ደስታ ሆነ። አዲስ አበባ የሚገኘው የአጼ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት ባሪያ ፍንገላ ሕገ ወጥ መሆኑን አወጀ። ከእንግዲህ ዐረቦች ወደ ደቡብ ኢትዮጵያ እየሄዱ ወረራ አይፈጥሩም። ጥቂት ግለሰቦች የሌሎች ጎሳ አባላትን «ለባርነት» ሊገዙና ሊሸጡ ቢችሉም፤ ይህ ረዥም እድሜ የማይደረገው ተግባር ነበር።

ደፈርሻ በጫካው ጻር ለራሱ ቤት ሠርቶ ሚስት አገባ። ዓመታቱ በፍጥነት አለፉ። ከዓመታት በጋላ ነጭ ፈረንጆች በቡልቂ ለመኖር እንደ መጡ ሰማ። እነዚህ ሰዎች አስተማሪዎች እንደ ሆኑና «አዲስ ሃይማኖት» እንዳመጡ ይነገር ነበር። አንድ ቀን በቡልቂ ገበያ ደፈርሻ አንድ ፈረንጅ አየ። ፈረንጁ ከደፈርሻ የማይበልጥ አጭር ሰው ነበር። ዎልተር አህማን ሳቂታና ፈገግታ ያልተለየው ሰው ነበር። ደፈርሻ ይህ ሰው ለሌላ አማራ ሰው የገዛው ሳሙና ቆሻሻን ሊያጥብ እንደሚችልና ኃጢአትን ሊያጥብ

የሚችለው የኢየሱስ ደም ብቻ እንደ ሆነ ሲናገር ሰማ። ደፈርሻ ንግግሩ ስለ ገረመው፤ ከደባልቂ ጋር በመሆን ስለዚህ ከኃጢአት ሊያንጸ ስለሚችለው ሰው ተጨማሪ ጥያቄዎችን ለመጠየቅ ሚስቱን ወደ ተከተለው።

ከዎልተር የሰሙት ነገር ከዚህ በፊት ከሚያውቁት ሁሉ የተለየ ነበር። ለመረዳትም ከባድ ነበር! አዲሶቹ የፍቅር፤ የይቅርታ፤ የንስሐ፤ የእምነትና የጽድቅ ቃላት ፍጹም አዲስ አስተሳሰቦች ሆኑባቸው። ሌሎች ሚሲዮናውያን ባልና ሚስት አካባቢያቸውን ለመጎብኘት ሲመጡ ደፈርሻ እና ደባልቂ ከእነርሱ ስለ ክርስቶስ ተጨማሪ ነገሮችን ተማሩ። ወንድማማቾቹ ወደ ሚሲዮናውያኑ ሲመለሱ ቆይተው በመጨረሻ በክርስቶስ አመኑ።

ይሁንና፤ ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ሚሲዮናውያኑን ከአገር ጠራርጎ ስላስወጣ፤ ደፈርሻን እና ወንድሙን ሊያስተምር የሚችል ሰው አልነበረም። ማሄና ዮሐንስ የተባሉ ሁለት የወላይታ ወንጌላውያን ወደ አካባቢው የመጡት ገና ከ14 ዓመታት በጋላ ነበር። ወንጌላውያኑ የኢየሱስ ክርስቶስን ታሪክ በየደረሱበት እየተናፋ፤ ወደ አይዳ አካባቢ መጡ። በዚህ ጊዜ በኢየሱስ እናምናለን የሚሉትን ያልተማሩ ሰዎች አገኙ። የማሄ ታናሽ ወንድም ዳንኤል ወንጌላዊ ሆኖ በአይዳ አካባቢ ያገለግል ጀመር።

እኛ የኤስ አይ ኤም ሚሲዮናውያን መሬት አግኝተን በቡልቂ አካባቢ ጣቢያ እስክናቋቁም ድረስ ተጨማሪ 8 ዓመታት አለፉ። ከጦርነቱ በፊት ጣቢያው የነበረበትን መሬት ሌሎች ሰዎች የእኛ ነው አሉ። ከዚያም የኦርቶዶክስ ቁሶች ያስነሡት ተቃውሞና የመንግሥት ባለሥልጣናት ጉቦ መፈለጋቸው መሬት የማግኘቱን ሂደት አዘገየው። መሬት ለማግኘት ከባድ ከንቱ ጉዞዎችን በበቅሎ ስናደርግ ቆየን። ይህ የሆነው እኔና ባለቤቴ ቪዳ የክርስቶስን ወንጌል በጎፋ አውራጃ ለሚገኙ በርካታ ጎሳዎች በመስበክ ከወላይታ ወንጌላውያን ጋር አብረን ለመሥራት እዚያ ከመድረሳችን በፊት በየካቲት ወር በ1951 ዓ.ም ነበር።

ጀመር። በቅርብ አካባቢ የተኩስ ድምጽ ሲለማ በሽለቀው ውስጥ የውጥረት ጨካኝነት በረከተ። «ሩጠህ አምልጥ፤» እናቱ እንደገና ጮኸች።

ደፈርሻ ከፍተኛ ፍርሃት ወጥሮ ያዘው። ስለ ባሪያ ፈንጋዮች የሚነገሩ አስፈሪ ወሬዎች ወደ አእምሮው ሲገቡ እግሮቹ ተሳሰሩ። ከጥቂት ዓመታት በፊት የአረብ ባሪያ ፈንጋዮች መጥተው ከዘመዶቹ አንዳንዶቹን ወስደው ነበር። እንዲሁ እንደ ደነበ ረ በአትክልቱ ውስጥ መርጥ ጀመረ። በበቆሎ፣ በእንሰትና በቡና ተክሎች መካከል መርጦት ቀጠለ። ወደ ጫካ በሚሮጥበት ጊዜ ብቸኛ ተስፋው ሽሽት እንደ ሆነ ተሰማው። የሌሎችንም ጨካኝነት እየለማ አመልጣለሁ በሚል ተስፋ መርጦትን ቀጠለ። አጫጭርና ወፋፍራም እግሮቹ በኮረብታው ወገብ ላይ እንደ ደረሱ ትንፋሹ ቁርጥ ቁርጥ ይል ጀመር።

የሚያሳዝነው ሁለት ሰዎች ኮረብታውን ለመውጣት ሲታገል ደርሰው ያዙት። መሬት ላይ ጥለውት ሲያበቁ በፍጥነት እጆቹን የፍጥኝ አሰሩ። ቁርጭምጭሚቶቹንም አያይዘው አሰሩ። የሰምንት ዓመት ልጅ የነበረው ደፈርሻ እናቱን እያለ አለቀሰ። አባቱና ታናሽ ወንድሙ ጫካ ለአደን ስለ ሄዱ ሳይያዙ ቀሩ። እናቱ ደግሞ ድርስ አርጉዝ ስለ ነበረች አልተፈለጉም።

ደፈርሻ በደቡብ ኢትዮጵያ ውስጥ በአሞ ጥልቅ ሽለቆና በአሜሪ ለም ተራራዎች የሚገኘው የአይዳ ጎሳ አባል ነው። የአይዳ ጎሳ አባላት በረዥሙ መደቅደቃቸው ገደላማውን የተራራ ወገብ እየቆፈሩ ስኳር ድንችና በቆሎ ይተክላሉ። የጫካ ቡና በሚበቅልባቸው አካባቢዎች እንደ ነብርና ጥርኝ ያሉትን እንስሳት ለመያዝ የእንጨት ወጥመዶችን ያጠምዳሉ። የንብ ቀፎዎችን በጫካ ውስጥ ባሉ ዛፎች ላይ በመስቀል ማር ያገኛሉ። የማሩ ጥራት የታወቀ ስለሆነ የገበያ ችግር አይገጥማቸውም። አዳኞች ቀስታቸውን በመወርወር ውብ ጉራዛዎችን ከዛፎች ላይ ያወርዳሉ። የአማራ ብሔረሰብ አባላት ቆዳውን ለአጎዛነትና ለግድግዳ ጌጥነት

ስለሚጠቀሙ ከፍተኛ ዋጋ ያወጣል።

ጥቁሮቹ የአይዳ ጎሳ አባላት ፈርጣሞች እና ጠንካሮች ነበሩ። ወንዶች በራሳቸው ላይ፣ ሴቶች ደግሞ በወገባቸው ላይ ከባድ ሽክም ይሸከማሉ። የአይዳ ሴቶች ከዛፍ ግልፋሬ የተዘጋጁ ቀሚሶችን ይለብሳሉ። ብዙ ወንዶች ግን ጨርቅ ወይም የእንስሳት ቆዳዎችን ገልደም አድርገው ይሄዳሉ። ለብዙ ዘመናት የጊዟቸውና በባርነት ሲያስተዳድሯቸው የኖሩ ፈካ ያለ መልክ ያላቸው የሰሜን ጎሳዎች ይንቁአቸዋል። ነገር ግን ለባርነትና ለቤት ውስጥ ግልጋሎት በእጅጉ ይፈልጉአቸዋል። ለብዙ ዓመታት የአረብ ባሪያ ነጋዴዎች የአይዳ ሰዎችን በመያዝ በእንስሳት አስረው ወደ ሩቅ ክልሎች ወደም ወደ የመን፣ ሳውዲ አረቢያና የባሕረ ሰላጤ አካባቢዎች ሲሸጡአቸው ኖረዋል።

እንደ አጎራባች የአሪ፣ ማሊ፣ ባስኬቶና ገሊላ ጎሳዎች ሁሉ፣ የአይዳ ሕዝብ ሕይወታቸውን የሚገፉት በፍርሃት ነበር። ባሪያ ፈንጋዮችን፣ የጨካኝ ገዥዎቻቸውን ጥያቄዎችና ስፍር ቁጥር የሌላቸውን ጠንቋዮች ይፈሩ ነበር። እነዚህ ጠንቋዮች አጋንንታዊ ኃይሎችን በማማከር፣ እንዲሁም መርዞችንና እርግማንን በመጠቀም ሰዎችን ያስጨንቁ ነበር። ጠንቋዮቹ «ቡዳዎችም» መሆናቸው ብዙዎችን ያሸብር ነበር። አንዳንዶች ተስፋቸውን ቆርጠው በፍርሃት ይሞቱ ነበር። ወይም ደግሞ በሆዳቸው እየተሳሉ የእንስሳት ስጦታ ይዘው በመምጣት ጠንቋዩ ርግማኑን እንዲያነሣቸው ይለምኑታል። ይህ «የሰላም መስዋዕት» ብዙውን ጊዜ ግለሰቡን ለዕዳ በመዳረግ ሕይወቱን ለባለ ችግር ያጋልጣል።

ገበሬዎች መቼ ማረስ፣ መቆፈር፣ መትከል ወይም ሰብል መሰብሰብ እንዳለባቸው ጠንቋዮችን ያማክራሉ። ጠንቋዮቹም ትንቢት ይናገሩላቸዋል። ትንቢቱ ሳይፈጸም ሲቀር ደግሞ ምን ጊዜ ም የሆነ ማመኝኛ አያጡም። በአመዛኙ የሆነ ንጹሕ ሰው ይፈልግና የእርሱ ጥፋት ትንቢቱ እንዳይፈጸም አንቅፋት እንደ ፈጠረ ይነገራል።

ይሁን እንጂ፣ ከሁሉም በላይ የአይዳን ሕዝብ የሚያስጨንቀው

ራሱ ሞት ነው። ያ ታላቅ ፍርሃት ሕይወታቸውን ሙሉ ጨምሮ ይይዛቸዋል። ከልደት የሚጀምረው ይህ የሞት ፍርሃት ብዙ ነገሮችን እንዲከፋና ጸያፍ የሚሏቸውን ነገሮች እንዲለዩ አድርጓቸዋል። በርጩማ ላይ መቀመጥ የሚችሉት ወንዶች ብቻ ነበሩ፤ ሴቶች ሁልጊዜም በወለል ላይ ለመቀመጥ ይገደዳሉ። ቤቶቻቸውም የተለዩ ነበሩ። ከላይ ሣር የተከደነባቸው የቀርከነ ጎጆዎች፣ ጣራውን ለመደገፍ የሚያስችል መካከለኛ ምስሶ አልነበራቸውም። እርጉዝ ሴት ምጥ ሲጀምራት፣ ብቻዋን ወደ ጫካ ወይም ወደ እንስት ውስጥ መሄድ አለባት። ሕጻኑ ተወልዶ ድምፅ እስከሚያሰማ ድረስ ማንም ሰው ለእርዳታ አይቀርባትም። ችግር ቢደርስባት፣ የሚረዳት ሰው አይኖርም። ሞትም ቢመጣ፣ ብቻዋን ትጋፈጠዋለች።

በመንገድ ላይ ሳሉ የአንዳንድ ወፎችን ድምጽ መስማት እንደ መጥፎ ዕድል ስለሚቀጠር፣ ተጓዦች የሚደርስባቸውን መጥፎ ነገር በመፍራት ወደ ቤታቸው ይመለሳሉ። የተወሰኑ ዛፎች ጥላዎች፣ በዛፎች መሐል የሚንሸዋሸው የነፋስ ድምጽ፣ የተወሰኑ የደመና ቅርጾች፣ ቀስተ ደመናዎች ሁሉ የፍርሃት ምንጮች ናቸው። ድቅድቅ ጨለማ ያጠላባቸው ሌሊቶች ስለሚፈሩ፣ የአይዳ ሰዎች እስኪነጋ ድረስ ራሳቸውንና ከብቶቻቸውን ቤት ውስጥ ዘግተው ያሳድራሉ።

ደፈርሻ በረዥም የምርኮኞች ሰልፍ ውስጥ በሰንሰለት እንደ ተጠፈረ ይጓዝ ጀመር። «የባሪያ ጎዳና» በተሰኘ ጥፋ ስያሜው በታወቀ መንገድ ላይ ተራሮችን የማቋረጥ ጉዞውን ተያያዘው። ባሪቹ ፍጥነታቸውን ሲቀንሱ ወይም ወንዝ ለማቋረጥ ሲያመነቱ ኃይለኛ ግርፋት ይወርድባቸዋል። ቀናትና ሳምንታት በጨመሩ ቁጥርም ለባርነት የሚያዙ ሰዎች ቁጥርም እየበዛ ሄደ። ሰዎቹ የተያዙት ከተለያዩ ቋንቋዎች በመሆኑ የተለያዩ ቋንቋዎችን ይናገሩ ነበር። ባሪያ ፈንጋዮቹ በየደረሰበት ከብትና እህል በመስረቅ ባሪያዎቹን ይቀልባሉ። ምርኮኞቹ ባሪያዎች ምግቡን እስከ ቀጣዩ የማረፊያ ስፍራ ድረስ ተሽከመው ይሄዳሉ። ብዙውን ጊዜ የሚያርፉት

ምንጭ ወይም ወንዝ አካባቢ ነበር።

ለወጣቱ ደፈርሻ «የባሪያ ጎዳናዎች» ማለቂያ የሌላቸው መሰሉት፣ ቀናቱን ማስታወስ እንኳ ተሳነው። በየቀኑ ዝሎ ነበር የሚውለው። ማታ ማታ መገኘታቸውን በእንባ ቢያርሰውም፣ የሚያጽናናው አልነበረም። በመጨረሻ ትልቅ የገበያ ቦታ ወዳለው ሰሜናዊ የኢትዮጵያ ክፍል ደረሰ። በዚህ ስፍራ ባሪያዎች በተናጠልም ሆነ በአነስተኛ ቡድኖች እየተከፋፈሉ ይሸጡ ነበር። ብዙ ባሪያዎች የሚገኙበት አንድ ቡድን ወደ ሳውዲ ዐረቢያ እንዲሄድ ታስቦ ወደ ቀይ ባሕር ተላከ።

ደፈርሻ ለአንድ የአማራ ባላባት በመሸጡ ዕድለኛ ነበር፤ ሰውዬው በርካታ ሌሎች ባሪያዎችም ነበሩት። የጌታውን ትእዛዛት ለመቀበል የሚያስችለውን ያህል በቂ አማርኛ በፍጥነት አወቀ። ብዙውን ጊዜ በሚሳሳትበት ጊዜ በጭካኔ ይደበደብ ነበር። አንድም ጊዜ በስሙ ተጠርቶ አያውቅም፤ ባሪያው ወይም ሻንቅላው ተብሎ ነበር የሚጠራው። ማታ ማታ ሌሎች ባሪያዎች እግራቸውን ያሳጥቡት ነበር። የባሪዎች ባሪያ ሆነ! ከማለዳ እስከ ሌሊት ድረስ ደፈርሻ ለብዙ ሰዓታት እንዲሠራ ይደረግ ነበር። ምንም ዓይነት መብት አልነበረውም። አላግባብ የሆኑ ነገሮች ሲፈጸሙበት ለመቃወም አይችልም ነበር። የሚመገበው ከሰዎች የተረፈውን ሲሆን፣ ብዙውን ጊዜ ይርበው ነበር። ማታ ማታ እግሮቹ በሰንሰለት ይታሰራሉ።

ሳምንታትና ወራት ቀስ እያሉ አለፉ። ደፈርሻ ከሚያከናውናቸው ከባባድ ሥራዎችና ከሚሸከማቸው ሽኩሞች ሳቢያ እየጠነከረና እያደገ ሄደ። በጭንቅላቱ ዕቃዎችን መሸከም፣ የማገደ እንጨት ማምጣት፣ ውኃ ከምንጭ መቅዳትና ለእንስሳት ሣር ማጋዝ ከሥራዎቹ ጥቂቶቹ ነበሩ። በዚህ ጊዜ ለጌታው ዋጋ ያለው ባሪያ ሆነ፤ በዚህ ላይ ምንም ዓይነት ችግር ፈጥሮ አያውቅም። ነገር ግን በደቡብ ያለውን ቤቱንና ቤተሰቡን ሊዘነጋ አልቻለም ነበር።

የሚያመልጥበት አጋጣሚ የተፈጠረው ከስድስት ረዥም

ዓመታት በኋላ ነበር። አንድ ማታ፣ ጌታው ብዙ መጠጥ ከወላሰደ በኋላ፣ ደፈርሻን በሰንሰለት ማሰሩን ረስቶ ተኛ። እኩሉ ሌሊት ላይ፣ ደፈርሻ አመለጠ። ከቤቱ ቀስ ብሎ በመውጣት፣ መሮጥ ጀመረ!

ቡቱቱ ቁምጣና ማታ ማታ የሚለብሰውን ጨርቅ በመልበስ ለሰዓታት መሮጡን ቀጠለ። ጠዋት ማምለጡ ሲታወቅ ጌታው ምን ያህል እንደሚያደድ አልጠፋውምና፣ ደፈርሻ የተቻለውን ያህል ርቆ ለመገኘት ፈለገ። ጌታው የሚያሳድዱትን ሰዎች እንደሚልክበትም ያውቃል። የሚሰጣቸውን ሽልማት ለማግኘት ሲሉ ተግተው እንደሚፈልጉትና ተይዞ ከተራሰሰ ደግሞ ቀሪ ዘመኑን ፈሪ አድርጎ የሚያስቀረውን ቅጣት እንደሚቀበልም ያውቃል።

ደፈርሻ የሚጫነውን ፍርሃት ለማስወገድ ሞክረ። ስለ ቤተሰቡና በአይዳ አገር ስለሚጠብቀው ሰላማዊ ሁኔታ ብቻ ለማሰብ ሞክረ። እናም ሌሊቱን ሁሉ መሮጡን ቀጠለ። ጎሕ ሲቀድ ውኃ ያለበት ዋሻ በጫካ ውስጥ ስላገኘ እዚያው ውስጥ ተደብቆ ዋለ። ቦታው ከመንገዱም ሆነ ከማንኛውም መንደር የራቀ ነበር። በድካም ዝሎ ስለ ነበረ፣ ውኃ ጠጠና ትንሽ አንቀሳፋ። ረሃብና ጥማት ስላቃጠለውና እያዛለሁ የሚል ፍርሃትም ስላስጨነቀው መተኛት ከበደው። ቀኑን ሁሉ ተደብቆ ዋለ። ከኋሁን አሁን ድምጾችና የሚጮሁ ውሻዎች ይደርሱብኛል ብሎ ቢጠባበቅም፣ ምንም ነገር አልተሰማም። ደፈርሻ አሳዳጆቹ በሌላ መንገድ ሄደው ይሆን? ሲል አስበ። በመንገዱ ላይ ጠብቀው በአባይ ወንዝ ላይ ያገኙት ይሆን? ወንዙን ለማቋረጥ የሚቻልበት አንድ ድልድይ ብቻ እንዳለ ያውቃል።

ቀኑ እንደ ጨለመ፣ ደፈርሻ ብዙ ውኃ ጠጣና እንደገና መሮጡን ቀጠለ። አንዳንድ ጊዜ ባድንጋይ ወይም በጉቶዎች ላይ ይወድቅና የመቆሳሰል አደጋ ይደርስበታል። ይህም ሆኖ፣ ሌሊቱን ሁሉ መጓዙን ቀጠለ። ከዚያም ሌላ የመደበቂያ ስፍራ አግኝቶ ቀኑን ሁሉ ተደብቆ ዋለ። ቀን ቀን ተደብቆ እየዋለና ሌሊት ሌሊት እየሮጠ መጓዙን ቀጠለ። ሁልጊዜም ወደ ደቡብ ነበር የሚሮጠው። አንዳንድ ፍራፍሬዎችንና የጫካ ማር አግኝቶ በላ። ነገር ግን በቂ ምግብ ባለማግኘቱ ሰውነቱ እየከሰ ሄደ። ይህም ሆኖ ወደ ደቡብ

መጓዙን ቀጠለ።

በመጨረሻም ደፈርሻ ከታላቁ የአባይ ወንዝ ላይ ደረሰ። በጥበቃ ላይ የነበረው ወታደር ያመለጠ ባሪያ መሆኑን ወዲያው አወቀ። ከደቡብ የመጣ ጥቁር ልጅ፣ በዓይኖቹ ፍርሃት የሚታዩበት፣ የተራበና የተጨነቀ፣ ገንዘብ ለመክፈል የማይችልና ቡቱቱ የለበሰ በመሆኑ ያመለጠ ባሪያ እንጂ ሌላ ሊሆን እንደማይችል ግልጽ ሆኖ ይታይ ነበር። ወታደሩ በዓመታት ውስጥ ብዙ ያመለጡ ባሪያዎችን የተመለከተ ቢሆንም፣ እንደዚህኛው ትንሽ ልጅ ገጥሞት አያውቅም። እናም እንዲያልፍ ፈቀደለት። ለባሪያ ፈንጋዎች ፍቅር አልነበረውም። ለነገሩ፣ በዚህ ጊዜ ባሪያ ፈንጋይነት በኢትዮጵያ ውስጥ ሕገ-ወጥ እንደ ሆነ ይነገር ነበር። ወታደሩ ለልጁ ወፍራም ዳቦና የኮመጠጠ ወተት ሰጠው። ለደፈርሻ ግን በጣም ጣፈጠው። የተረፈውን ዳቦ ለኋላ እንዲሆነው በልብሱ ጫፍ ቋጥሮ ያዘው። ሰውዬውን በማመስገን ወደ ደቡብ መጓዙን ቀጠለ።

ወደ አዲስ አበባ ሲቃረብ፣ ዕቃዎቻቸውን በበቅሎዎች ላይ ጭነው ከሚሄዱ ነጋዴዎች ጋር ተገናኘ። የጨርቃ ጨርቅ ጣቃዎች፣ ልብሶች፣ ጨሌዎች፣ ጨው፣ ስኳር፣ መጥረቢያና ማጭድ የመሳሰሉትን ሽቀጣ ሽቀጦች በመያዝ ወደ ደቡብ እያመሩ ነበር። ነጋዴዎቹ ደፈርሻ የድርሻውን ተግባር እስከ ተወጣ ድረስ አብሯቸው ሊጓዝ እንደሚችል ነገሩት። ለደፈርሻ ሥራ አዲስ ነገር አልነበረም። ጠዋት ጠዋት በቅሎዎችን በመጫንና ቀን ጭነቱ በሚዛባበት ጊዜ በማስተካከል እንዲረዳቸው ስለ ፈለገ፣ ይኸንኑ ያከናውንላቸው ነበር። በተጨማሪም፣ በማደሪያ ስፍራዎቻቸው ለማገዶ የሚጠቀሙበትን እንጨት በመሰብሰብ፣ ውኃ ከምንጭ በመቅዳትና በቅሎዎችን በመጠበቅ ይረዳቸው ነበር።

አሁን የሚጓዘው በጣም ቀስ ብሎ ነበር፣ ነገር ግን አደጋ ይደርስብኛል ብሎ አልሰጋም። ከተጫኑት በቅሎዎች ጋር በቀን ከስድስት ሰዓታት በላይ አይጓዙም። ነጋዴዎቹ በቂ ምግብ ይሰጡታል። አንድ ጊዜ የቡድኑ መሪ ገበያ ውስጥ ደፈርሻ ጥሩና

ታማኝ የቡድናቸው አባል መሆኑን ስለ እርሱ ለጠየቀው ሰው ሲናገር ሰማ። አብረው በሚጓዙባቸው ጊዜያት መሪው እንዳንድ ልብሶችን ሰጠው። ደፈርሻ ከእነዚህ ሰዎች ብዙ ነገሮችን በመማር፣ ወላይታ ላይ ደርሰው ጉዞአቸውን ሲያቆሙ «መሰናበት» ከበደው። እነርሱ ከዚህ አልፈው አይሄዱም ነበር። በዚህ ስፍራ የቀሯቸውን ዕቃዎች በመሸጥ፣ ቡናና ቅመማ ቅመሞችን ገዝተው ወደ መጡበት ይመለሳሉ። ነጋዴዎቹ ለደፈርሻ እንዳንድ አዳዲስ ልብሶችን፣ ገንዘብና ምግብ ሰጡት። መልካም ዕድል እንዲገኝባቸውና በመንገድ ላይ ምንም አይጋ እንዳይገኙባቸው ተመኝተውለት በገዝን ተለዩት።

ደፈርሻ ቤቱ የደረሰ ያህል እፎይታ ተሰማው! ከወላይታ ወደ ጎፋና ከዚያም እስከ ቤቱ አይዳ ድረስ ሌላ 150 ኪሎ ሜትር ይጠብቀዋል። ከመንደር መንደር በፍጥነትና በጥንቃቄ እየተራመደ፣ መንገድ እየጠየቀና ስለ ባሪያ ፈንጋዮች እያጣራ መጓዙን ቀጠለ። በአንድ ሳምንት ጉዞ ከቤቱ ደረሰ። በመጨረሻው ወንዝ ውስጥ ሰውነቱንና ልብሱን ታጠበ። እየቀረበ ሲመጣ የለመዳቸውን ኮረብታዎች፣ ዛፎችና ቤቶች ተመለከተ። ራሱን ሊቆጣጠር አልቻለም። ጮክ ብሎ የቤተሰቦቹን ስም እየጠራ በሩጫ ወደ ቤቱ አመራ!

ያን ጊዜ የተሰማው ደስታ ወደር አልነበረውም! ደስታው ለቀናት ቀጠለ! ወላጆቹ ደፈርሻ ሞቷል ብለው ተስፋ ቆርጠው ነበር። አሁን፣ ከስድስት ዓመታት በኋላ፣ ልጃቸው ደህና ሆኖ ወደ ቤት ተመልሶአል! እየሳቁ፣ እያለቀሱና እየጮኹ አቅፈው እያገለበጡ በሚሰሙት ሰዓት ብዙ ጥያቄዎችን ይጠይቁት ነበር። ቤተሰቡና ጎረቤቶች ሁሉ እየተሯሯጡ መጡ። ደፈርሻ ታናሽ ወንድሙ ደባልቂን፣ እሳቶቹን፣ ጓጃኞቹን አገኘ። ይህ ለእርሱ በጣም ትልቅ ነገር ነበር። እያለቀሰ በመሬት ላይ ወደቀ። ወላጆቹ ተሸክመው ወደ ቤት አስገቡት።

ደፈርሻ ከዚህ ሁሉ ስሜትና ኮዳም ነጻነት እፎይታ ለመላቀቅ ቀናት ፈጀበት። ብዙ የአይዳ ሰዎች እርሱን ለማየትና ለመዳሰስ ብቻ ወደ ቤቱ ሰዓታት ተጉዘው ይመጡ ነበር። ይህ

ለእነርሱ ተአምር ነበር። ከአካባቢያቸው ተመልሶ የመጣው ባሪያ ደፈርሻ ብቻ ነበር። ደፈርሻ ጠፍቶ መገኘቱ፣ ሞቶ ማሳሳቱ በየምሽቱ ሰዎች በእሳት ዳር ደጋግመው የሚናፍት ታሪክ ሆነ! ነገር ግን ደፈርሻ ማታ በቀላሉ መተኛት የቻለው ከብዙ ጊዜ በኋላ ነበር።

ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ደስታው ስከን አለና ደፈርሻ የአይዳን ሕይወትና ባህል ዳግም መላመድ ጀመረ። ሥራ ቀላል ነገር ሆነለት። ማረስና መቆፈር፣ መዝራት፣ ማረምና መሰብሰብ፣ እንጨት መፍለጥ፣ ሣር ማጨድና አድና መግባት ለእርሱ እንደ ዋዛ ነበር። አራት ዓመታት እየከነፉ ሲያልፉ፣ ደፈርሻ ጠንካራና ጤናማ ወጣት ሆነ። ለማግባት እያሰበ ስለ ነበረ፣ በአይዳ ባህል መሠረት ወላጆቹ ሚስት እንዲመርጡለት ለመጠየቅ ተዘጋጀ። የደፈርሻ ዓለም ሰላም የሰፈነበት መሰለ።

ከዚያ በኋላ የማይታሰበው ነገር እንደገና ተከሰተ! የማለዳ ወረራ፣ የጠመንጃ ተኩስ፣ ሩጫ፣ ጨከት፣ የቤቶች መቃጠል፣ የሰዎች በየአቅጣጫው መሸሽ። ይህ የዐረብ ባሪያ ፈንጋዮች ያካሄዱት የመጨረሻው የወረራ ተግባር ነበር። አብዛኞቹ ሰዎች ሲያመልጡ፣ ደፈርሻና ጥቂት ሰዎች ለማምለጥ ሲሞክሩ ተይዘው ታሰሩና ወደ ባርነት ተጋዙ። ደፈርሻ በተራሮች ላይ «የባሪያ ጎዳናን» አቀበት ዳግመኛ ሲያያዝ ፍጹም ተስፋ መቁረጥ ዋጠው።

በየሽለቆውና በየተራራው አፋፍ ላይ የአይዳ ሕዝብ ጨከት አስተጋባ። ሰዎች ከአንደኛው ኮረብታ ወደ ሌላኛው ጨከት በማስተጋባት ዜናውን አዳረሱ። ደፈርሻ እንደገና መያዙ ተሰማ! ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?

አጉል እምነት የሚከተሉ የአይዳ ሰዎች ልብና አእምሮ በፍርሃት ተናወጡ። ምን ዓይነት ክፉ ጌታ ነው ያየለባቸው! ሰይጣን ሕዝቡ ለጠንቋዮች መሥዋዕቶችንና ስጦታዎችን እየገበሩ በድህነትና በጨለማ ውስጥ እንዲማቅቁ ነበር ያደረጋቸው። ይህ ግን ምን መልካም ነገር አደረገላቸው? ፍርሃት፣ የክፉ መናፍስት፣

ባለቤቱ ሺዳ ክሊኒክ በመክፈቷ፣ ብዙ ሰዎች የሕክምና ርዳታ በመፈለግ ይጎርፉ ጀመር። ሕመማቸውን በማከምና ቁሳላቸውን በመጠገን ቀኑን ሙሉ ሥራ ይበዛባት ነበር። «ጎጭ የኒፎርም ለባሽዋ ፈረንጅ» እያሉ በመጥራት በሽታዎችን በመፈወስ ወደ ርዳታ እንደሌላት ይመስክሩላት ጀመር። ወባ፣ የሳንባ ነቀርሳ፣ የዓይን ሕመምና ሌሎችም በሽታዎች በአካባቢው ተንሰራፍተው ነበር። የምትሰጣቸው አዳዲስ ፀረ ተሐዋሲያን የታመሙትን ሰዎች ጤና በሚያስደንቅ ሁኔታ ይመልሱ ነበር። ሰዎቹ ለሕክምና መጥተው ተራቸውን በሚጠባቁበት ጊዜ፣ በካሴት የተቀዱ የወንጌል ታሪኮችንና ባለቤቱን የሚረዳትን ወጣት ምስክርነት ይሰማሉ። እነዚህ በክሊኒክ ውስጥ የተፈጠሩ ግንኙነቶች በመንደሩ ውስጥ ያሉት ወንጌላውያን የምስክርነት ሥራዎችን እንዲያካሂዱ አገዟቸው። ወዲያው «የጸሎት ቤቶች» ተሠርተው አማኞች ስለ ክርስቶስ እና «የኢየሱስን መንገድ በሚጓዙበት» ጊዜ እንዴት መኖር እንዳለባቸው ለመማር ይሰበሰቡ ጀመር።

በተቻለ ፍጥነት፣ ለአዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት የተመረጡ መሪዎች የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶችን እንዲማሩ አስጀመርን። የብዙ ጎሳ አባላት በሳምንት ሦስት ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል ያጠኑ ነበር። የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች በቆሮንቶስ፣ በአቴና እና በፊልጵስዩስ የተጋፈጧቸው ችግሮች እዚህም ተከሰቱ። ችግሮቹም ስደቱም አብረው መጡ፤ እነዚህ አዳዲስ አማኞች በጣም ደስተኞችና ለመማር የሚፈልጉ ነበሩ። ትምህርቶቹን ከተከታተሉ በኋላ ለማሳበረ ምእመናቸው ለማካፈል ይቻሉ ነበር። ከዚያም ጠዋት ለተጨማሪ ትምህርት ይመሰላሉ!

መጽሐፍ ቅዱስ በቋንቋቸው ስላልተተረጎመላቸው፣ ትምህርቱ የሚለጠው በአማርኛ ነበር። ነገር ግን ወደ ጎሳ ቋንቋ ይተረጎማል። የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስን ቢወዱትም፣ ብዙዎቹ በቂ የአማርኛ ችሎታ አልነበራቸውም። ብዙ የቋንቋ ችግሮች ስለ ነበሩ፣ ሰዎች አላቦችን በተሳሳተ መንገድ ሲረዱ እንሳሳቃለን።

አንድ ቀን የ1ኛ ቆሮንቶስን መልእክት ስናጠና፣ «እግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቤዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ» በሚለው አሳብ ላይ ለብዙ ሰዓታት ተወያየን። በምንወያይበት ጊዜ አሳቡን ሙሉ በሙሉ ባይረዱትም የገባቸው ይመስል ነበር። ይሁንና፣ በክርስቶስ በኩል የሚገኘውን የእግዚአብሔርን ጸጋ ትሩፋት የራሳቸው ማድረግ አስደሰታቸው።

ነገር ግን፣ ክርስቶስ ቤዛችን እንደ ሆነ ስንናገር «ቤዛ» የሚለውን የአማርኛ ቃል መናገር አቃታቸው። ቤዛ እንደ ማለት «ቤሳ» እያሉ ይናገሩ ጀመር። ለምን ይህን እንደሚያደርጉ ስጠይቃቸው፣ «ቤዛ» የሚለውን ቃል እንደሚያውቁና፣ ዳሩ ግን «ቤሳ» ከጦርነቱ በፊት በግብይት ላይ የነበረ ሳንቲም መሆኑን እንደሚያውቁ ገልጽልኝ። የዓለም ፈጣሪ የሆነው ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም ለመምጣት ራሱን እንደዚህች ሳንቲም ያሳነለ ነበር የመሰላቸው። ይህ ጥሩ አሳብ ቢሆንም፣ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች ሊያስተላልፍ የፈለገው ይህንን አልነረጋም!

በአቅራቢያው ባለው ተራራ በኩል ወደሚያልፈው (የባሮች መንገድ) በአገጩ ጠቀምኩና፣ ሁሉንም ነገር አጥቶ በሰንሰለት ታስሮ ስለሚወሰድና በኋላ ግን በገንዘብ ተገዝቶ ስለሚመለስ ባሪያ አስቤ ነገርኳቸው። ለዚህ የሚከፈለው ዋጋ «ቤዛ» እንደሚባል ገልጽኩላቸው። ክርስቶስ እኛን ከሰይጣን እስራት ለመዋጀትና ነፃ ለማውጣት በውድ ደሙ የከፈለው ዋጋ ያ እንደ ነበረ ነገርኳቸው።

ሁሉም፣ «እርሱ ነው! እርሱ ነው! ይህ የእርሱ ታሪክ ነው! ደፈርሻ ነው!» ሲሉ አወኩ። ከትንሽዋ የመማሪያ ክፍል መስኮት አጠገብ ቁጭ ያለውን ጥቁሩን ሽማግሌ ደፈርሻን ለማመልከት በእንጫቸው ይጠቁሙና እጆቻቸውን ያውለበልቡ ጀመር። ደፈርሻ የሁሉም ሰው ዓይኖች ሲያርፉበት እንደ ማፈር አለ። ነገር ግን ታሪኩን ሲነግረን፣ ሁላችንም የወንጌልን አስደናቂ ገጽታ በሚገባ ተረዳን። የአይዳ ሰዎች ለመሞትና «ስለ ሞት ፍርሃት በባርነት ይታሰሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ» (ዕብራውያን 2:14-15) ስለ መጣው ለመስማት ለብዙ ዓመታት ጠብቀዋል።

ወዳጃችን ደፈርሻ አሁን ከወደደውና በታማኝነት ካገለገለው ጌታ ጋር ነው። በክርስቶስ በማመኑ እስራት፣ ስላቅና ግፊት ቢደርስበትም፣ በሺዎች የሚቆጠሩ የጎሳው አባላት ከሰይጣን፣ ከኃጢአትና ከሞት ፍርሃት እስራት ነጻ ሲወጡ ተመልክቷል። በሕዝቡ መካከል ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ተመሥርተው አይቶአል። የወንድሙ የደባልቄ ልጅ የሆነው ማቴዎስ ደፈርሻ ሁለት ጊዜ ለባርነት የተያዘባት ከተማ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ነው። እኛም እንደ ደፈርሻ ለኃጢአታችን ዋጋ ስለ ከፈለልን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔርን ልናመሰግነው ይገባል።

ማሄ

ፈር ቀዳጅ የወንጌል መልእክተኛ

«በድካም አብዝቼ፣ በመገረፍ አብዝቼ፣ በመታሰር አትርፌ በመሞት ብዙ ጊዜ ሆንሁ። ሦስት ጊዜ በበትር ተመታሁ፣ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወገርሁ፤... ብዙ ጊዜ በመንገድ ሄድሁ። በወንዝ ፍርሃት፣ በወንበዴዎች ፍርሃት... ብዙ ጊዜ እንቅልፍ በማጣት፣ በራብና በጥም፣ በብርድና በራቂትነት ነበርሁ።»

2ኛ ቆሮንቶስ 11:23፣ 25-27

ወንጌላዊ ማሄ ጮራሞ ያገኘሁት የመጀመሪያው ኢትዮጵያዊ የአገር ውስጥ ሚሲዮናዊ ነው። ያገኘሁት ታስሮ ነበር። ጠዋት ከ2600 ሜትር ከፍታ ላይ ወዳለችው የቡልቄ ከተማ ስገባ ቅዝቃዜው አይጣል ነበር። እስረኞች በቡድን ሆነው ከቀርክሃው አጥር ሥር በመቀመጥ ፀሐይ ይሞቃሉ። የታጠቀ ወታደር ከአጠገባቸው ሆኖ ይጠብቃቸዋል። ማሄ በእጆቹና በቁርጭምጭሚቱ ላይ በሰንሰለት ታስሮ ነበር። በሚራመድበት ወቅት ለሰንሰለቱ ያቃጭል ነበር። ልብሶቹ በደም ተጨማልቀዋል። ማታ ጭካኔ የተሞላበት ድብደባ ስለ ደረሰበት፣ ፊቱ አባብሟል፣ ከንፈሮቹ ተሰነጣጥቀዋል። ከተፈነካከተው ጭንቅላቱ የፈሰሰው ደም ከትከሻው ላይ ክብ ሠርቷል። መላ ሰውነቱ ቆሳስሎ ነበር። ከፍተኛ ሕመም እንደሚሰማው የሚያጠራጥር አልነበረም።

ማሄ እኔን ሲያይ ፈገግ ለማለት ሞከረ! ሚሲዮናዊ መሆኔን ጠርጥሮ ነበር። ድንገት መንፈሳችን ጥብረት፣ ጓደኝነትና ለእድሜ

ልክ የሚዘልቅ አገልግሎት ለማካሄድ ተጣመረ። እንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ ሊከሰት የሚችለው የክርስቶስ መንፈስ ባላቸው ሰዎች መካከል ብቻ ነው። በየካቲት 1947 ዓ.ም ወደ ኢትዮጵያ ከመጣሁ ገና 6 ወራት ብቻ ሆኖኝ ስለ ነበረ፤ ብዙም የአማርኛ ቋንቋ ችሎታ አልነበረኝም። በባኮ በመሠራት ላይ ላለው የኢስ አይ ኤም የሚሲዮን ጣቢያ የበኩሉን አስተዋጽኦ ለማድረግ ነበር የመጣሁት። ይህ ጣቢያ በአሞ ወንዝ ሽለቆ አካባቢ ላሉት ብዙ ጎሳዎች ወንጌሉን ለማዳረስ እንደ ማዕከል ሆኖ እንዲያገለግል ነበር የታሰበው።

አንድ ሰውዬ የማሄን ስምና ወንጌላዊ መሆኑን ነገረኝ። ባለሥልጣናት ወንጌሉን ስብከትል በማለት ድብደባ እንደ ፈጸሙበትም ገለጸልኝ። ሰውነቱ ለምን እንደ ቆሰለ ስጠይቃቸው፤ የወገኒ ቤት ጠባቂዎቹ እንደ ማፈር አሉ። በፍጥነት እስረኞቹን ሁሉ ወደ ቆሻሻዎቹ ጎጆዎች እየገዱ አስገቡ። እጆቼን በመያዝ ጨመቅ እያደረግኩ አበረታታሁት። ከኪሴ ውስጥ ጥቂት የሕመም ማስታገሻ ክኒኖችንና ዳቦ አውጥቼ ሰጠሁት። ጥቂት ገንዘብ በደም በተበከለው የሽሚዝ ኪሴ ውስጥ በመክተት፤ «እጸልይልሃለሁ፤» አልኩት። ይህ የመጀመሪያው ግንኙነታችን ቢሆንም፤ ሕይወቴን የለወጠና የወደፊት አገልግሎቴን የቀረጸ አጋጣሚ ነበር።

ማሄ ወንጌል ስብከትል ተብሎ የታሰረው ይህ ለመጀመሪያ ጊዜ አልነበረም፤ የመጨረሻም እንደማይሆን ነበር። አንድ ጊዜ ቁጭ ብለን ስንጫወት 27 ጊዜያት ለወንጌል መታሰሩን ለማወቅ ችለናል። ከዚያም በኋላ፤ ቢያንስ 6 ጊዜያት ታስሯል! ብዙውን ጊዜ የሚታሰ ረው ለጥቂት ሳምንታት ወይም ወራት ሊሆን፤ አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ለብዙ ወራት ይታሰራል። አንድ ጊዜ በቁጫ እስር ቤት ውስጥ ለ5 ዓመታት ታስሯል። በዚህ ጊዜ በቁጫ ተራራ ላይ የተ ከላቸውና ውኃ ያጠጣቸው የዘግባ ዛፎች ዛሬም ድረስ «የማሄ ዝግባዎቼ» ተብለው ይጠራሉ። አንድ ጊዜ ማሄ በደቡብ ሶዶ ውስጥ ባሉት እስር ቤቶች ሁሉ ውስጥ ለመታሰር በመቻሉ ጌታን ሲያመሰግን ሰምቼዋለሁ። በእርግጥ፤ በኢትዮጵያ በተለይ ለክርስቶስ መታሰር ያን ያህል አሳፋሪ ነገር አይደለም።

እንደ ሁሉም ኢትዮጵያውያን ወንጌላውያን፤ ማሄ ስደትንና

መከራን የአገልግሎቱ አካል አድርጎ ተቀብሎአል፤ ይህ ለቤተሰቡ የማይመችና አስቸጋሪ ነገር ቢሆንም፤ እንደ ክርስቶስ አምባሳደር መክፈል ያለበት ዋጋ ነበር። «እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ በጎ ወታደር» መከራን ለመቀበል መጠራቱን ያውቃል። በመሆኑም፤ የሚደርስበትን መነጠል፤ በደል፤ ግርፋትና እስራት የሚቀበለው በደስታ ነበር። እስር ቤት መሆን ማሄ መሄጃ ለሌላቸውና በጉጉት ለሚሰሙ ሰዎች ወንጌሉን የሚመሰክርበትን ዕድል ሰጥቶታል! ብዙ አማኞች በእስር ቤት ሳሉ በሰሙት ምስክርነት ወደ ክርስቶስ መምጣታቸውን ይናገራሉ!

መጀመሪያ አብረን ከተገናኘን ከጥቂት ዓመታት በኋላ፤ ማሄና እኔ በቡልቂ ፍርድ ቤት ተከሰሰን ቀረብን። ሦስት ቁጡ ዳኞች፤ ከዳኞቹ በላይ የተበሳጨ አንድ የኦርቶዶክስ ቁስ፤ አያሌ የችሎት ባለሥልጣናትና ከሳሹ ፖሊስ በአንድ ላይ ጮሁብን።

የአካባቢው አስተዳዳሪ ቢሮ፤ ችሎቶች፤ የቀረጥ መሰብሰቢያ ቢሮና የፖሊስ ጣቢያ ባሉበት የመንግሥት ግቢ ውስጥ ለሁለት ሰዓታት ያህል ቆየሁ። በጎፋ አውራጃ ውስጥ ስደት እንደ ሰደድ እሳት እየተቀጣጠለ ነበር። የቤተ ክርስቲያን ሕንጻዎችን በማቃጠል፤ የክርስቲያኖችን ቤቶች በመዝረፍ፤ እና ከብቶቻቸውን በመስረት ሰዎች በደል ያደርሱባቸው ነበር። የተገደሉ ክርስቲያኖችም ነበሩ። በቡልቂ እስር ቤት በነበሩ ወንጌላውያን ላይ ስለሚፈጸመው በደል ለአስተዳዳሪው አቤቱታ አቀረብኩ። ብዙ ወራት፤ ያለ ምንም ፍርድ ታስረው በጭካኔቸውና በሙሰኝነታቸው በታወቁት ወታደሮች በደል ይፈጸሙባቸው ነበር። ተጨማሪ ድብደባ እናደርስባቸዋለን በሚል ዛቻ ከእስረኞቹ ቤተሰቦች ገንዘብ እየበዘበዙ ነበር ከመንግሥት የሚያገኙትን አነስተኛ ደመወዛቸውን የሚያካክሱት። 41 የወላይታ ወንጌላውያንና ሌሎችም ሽማግሌዎች ለወርሐዊ የጸሎትና የኅብረት ስብሰባ እንደ ተገናኙ ነበር የታሰሩት። ከሚደርስባቸው ክፍተኛ ድብደባ፤ የምግብና የመድኃኒት አጥረት የተነሣ አንዳንዶቹ በጣም ታምመው ነበር።

አስተዳዳሪው ክብረት ምንም ዓይነት እገዛ አላደረገልኝም፤ «እኔ

ነገ፤» እያለ ሲያመለክት ከቀየ በኋላ አንድ ፖሊስ ወደ ፖሊስ አዛዥ ቢሮ ወሰደኝ። ኮሎኔል በቀለና አስተዳዳሪው ክብረት ለእኔ የወዳጅነት ስሜት የሚያሳዩ ቢመስሉም፤ አርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን በአማኞች ላይ የምታደርሰውን ስደት ይደግፉ ነበር። ኮሎኔሉ የራሱ ጠባቂ የነበረው ታንጋ አማኝ በመሆኑ ምክንያት ጉብ የማይቀበልና ለአለቃው የማይቀብል ሆኖ በመገኘቱ፤ በግል ጥቃት እንደ ደረሰበት ይሰማው ጀመር! ታንጋ ከፖሊስነት እንዲባረርና ለስድስት ወራት በወገኒ በሰንሰለት ታስሮ እንዲቆይ አደረገው። የፖሊስ አዛዥ ወደ በረንዳ ይዞኝ እየወጣ እያለ አማኞች ከርቀት ሲዘምሩ ሰማን።

ድምጹ እየቀረበ ሲመጣ፤ የመዝሙሩን ቃላትም መስማት ጀመርን።

«ኢየሱስን እንክተላለን... እንክተለዋለን፤

የዓለም ፈጣሪ ... እንክተለዋለን፤

ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ... እንክተለዋለን፤

ታላቁ የእግዚአብሔር ልጅ... እንክተለዋለን፤

በጎልጎታ የተሰቀለ... እንክተለዋለን፤

ሞቶ የተነሣውን... እንክተለዋለን፤

በሰማያት ከፍ ከፍ ያለውን... እንክተለዋለን፤

ብቸኛውን አዳኝ... እንክተለዋለን፤

ሁሉም ከእኛ ጋር ነው... እንክተለዋለን፤

በመንገዳችን ሁሉ ይመራናል... እንክተለዋለን።»

መዝሙሩ በመንገዱና በከተማው ውስጥ ያስተጋባ ጀመር። «በሰንሰለት የታሰሩ የመዘምራን ቡድን አባላት» ነበሩ ከእስር ቤቱ እስከ ፍርድ ቤቱ ድረስ እየዘመሩ የሚሄዱት። 53ቱም እስረኞች በእጆቻቸው ላይ በሰንሰለት ታስረዋል፤ አንዳንዶቹ በቁርጭምጭሚታቸውም ላይ ታስረዋል። ብዙዎቹ ሰንሰለቱ ከፈጠረባቸው ቁስል የተነሣ በመሠቃየት ላይ ቢሆኑም፤ ለኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸውን ታማኝነት በዝማሬ እየገለጹ ነበር። ማሄ

በመንገድ ላይ ያዘጋጀውን መዝሙር በመሪነት አዘመራቸው። ሌሎች እስረኞች «እንክተለዋለን» የሚለውን አዝማች ይደግማሉ።

እነዚህ ሰዎች የሚመጣላቸውን አነስተኛ ምግብ ተክፍለው እየተመገቡ በቡልቂ እስር ቤት ለብዙ ወራት ተቀምጠዋል። «ፍርድ ያልተሰጣቸው እስረኞች» በመሆናቸው ከመንግሥት ቀለብ አያገኙም፤ ዘመዶቻቸውና ወዳጆቻቸው የሚያመጡትን ምግብ ብቻ ነበር የሚመገቡት። ብዙውን ጊዜ በረሃብ ይሠቃያሉ።

በክርስቶስ በማመናቸው ፍርድ እንደሚሰጣቸው አሁን ጠብቀው ነበር። ፍርድ ከተሰጠን በኋላ ከመንግሥት ምግብ እናገኛለን የሚል ተስፋ ሰንቀው ነበር። ይህ በጎፋ በአማኞች ላይ በደረሰው ስደት ምክንያት ለራሳቸው ሕይወት ሳይቀር ተጨንቀው ላሉት ቤተሰቦቻቸው አንድ እፎይታ ነበር።

የክርስቲያኖቹ ቡድን ከመንግሥት ግቢ ሲደርስ የከተማው ሕዝብ በብዛት አጀበው። ልጆች የሚሆኑትን ጉድ ለማየት ተሰብስበው ነበር!

«እስረኞች ሳይሆን ድልነሺ ሠራዊት ነውክ የሚመስሉት!» አለ አንድ አዛውንት ለሚስቱ። «አምን? ለጦር እንደ ከተተ ሠራዊትም ናቸው፤» ስትል መለሰች።

በዚያን ዕለት ክርስቲያኖች ለፍርድ እንደሚቀርቡ አላወቅሁም ነበር። ወደ ግቢው ገብተው ከፍርድ ችሎቱ ሲጠጉ፤ ማሄ መዝሙሩን «ለዘለዓለም ዓለም ኢየሱስን እንክተለዋለን» ሲል ፈጸመ፤ የመዝሙሩ ተቀባዮችም «ለዘለዓለም ዓለም» ሲሉ መለሱ። ከዚያም ማሄ እኔን በማየቱ ጮክ ብሎ ሰላምታ ሰጠኝ። የፖሊስ አዛዦችን ግን ዝም አለው! ሁሉም አማኞች በሰንሰለት የታሰረ እጃቸውን ወደ ላይ ከፍ አድርገው በማንቀሳቀስ ሰላምታ ሰጡኝ። እጆቼን እየጨበጠና በደስታ እየተሳሳቁ፤ ከበቡኝ። ስለ እነዚህ ጽኑ፤ ደፋርና ታማኝ ሰዎች በልቤ እግዚአብሔርን አመሰግንኩ።

አብረን ለብዙ ጊዜ አልቆየንም! አያሌ ፖሊሶችና የእስር ቤት ጠባቂዎች እየሮጡ መጥተው እስረኞቹን አባረሩ። እኔንም ይዘው ወደ ፍርድ ችሎት በማቅረብ «ከወንጀለኞች ጋር ተባብሯል» እና

«ሰላም ነሥቷል» የሚሉ ክሶችን መሠረቱብኝ። ወንጌላውያኑም ለራሳቸው ክስ ቀርበው ስለ ነበረ፤ ከችሎቱ ፊት ተሰለፉ።

ዋናው ዳኛ በቁጣ፤ «በእስረኞች መሐል ምን እያደረግክ ነበር?» ሲል ጮኸብኝ።

«ለወዳጆቹ ሰላምታ እየሰጠሁ ነበር፤» ስል መለስኩ። ከዚህ በፊት ፍርድ ቤት ቀርቤ ስለማለውት፤ ትንሽ ግር ብሎኝ ነበር።

«እስረኞች ወዳሉበት መሄድ የተከለከለ ነው፤» ሲል ተናገረ ሁለተኛው ዳኛ። (እኔ ሳልሆን የሄድኩት እነርሱ ነበሩ ወደ እኔ የመጡት!) ሦስተኛው ዳኛ ከዳኞቹ በስተጀርባ ባለው አግዳሚ ወንበር ላይ ከተቀመጠው ቂስ ጋር ይመካከራል።

ዋናው ዳኛ ከሌሎቹ ጋር ከተነጋገረ በኋላ፤ «እስረኞች ወዳሉበት ቦታ መሄድ ክልክል ነው። ነገር ግን ሕጉን ስለማታወቅ፤ እናልፍሃለን። ችሎቱ እስኪነሣ ድረስ እኒሁ ትቆያለህ። የት ትቆማለህ?» አለኝ። ዳኞቹ ከተቀመጡበት በስተቀር ምንም መቀመጫ አልነበረም።

ሕዝብ የተጠቀጠቀበትን የፍርድ ችሎት ስመለከት፤ ብዙዎች በመስኮቱና በበሩ አጠገብ ቆመው ወደ ውስጥ ለመግባት ይጥሩ ነበር። «እነዚህ ሰዎች በክርስቶስ ወንድሞቹ ስለሆኑ፤ ከእነርሱ ጋር አቆማለሁ» አልኩ። በሕዝቡ መሐል እየተጋፋሁ ሄጄ ከማሄ አጠገብ ቆምኩ። ለሕዝቡ ማጉተምተምና ለዳኛው ቁጣ ጆሮ አልሰጠሁም።

ለመጀመሪያ ጊዜ የኢትዮጵያን ችሎት በሥራ ላይ ሆኖ አየሁት። በክርስቲያኖች ላይ ክስ ለመመሥረት ሲባል የተለያዩ ውሸቶች ሲነገሩ በፀጥታ ቆሜ ሰማሁ። አብዛኞቹ ክሶች «መንግሥትን ተቃውመዋል፤» «ግብር አይከፍሉም፤» «የሕዝቡን ሰላማዊ ባህሎች ለውጠዋል» የሚሉ የውሸት ክሶች ነበሩ። እውነቱን ለሚያውቅ ሰው ይህ አስቂኝ ነበር!

ለሦስቱ ዳኞች መመሪያ የሚሰጠው ቂስ ምን ያህል ተጽዕኖ እንደሚያሳደር በአንክሮ ለመመልከት ቻልኩ! ቂሱ ከጊዜ ወደ ጊዜ አተናደደ ሄደ። ብድግ ብሎ ጭራውን ነሰነለና፤ «እናንተ

ሃይማኖታችሁን የቀየራችሁ ሰዎች ናችሁ። የቂሶችን ግብር ለመክፈል አትፈልጉም። ሰዎች የኦርቶዶክስን እምነት ትተው «ኢየሱስን እንዲከተሉ» ታስተምራላችሁ። የቤተ ክርስቲያንን አጽዋማት አትጠብቁም።» ሲል እስረኞቹን ገሠጸቸው።

ክርስቲያኖቹ ለተሰነዘረባቸው ክስ ምላሽ እንዲሰጡ እንኳን አልተፈቀደላቸውም። ለእኔ፤ ሁሉም ነገር ፍትሕ-አልበኝነት መስሎ ታየኝ! ከሳሹ ፖሊስ ለእስረኞቹ የረዥም ዓመታት እስራት እንዲበየን በተደጋጋሚ ይጠይቃል። ክርስቲያኖቹ የኦርቶዶክስ ጸሞችን አለመጸማቸው ዳኞቹን በተለይ አበሳጫቸው። አረማውያን ክርስቶስን ከሚከተሉት ይልቅ መናፍስትን እያመለከቱ ቢኖሩ ደስ የሚላቸው ይመስላል።

ዋናው ዳኛ ለአማኞች፤ «አዎ፤ እኛ ኦርቶዶክሶቹ እንጸማለን። እናንተ ግን አትጸሙም።» ሲል ጮኸ።

ድንገት ከአጠገቤ የነበረው ማሄ መናገር ጀመረ፤ «እኛ ግን እንጸማለን፤» አለ።

«ምን? ምን? ማን ነው ይህን ያለው?» ሲል ጮኸ ዳኛው። ማሄ ወደፊት መጣ።

«እናንተ ትጸማላችሁ? እውነት እናንተ ትጸማላችሁ? ከምንድን ነው የምትጸሙት? ከወተት? ከእንቁላል? ከቅቤ?» ሲል ዳኛው ጮኸ።

ማሄ ሁሉም ሰው እንዲሰማው ስለ ፈለገ፤ ድምፁን ከፍ አድርጎ ይናገር ጀመር፤ «ከኃጢአት እንጸማለን።»

በሕዝቡ መሐል ሁካታ ሆነ! ሁኔታውን ለመከታተል የቆሙት ሰዎች ይሳሳቁና ያጨበጩ ጀመር። 53ቱ እስረኞችም እየተሳሳቁ እጆቻቸው የታሰሩባቸውን ሰንሰለቶቹ አቃጨሉ። «አዎን! እንጸማለን። ከኃጢአት እንጸማለን።» አሉ።

ጠባቂዎችና ተመልካቾችም በተፈጠረው ሁኔታ እየተሳሳቁ ዳኛው የሚገባውን «ዋጋ» አገኘ ሲሉ ተናገሩ። ይህ ከዳኞቹ ጀሮ ሲገባ እጅግ ተናደዱ። ራሳቸውን ለመቆጣጠር አልቻሉም! ዳኞቹ ጠረጴዛውን በመደብደብ፤ ፖሊሶቹ ደግሞ እየደጋገሙ፤ «ጸጥታ! ጸጥታ!

» በማለት ሁኔታውን ለማረጋገጥ ሞከሩ።

ማሄና ዓደኞቹ «ለፈጸሙት ወንጀል» ከከባድ ሥራ ጋር የአንድ ዓመት እስራት ተፈረደባቸው። ቂሱና ዳኞቹ በፍጥነት ከፍርድ ቤቱ ወጥተው ሄዱ። ወታደሮች አማኞችን ከፍርድ ችሎቱ እየገዱ ይዘው ወጡ።

በእውገቤ በሚያልፉበት ሰዓት፣ «እግዚአብሔር ብርታቱን ይስጣችሁ፤ ታማኝም አድርጎ ያቁማችሁ» አልኳቸው። 53ቱ ጀግኖች አስረኞች ወደ እስር ቤቱ ሲመለሱ ከማየት ሌላ የማደርገው አልነበረም።

በማሄ መሪነት እየዘመሩ ጉዞቸውን ቀጠሉ። «ኢየሱስን እንከተለዋለን!»

«አባልፈው ሲሰጡላችሁ የምትናገሩት በዘያቹ ሰዓት ይሰጣችኋልና እንዴት ወይስ ምን እንድትናገሩ አትጨነቁ። በእናንተ የሚናገር የአባታችሁ መንፈስ ነው እንጂ የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና።»

ማቴዎስ 10:19-20

ከዓመታት በኋላ እኔ መኪና እየነዳሁ ማሄም አብሮኝ በአሞ ሸለቆ ውስጥ ተነጥሎ ባለው ተራራ በሚገኙ ሜዳማ ቦታዎች እያለፍን ነበር። ቦታው «የጨለማ ተራራ» በመባል ነበር የሚጠራው። በአርግጥም ይህ ተገቢ ስያሜ ነበር። በዚህ ተራራ ላይ በዓመት አንድ ጊዜ ጠንቆቶች ተሰብስበው ቦታዳጊ ወጣትነት እድሜ ላይ የምትገኝ ሴት ልጅ ለስይጣን እንደሚሠዉ ይነገራል። ማንም ሰው ከተራራው ላይ ከብቱን ለግጦሽ እንዲያሰማራ፣ ሣር እንዲያጭድ ወይም የማገደ እንጨት እንዲለቅም አይፈቀድለትም። ቦታው በጨለማው ኃይላት የተሞላ በመሆኑ፣ ሰዎች ይፈሩት ነበር።

ከእኛ ጋር በመኪናችን ውስጥ የአሪ ወንጌላዊ የሆነው ጴጥሮስ ኤላ፣ ሚስቱና ሁለት ትናንሽ ልጆቻቸው ነበሩ። ጴጥሮስ ወንጌሉን ለበና ሕዝብ ያመጣ የመጀመሪያው የአሪ ክርስቲያን ነበር። ወደፊት

ሌሎች ይከተሉት ነበር። ማሄ፣ ጴጥሮስ እና እኔ ከጨለማው ተራራ ብዙም በማይርቀው የቦሪ አካባቢ ላሉት ሰዎች መመስከር ጀመርን። እነዚህ ሰዎች «አዲሱ ትምህርት» ብለው የሚጠሩትን በማግኘታቸው ደስ ተሰኙ። ማሄ ለቤት መሥሪያ የሚያስፈልገውን እንጨትና ሌሎችንም ነገሮች በማሰባሰብ ጴጥሮስ በበና ሕዝብ መካከል ቤት ሠርቶ እንዲቀመጥ አደረገ። ብዙ ሰዎች «የኢየሱስን ታሪክ» ለመስማት እንደሚፈልጉና ልጆቻቸውም ንባብ እንዲማሩላቸው የሚሹ መሆናቸውን ተናገሩ።

በመንደሩ ውስጥ ሳለን፣ ሁላችንም በየተራ የክርስቶስን ወንጌል ማካፈላችንን ቀጠልን። ከመንደሩ ጫፍ ላይ ንግግራችንን በጽሞና የሚያዳምጡ አረጋዊት ሴት አጋጠሙን። በእድሜ የገፉት እኚህ ሴት ከአካባቢው ጥቁር ሕዝቦች የተለየ ፈካ ያለ ጠይም መልክ ነበራቸው። በልጅነታቸው በጦረኛ ሰዎች ተይዘው እድሜ ልካቸውን በባርነት ነበር የኖሩት። የሚያውቁት ሕይወት ቢኖር በደልና ጉስቁልና የበዛበት የባርነት ሕይወት ብቻ ነበር። አሁን ገላቸው ከእርቃን ባልተሻለ ሁኔታ ባደላቸውን ተቀምጠው የእግዚአብሔርን የፍቅር መልእክት ለመጀመሪያ ጊዜ ይሰማሉ። የምንናገረውን ታሪክ በአጽንኦት የሚሰሙት አነስተኛ የሽክላ ዕቃ እየሠሩ ነበር። ሽክላውን በአንድ እጃቸው ይዘው በሌላቸው እጃቸው እያሽከረከሩ ክብ ጎድጓዳ ሳህን አድርገው ያበጁታል። ንግግራችንን ሲሰሙና አንዳንድ ጊዜም ጥያቄዎችን ሲጠይቁ፣ ሽክላውን ማሽከርከሩን ይተዉና ነገር ግን እንዳይደርቅ ብቻ ይተፉበት ነበር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሽክላው ተሠርቶ በማለቁ ከሌሎች የሽክላ ሥራዎች ጋር ሊቃጠል ተዘጋጀ። ከዚያ በኋላ ዕቃዎቹ ምግብ መሥሪያ፣ ቡና ማፍያ ወይም ውኃ መቅጃ ሆነው ያገለግላሉ።

የእግዚአብሔር ልጅ ለጋጢአታችን ለመሞት ከሰማይ እንደ መጣ ስናገር፣ ሴትዋቸው «ይህ ግሩም ዜና ነው። ግን እውነት ነው?» ሲሉ ጠየቁኝ። በሥነ ቃል ትውፊታቸው ሰዎች ስለ እንስሳት፣ ስለ ትንንሽ ነፍሳት፣ ስለ ወፎች፣ ስለ ጃብዳ ድርጊቶች፣ ስለ ጎሳዊ ጦርነቶችና ስለ እንግዳ ሰዎች እጅግ ብዙ ታሪኮችን ይናገራሉ። ከእነዚህ ታሪኮች አንዳንዶቹ እውነት ሲሆኑ፣ ብዙዎቹ

ግን የፈጠራ ታሪኮች ነበሩ። ስለዚህ፤ «እውነት ነው?» ለሚለው ጥያቄያቸው፤ አዎን፤ እውነት ነው። እግዚአብሔር ስለሚወደን የጋጢአታችንን ዕዳ እንዲከፍልልንና ከእርሱ ጋርም ለዘላለም መኖር እንድንችል እንዲታደግን አንድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ለጥቶናል ብለን አብራራንላቸው።

የአረጋዊቷ ፊት እየበራ ሄደ፤ ከእያንዳንዱ ታሪክ በኋላ፤ «ይህ ጥሩ ነው ግን፤ እውነት ነው?» እያሉ ይጠይቃሉ። በመጨረሻም፤ እኔና ማሄ በጉልበታችን ተገብርክክን። ይህ ሴቶች ብዙውን ጊዜ ለአንድ የጎሳ አለቃ አክብሮት ለማሳየት የሚያደርጉት ነገር ነበር። በባርነት የኖሩት ሴትና በወንጌል መልእክተኞች የምናገለግል እኛ ፊት ለፊት ተያየን። የተጠናቀቀውን ሽክላ ሳህን መሬት ላይ አስቀመጥና፤ «ይህ በጣም አስገራሚ ታሪክ ነው። ግን እውነት ነው?» ሲሉ ጠየቁ። እኔም በጭቃ የተለወሰ እጃቸውን በመያዝ፤ «አማማ፤ እውነት ነው። ሁሉም ነገር እውነት ነው። ታላቁ ፈጣሪ የሆነው እግዚአብሔር እጅግ ይወደናል። ኢየሱስ ከጋጢአት ሊያድናና ከእርሱ ጋር በብርሃን እንኖር ዘንድ ከጨለማ ሊያወጣን መጥቶአል» አልኩአቸው። ማሄም ይህ መልእክት እውነት እንደ ሆነ እና ኢየሱስ ከሰይጣን ጋይልና ከጋጢአት እንደሚያድን አረጋገጠላቸው።

ሴትዮዋ ትክ ብለው አደገና፤ «አዎን፤ እውነት መሆን አለበት። ግን እውነት ከሆነ፤ ለምን በፊት መጥታችሁ አልነገራችሁንም?» አሉ። ጥያቄያቸው ከዓይኖቹ እንገን በማፍለቁ ፊቱን አዘርኩ። የምደበቅበት ቦታ ባገኘሁ፤ ብዬ ተመኘሁ። ለረዥም ጊዜ የደኅንነትን ታሪክ የምናውቅ ሰዎች እስካሁን ድረስ ሳንናገር በመቆየታችን አፈርኩ። ማሄና ጴጥሮስ ሴትዮዋ እንዴት ይቅርታ ሊያገኙ እንደሚችሉና በክርስቶስ ፍጹም አዲስ ሕይወት ሊኖሩ እንደሚችሉ አብራሩላቸው። በቀጣይ ቀናት፤ ጴጥሮስና ባለቤቱ ታሪኩን እየደጋገሙ ይነገሩአቸው ነበረ። እኝህ ሴት ክርስቶስን ተቀብለው ይሆን? ብዬ አስባለሁ።

እኛ ወደፊት መቀጠል ነበረብን፤ ነገር ግን ጴጥሮስና ቤተሰቡ በጨለማው ተራራ አጠገብ ባለው መንደር መኖራቸውን

ይቀጥላሉ። ይህ በጣም አደገኛ አካባቢ በመሆኑ፤ ሰዎች በጠመዝማዛዎቹ አባራማ መንገዶች ላይ ይገደላሉ። እነዚህ መንገዶች በእሾሃማ ዛፎች፤ ድንጋዮችና ቁልፋሎች የታጠሩ ነበሩ። ከወራት በኋላ፤ ሚስቱ ወባ በመታመሟ ጴጥሮስ ከሚሊዮን ክሊኒክ መድኃኒት ለማምጣት የሦስት ሰዓት መንገድ ተገዞ ሄደ። ወደ ቤት ሲመለስ፤ በመንገድ ላይ ሰውነቱ ተተልቶ ለውጭ ግድያ ተፈጸመበት። ገዳዮቹ ሰዓቱንና ልብሶቹን ይዘው ተሰወሩ። የሰው ሕይወት ለርካሽ ሰዓትና ለቡቱቶ ልብስ ሲጠፋ፤ በሚያንገጥብኩ አሞራዎች አማካይነት የጴጥሮስ አስከሬን ያለበት ቦታ ታወቀ። ማሄና አንድ ሚሊዮን የጴጥሮስን አስከሬን በእሾሃማ ቁጥቁጦዎች መካከል ቀበሩ። ጆቦች እንዳይበሉት ከላይ ላይ ትልቅ ድንጋይ ከመሩ።

ከ16 ዓመታት በኋላ እኔና ማሄ በዚያ አካባቢ በመኪና እያለፍን ነበር። ማሄ ጴጥሮስ የተቀበረበትን ቦታ አገኘው። ድንጋዮቹ አሁንም እንደ ተከመሩ አሉ። ነገር ግን፤ «ጴጥሮስ ኤላ፤ እስከ ሞት ድረስ የታመነ» የሚሉ ቃላት የሰፈሩበት የእንጨት መስቀል ምስጥ በልቶት ስለነበር አልተገኘም። ቦታውን የሚያሳየውም ዛፍ ጠፍቷል። ነገር ግን ጨለማው ተራራ «ዘግይቶ የሚመጣውን የመስቀሉን መልእክተኛ» የሚጠባበቀውን ታላቁን የአሞ ወንዝ ሽለቆና በርካታ መንደሮቹን አሁን በማማተር ቁልቁል እንደ ተመለከተ ነበር። ይሁን እንጂ፤ በአሁኑ ሰዓት በተራራው አካባቢ አያሌ የ«ጸሎት ቤቶች» አሉ። ለዚህም ጌታ ይመስገን። በዚህ ስፍራ የበና ጎሳ አባት እየተሰባሰቡ ጨለማውን የሚያፈርስ ብርሃን ለላክላቸው አምላክ ምስጋናን ያቀርባሉ።

ማሄ እና እኔ ከጴጥሮስ መቃብር አጠገብ ተገብርክክን ጸለይን። ሕይወታችንን ለክርስቶስ እንደገና አስረከብን። በጸሎታችን ታማኞች ለመሆንና በአሞ ወንዝ ሽለቆ አካባቢ ያለው እያንዳንዱ ጎሳ የክርስቶስን ወንጌል እስኪሰማ ድረስ በእገልግሎታችን ለመግፋት ቃል ገባን።

ዳንጎ

መጽሐፍ ቅዱስ በተፈለገው ዋጋ

«በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናገራችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘነግሩም፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።»

ዮሐንስ 16:33

«የእግዚአብሔርን ስም አላነሣም፤ ከእንግዲህ ወዲህም በስሙ አልናገርም ብል፤ በአጥንቶቹ ውስጥ እንደ ገባ እንደሚነድድ እሳት ያለ በልቤ ሆነብኝ፤ ደክምሁ፤ መሸከምም አልቻልሁም።»

ኤርምያስ 20:9

አጭሩ ሰው፤ «የሚሸጥ መጽሐፍ ቅዱስ አለህ?» ሲል ጠየቀኝ። የተቀደሰ አሮጌ ሸሚዝና ቡቱቶ ቁምጣ ታጥቋል። በጭቃ የተሰወሰው እግሩ ፍጹም ድህነቱን አጋልጦበታል። ረዥም ጸጉሩ የቅማል ዋሻ ሆኗል። መጽሐፍ ቅዱስ ለመግዛትም ሆነ ለማንበብ የሚበቃ ሰው አይመስልም። ከዚያም በእጆቹና በቁርጭምጭሚቶቹ አካባቢ ቁስል እንዳለበት ተመለከትኩ።

እኔና ባለቤቴ መጀመሪያ ከወንጌላዊ ዳንጎ ጋር የተገናኘነው ቡልቂ ወደሚገኘው ቤታችን በመጣ ጊዜ ነበር። ለአያሌ ወራት ከታሰረበት ከቡልቂ እስር ቤት እንደ ወጣ በቀጥታ ወደ እኛ ነበር የመጣው። ለወራት በቆሽሽ እስር ቤት ከቆየ በኋላ ሰውነቱን ለመታጠብም ሆነ ልብስ ለመቀየር እንኳን ጊዜ አላጠፋም። ቤቴም ገና አልደረሰም!

ዳንጎ ሌላ መጽሐፍ ቅዱስ ለማግኘት ተጣይፎ ነበር። ወንጌልን በመስበኩ ምክንያት በተወሰደበት መጽሐፍ ቅዱስ ምትክ ሌላ መጽሐፍ ቅዱስ ማግኘት ያስፈልገው ነበር። ለዳንጎ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ከምግብም ሆነ ከልብስ በላይ ነበር። «የእግዚአብሔር ቃል በእጄ ሳይኖር እንዴት አድርጌ የምስራቱን ልሰብክ እችላለሁ?» አለ።

በዚህ ጊዜ፤ ዳንጎ መጽሐፍ ቅዱስ ለማግኘት ቢያንስ 300 ኪሎ ሜትርች በእግር መጓዝ አላስፈለገውም። ከዚህ በፊት ወንጌል ሰብክሃል ተብሎ ሲታሰርና መጽሐፍ ቅዱስን ሲወስዱበት 300 ኪሎ ሜትርችን ተገብ ሌላ መጽሐፍ ቅዱስ ለመግዛት ተገድዶ ነበር። አንድ መጽሐፍ ቅዱስ በስጦታ መልክ ስንሰጠው፤ ዳንጎ በጣም ተደስተ። ስለ ስጦታው እግዚአብሔርን ለማመስገን በግንባሩ መሬት ላይ ተደፋ። በወላይታ ያለችው እናት ቤተ ክርስቲያኑ እርሱን ለመደገፍ በየወሩ አነስተኛ ገንዘብ ብትልክለትም፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ዋጋ ግን የአንድ ወር ደመወዙን የሚጠይቅ ነበር። ከዚህ በፊት ደግሞ ሦስት መጽሐፍ ቅዱሶችን ወስደውበታል።

ከባለቤቱ ጣቢታና ከሦስት ትናንሽ ልጆቹ ጋር ነበር ዳንጎ ከወላይታ ወደ ጎፋ የተጓዘው። እግዚአብሔር በዚያ የክርስቶስን ወንጌል እንድሰብክ ጠርቶኛል የሚል እምነት ነበረው። ያለቻቸውን ጥቂት ንብረት በአህያ ላይ ጭነው ረዥሙን መንገድ ተያያዙት። ሁለቱ ታናናሽ ሕፃናት በዕቃዎቹ ላይ ተቀመጡ። የወባ ትንኞች፤ የወንዝ ሙላትና የበረሃ ዝንቦች ጉዞአቸውን ቢያዘገዩባቸውም፤ የኋላ ኋላ ወጣቶቹ ባለ ትዳሮች ካሰቡበት ደረሱ።

በጎፋ ተራሮች ውስጥ ከአንድ መንደር ጫፍ ላይ ሰፈሩ። ዳንጎ መሬት አግኝቶ የአካባቢውን ቤቶች የሚመስል የቀርከሃ ግድግዳ የሣር እና ክዳን ያለው ቤት ሥራ። በጓርው የስኳር ድንች፤ እንስትና በቆሎ ተክለ። የአካባቢው ዋነኛ ምግቦች እነዚህ ነበሩ። እንስት ፍሬ እንደማይሰጥ የሙዝ ተክል ዓይነት ሲሆን፤ አምቦ

የማባለው ሥሩ ይበላል። ቅጠሉ ደግሞ አንዳንድ ነገሮችን ለመጠቅለል ወይም ከዝናብ ለመከላከል ያግዛል። ቃጫው ተገምዶ ዕቃ ለማሰርና ከብቶች ለማሰር ያገለግላል።

ዳንጎ በአካባቢው ወዳሉት መንደሮች በመጓዝ ጓደኞችን ማፍራትና ስለ ክርስቶስ መናገር ጀመረ። የጠፋትን በመፈለግ፣ የጨለማውን ኃይል በመገዳደር፣ በሁሉም ስፍራ በመስበክና ሳያቋርጥ በመጸለይ ማገልገሉን ቀጠለ። ሁልጊዜም መጽሐፍ ቅዱሱን ይዞ ይጓዛል። አንዳንድ ሰዎች ክርስቶስን የመከተል ፍላጎት ቢያሳዩም፣ አብዛኞቹ የጠንቋዩን ቁጣ ይፈሩ ነበር።

ጣቢታ የንባብ ትምህርት በመጀመር ወንድ ልጆችን ታስተምር ጀመር። ለሴቶችና ለልጃገረዶች ደግሞ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮችን ታስተምራለች። ቅመማ ቅመም፣ ጨውና ቅቤ ያለው ቡና አፍልታ ጎረቤቶቿን ትጋብዛለች። ቡናውን በሚጠጡበት ጊዜ፣ ጣቢታ የራሷን የሕይወት ምስክርነት ትናገርና የመዳንን መንገድ ታብራራለች። ሴቶቹ ከዚህ በፊት እንዲህ ዓይነት አዲስ ትምህርት ሰምተው አያውቁም ነበር። ትምህርቱ ለመረዳት ቢከብዳቸውም፣ መምጣታቸውን ቀጠሉ።

ዳንጎ በድንጋያማ የተራራ ላይ መንገዶች ወደ ገሊላ ተጓዘ። የክርስቶስን መልካም የምስራች በብዙ መንደሮች ከሰበከ በኋላ አንድ የኦርቶዶክስ ቁስ «የሕዝቡን ሰላም አውኃል» የሚል ክስ መሥርቶ አሳሰረው። ዳንጎ ለቀጣይ ሦስት ወራት እስር ቤት አሳለፈ፣ ገንዘቡና ልብሶቹም ተወሰዱበት። መጽሐፍ ቅዱሱም እንዲሁ። ከፍተኛ ድብደባ ከተፈጸመበት በኋላ ሁለተኛ ወደ ገሊላ ከመጣህ፣ እንገድልሃለን ከሚል ዛቻ ጋር ተሰናበተ።

ወደ ቤተሰቡ ሲመለስ፣ ዳንጎ ለሚስቱ፣ «ወደ ወላይታ ተመልሼ ሌላ መጽሐፍ ቅዱስ ማግኘት አለብኝ። ብቸኛው ኃይሌ እርሱ ነው። በምሰብክበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል መያዝ አለብኝ፤» አለ። 150 ኪሎ ሜትሮችን ተጉዞ መጽሐፍ ቅዱስ ገዛ። የመጽሐፍ ቅዱሱ ዋጋ የአንድ ወር ቀለቡን ይሆን ነበር። ከዚያም እንደገና

150 ኪሎ ሜትር ተጉዞ ወደ ቤቱ ተመለሰ። መንገዱ ወደ ሁለት ሳምንታት ገደማ ፈጀበት።

ዳንጎ በመንደራቸውና በአቅራቢያው ያሉ ሰዎችን ሰብስቦ ከመጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ብዙዎቹ በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ከፍተኛ ፍላጎት ማለዩት ጀመሩ። ብዙ ጥያቄዎችንም ይጠይቁት ጀመር። ዳንጎ አንዳንድ ታዲያ ወጣቶችንና አዋቂዎችን ንባብ ማስተማር ጀመረ።

በስተ ምዕራብ ያለው የምብህመር አካባቢ ዳንጎን ጠራው። ከባድ የአንድ ቀን መንገድ ተጉዞ በአሪ ሕዝብ መሐል ደረሰ። በመንደሮችና በየመንገዱ ዳርቻ ስለ ክርስቶስ ሰበከ። የጨለማውን ኃይላት በመፈታተን፣ ሰዎች የዓለም ብርሃን የሆነውን ክርስቶስን እንዲከተሉ ማስተማሩ አደገኛ ነበር። በመሆኑም፣ ዳንጎ እንደገና ታሰረና ክፉኛ ተገረፈ። ለሁለት ወራት ከታሰረ በኋላ፣ ከአካባቢው ተባረረ። አሁንም ልብሶቹ፣ ገንዘቡና መጽሐፍ ቅዱሱ ተወሰዱበት። ባለመታከት አሁንም ሌላ መጽሐፍ ቅዱስ ለመግዛት ወደ ወላይታ ሄደ።

ወደ ጎሩ ሲመለስ፣ ብዙ ሰዎች ስለ «ኢየሱስ መንገድ» ለማወቅ መፈለጋቸው ዳንጎን አበረታታው። ጣቢታ ከጎረቤቶቿ ጋር የመሠረተችው ግንኙነት ወጤታማ በመሆን ላይ ነበር። በሁለት ዓመታት ውስጥ ከ100 በላይ ሰዎች ወደ ክርስቶስ ተመለሱ። ሰይጣንን እና የመናፍስትን አምልኮ በመካድ ዳግም ጠንቋዩችን ላለማምለክ ቃል ገቡ።

በአቅራቢያው ባለው ተራራ አካባቢ በተደረገው የጥምቀት ሥነ ሥርዓት ላይ ብዙ ሰዎች አዳኝና ጌታ በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ማመናቸውን መሰክሩ። ይህ ደግሞ ሰዎች የመረረ ተቃውሞ እንዲያስነሡ አደረገ። ጠንቋዮችና ቁሶች በመተባበር የኢየሱስን ተከታዮች አሳደዱ። ሁከት ፈጣሪዎችን አሰባስበው እሑድ ጠዋት አምልኮ ላይ በነበሩት የአዲሲቱ ቤተ ክርስቲያን ምእመናን ላይ ጥቃት ሰነዘሩ። ዳንጎንና የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን ይዘው በጭካኔ ከደበደቧቸው በኋላ፣ እስር ቤት አስገቧቸው።

በማገበረ ምእመናኑም ላይ እንዲሁ ጥቃት ሰነዘሩ። በሴቶችና ሕጻናት ላይ ሳይቀር የዱሳ ድብደባ በመፈጸሙ፣ አንዳንዶቹ ተጎድተው የበርካታ ሕፃናት አጥንቶችም ተሰበሩ። ጣቢታ ልጆቿን ለመታደግ ስትሞክር ራሷን እስክትስት ድረስ ተደበደበች። ይህም ሰዎች ነፍሳቸውን ለማዳን ወደ ተለያዩ አቅጣጫዎች እንዲሸሹ አደረጋቸው።

ቤተ ክርስቲያንና የዳንጎ ቤት ተቃጠሉ። የዳንጎን የጓሮ አትክልት በሙሉ ደመሰሰ። ሁከት ፈጣሪዎቹ የብዙ አዳዲስ አማኞችን ቤቶች ጭምር ማቃጠሉንና ንብረታቸውን መዝረፉን ቀጠሉ። ከብቶች ተነድተው ተወሰዱ። ክርስቲያኖች ወደ ተለያዩ ሩቅ ቦታዎች ሳይቀር ተበተኑ።

አራቱ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ክፉኛ ከተደበደቡ በኋላ ተለቀቁ። እንዳለፉት ጊዜያት ሁሉ፣ በዳንጎ ላይ ምንም ዓይነት ክስ አልተመሠረተም። ነገር ግን ልክ እንደ ነፍሱ-ገዳይ ለ9 ወራት ታሰረ። መጽሐፍ ቅዱሱም ተወሰደበት።

ከዚያም ጣቢታ ሞተች። ልትሞት የቻለችው ከደረሰባት ከፍተኛ ድብደባ በኋላ ስለ ታመመችና ተገቢውን የምግብና የመድኃኒት አቅርቦት ልታገኝ ባለመቻሏ ነበር። ዳንጎ በቀብሯ ላይ ለመገኘት እንዲችል በወታደር ታጅቦ ለአንድ ቀን ከእስር ቤት እንዲወጣ ተፈቀደለት። ዳንጎ ብቻውን ነፋስ በበዛበት ኮረብታ ላይ ጉድጓድ ቆፍሮ ሚስቱን ቀበራት። እንባውን እያፈሰሰ ጸለየላት። ይህ ሁሉ ሲሆን ጠባቂው ሲጋራ እያጨሰ ቁጭ ብሎ ይጠብቀው ነበር። ከዚያ በኋላ ወደ እስር ቤት ተመለሰ። የዳንጎን የልብ ለቅሶ የሰማው ከእግዚአብሔር ብቻ በቀር ማንም አልነበረም።

ከዚያ በኋላ በምስኪኑ ወንጌላዊ ላይ ተጨማሪ ገዢዎች ደረሱ። በአንድ ወር ጊዜ ውስጥ ሁለት ልጆቹ ሞቱበት። ይህም የሆነው ከደረሰባቸው ድብደባና ምግብና ክብካቤ ከማጣታቸው የተነሣ በጠና በመታመማቸው ምክንያት ነበር። አሁንም ዳንጎ በወታደር ታጅቦ በመሄድ ልጆቹን ቀብሮ ተመለሰ።

ከተወሰኑ ወራት በኋላ ነጮች ወደ ጎፋ በመምጣት በቡልቂ ከተ

ማ አቅራቢያ ቤተ ክርስቲያን እየገነቡ ነው የሚል ወሬ ተሰማ። እነዚህ ነጮች «የኢየሱስ ተከታዮች» እንደ ሆኑና በመንደሮቹ ውስጥ ወንጌል እየሰበኩ እንደ ሆነ ተወራ። ትምህርት ቤቶችም እየተገነቡ ናቸው የሚል ዜና ተሰማ። ከሊኒኮች ተከፍተው ሰዎች ጠንቋዮችን እየተዉ ለሕክምና ወደዚያ በመሄድ ላይ መሆናቸው ተነገረ። ቂሶችና የመንግሥት ባለሥልጣናት በነጮቹ ሥራ በመበሳጨታቸው ተቃውሞ በማሳየት ላይ መሆናቸውም ተወሳ።

ዳንጎ ከእስር ቤት ሲፈታ ረዥሙን ርቀት ተገዞ በመሄድ ሚሲዮናውያኑን ለመጎብኘት ወሰነ። ሰላምታ ከሰጠን በኋላ፣ «የማነብበው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራችሁ ይሆን?» ሲል ጠየቀን። አንድ መጽሐፍ ቅዱስ በስጦታ አበረከትንለት።

ዳንጎ በመንደሩ ውስጥ ለራሱ ሌላ ቤት ሠራ። የተበተኑትን አማኞች ሰብስቦ ሌላ ቤተ ክርስቲያንም ገነባ። አዲሱን መጽሐፍ ቅዱስ እያነበበ መስበኩንና ማስተማሩን ቀጠለ። ያልዳኑትን ሰዎች ወደ ክርስቶስ ማፍለሱንም አጠናክሮ ተያያዘው።

ከዚያ በኋላ የተረፈችው ታላቅ ቤት ልጁ አንድ ምሽት በድንገት ሞተች። ዳንጎ በጣም ተጨነቀ። ጌታ እንዲረዳው ጸለየ። በድንገት ናና እና አማንታ የሚባሉ ሁለት ወንጌላውያን መጥተው በችግሩ ረዱት።

በቀጣዩ ቀን እኔም በበቅሎ መጥቼ ስለ ልጄ ሞት ከዳንጎ ጋር አለቀስኩ። ልጄ ከእናቷና ከወንድሞቿ አጠገብ ተቀበረች። ለአንድ ሰዓት ያህል ቤቱ ውስጥ በጸጥታ ተቀመጥን። ከዚያም ዳንጎ፣ «እስር ቤት ላለሁ ጌታ ከእኔ ጋር ነበረ። ሚስቴ ሞታ ብቻዬን ተራራው ላይ ስቀብራት ኢየሱስ ወደ እኔ መጣ። ወደ እኔ መጥቶ አጽናናኝ፣ አበረታታኝም። ትንንሾቼ ልጆቼ በሞቱ ጊዜም እንዲሁ ወደ እኔ መጣ። እጅግ በደከምኩበት ሰዓት ላይ ደገፈኝ።» አለኝ።

እኔም፣ «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሁልጊዜም ሕዝቡ ርዳታውን በሚፈልጉበት ሰዓት ላይ ይደርስላቸዋል። ሁልጊዜም ከእኛ ጋር እንደሚሆንም ቃል ገብቶልናል። በየሐንስ ወንጌል ውስጥ ኢየሱስ

በእርሱ ሰላም እንደሚኖረን ቃል ገብተልናል። በዓለም ውስጥ መከራ ቢኖርብንም፣ እርሱ ዓለምን ስላሸነፈልን ደስ ይለናል» አልኩት።

ወንጌላዊውም፣ «እውነት ነው። ትልቅ የሰሜት መጎዳት በደረሰብኝ ጊዜ ወደ እኔ መጥቷል። አትፍራ እኔ ከአንተ ጋር ነኝ አለኝ።» ሲል ተናገረ።

ውጭ ወጥተን ጉዞ ከመጀመሪያ በፊት ዳንጎ እጆቹን ወደ ገሊላ፣ ዎብሃማር፣ አሪ፣ ባስኬቶ፣ ማሎና ዲማ በመዘርጋት፣ «የጌታ ነፋስ በተራሮች ላይ ሲነፍስ ይሰማኛል። ለዚህ ነው ሰይጣን በጣም እየተዋጋን ያለው። በጨለማ ውስጥ ያለት ሰዎች ወደ ብርሃን ለመውጣት በመጣራት ላይ ናቸው። በዚህ ውስጥ ብዙ ሥቃዮችን መጋፈጥ ሊኖርብን ይችላል። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ እውነት ስለሆነ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በጎፋ በሁሉም ስፍራ ስትመሠረት እናያለን።» አለኝ።

«አሜን፣ ሁሉም ለጌታ ክብር ይሁን!» ስል መለስኩ።

ድኅረ ታሪክ 1998

Qመታት ሲያልፉ እውነትም የእግዚአብሔር ነፋስ በጎፋ ተራሮች ላይ ነፈሰ። ነፋሱ በተራሮች፣ ተገልሰው በሚገኙ ሽለቆዎች፣ በታላቁ የአሞ ወንዝና በስተማዶም ባሉ አካባቢዎች በኃይል ነፈሰ! ከተለያዩ ጎሳዎች ውስጥ በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ሕይወታቸውን ለክርስቶስ አሳልፈው በመስጠታቸው፣ በመቶዎች የሚቆጠሩ አብያተ ክርስቲያናት ተመሠረቱ። እሳቱ እየተገነባገባ ሲነድና የጨለማው ኃይል ሲለበር የፍርሃትና የእስራት ሰንሰለቶች ተበጣጠሱ። አረማውያኑ ክፉ መናፍስትን፣ ጠንቋዮችንና ሞትን መፍራታቸውን አቆሙ። ለቅሶው ደስታ በተሞላበት የምስጋና አምልኮ ተተካ። የስደት ማዕበሎችም በተራሮቹ ላይ መከሰታቸውም አልቀረም። ጠንቋዮች፣ ራስ ወዳድ ቂሶች፣ የመንግሥት ባለሥልጣናትና የኮሚኒስት ካድሬዎች የክርስቶስን ወንጌል በመቃወም ቤተ ክርስቲያንን ለማጥፋት ጣሩ። አማኞች ቤቶቻቸውንና ንብረቶቻቸውን፣ እንዲሁም ነጻነታቸውን አጡ።

አንዳንዶችም ሕይወታቸውን አጡ።

ይሁን እንጂ፣ ልክ ዳንጎ እንደ ተናገረው፣ የእግዚአብሔር ነፋስ በተራሮች ላይ በመንፈሱ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ልትመሠረት ችላለች። አሁንም በእድገት ላይ ስለ ሆነች ጌታ ይመስገን። ዳንጎ ረዥም ዓመታት ኖሮ ይህ ሁሉ እውን ሲሆን ለመመልከት ቻለ። በመጨረሻዎቹ ጥቂት ዓመታት፣ ዳንጎ የዓይን ብርሃኑን በማጣት የሚወደውን መጽሐፍ ቅዱስ ለማንበብ ሳይችል ቀረ። በዚህ ጊዜ በየቀኑ ከክርስቲያኖች አንዱ ወደ እርሱ መጥቶ አንድ ወይም ሁለት ምዕራፍ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል እንዲያነብሉት ያደርግ ነበር። በዚህ ዓመት (እ.ኤ.አ. በ2005) ዳንጎ እጅግ ከወደደው ከኢየሱስ ጋር አብሮ ሊኖር ወደ ቤቱ ሄደ።

ኬባ

ላደርግ የምችለው አነስተኛው ነገር

«ሌሎችም መዳንን ሳይቀበሉ የሚበልጠውን ትንሣኤ እንዲያገኙ እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ፤ ሌሎችም መዘበቻ በመሆንና በመገረፍ ከዚህም በላይ በእስራትና በወንዝ ተፈተኑ።»

ዕብራውያን 11:35-36

ወጣቱ ቀና ብሎ ተመለከተኝና፤ «ሚስተር ማክሊለን፤ አባቴ የሞተው ለኢየሱስ ክርስቶስ ነበረ። አይደለም እንዴ?» ሲል ጠየቀኝ።

ባለቤቴ አንድ ወጣት ወደ ሚሲዮን ግቢው ሲገባ አይታ፤ የሆነ ሰው በከረብታው ላይ ወዳለችው የጭቃ ቤታችን እየመጣ መሆኑን ነገረችኝ። በጣም ያዘነና የተጨነቀ ሰው እንደሚመስልም ገለጸችልኝ። ወጣቱ ኬባ መሆኑን ሳይ አልተደነቅሁም።

ወደ ውጭ ወጥቼ ተቀበልኩት። ኬባ መንገዱ ላይ ቆሞ ማልቀስ ጀመረ። የእንባ ዘለላዎች አባራማ ፊቱን እያጠቡ ይወርዱ ጀመር። ሁለት እጆቹን በሁለት እጆቹ ይገፍ ላጽናናው ሞክርኩ። የእኔም እንባዎች ይወርዱ ነበር። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ኬባ እየተረጋጋ በመምጣቱ ማልቀሱን አቆመ። ከዚያም ቀና ብሎ ተመለከተኝና፤ «የዮሐንስ አባት (እኔን ማለቱ ነበር) አባቴ የሞተው ለኢየሱስ ክርስቶስ ነበር። አይደለም እንዴ?» ሲል ጠየቀኝ።

የኬባ አባት የሆነው ሚኖታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ጽኑ እምነት የነበረው ግሩም ሰው ነበር። የወላይታ ወንጌላውያን የክርስቶስን ወንጌል ይዘው ወደ ጎፋ ተራራዎች ሲመጡ የተቀበላቸው እርሱ ነበር። ወንጌላውያኑ ስለ ኃጢአት ይቅርታ፤ ንስሐ፤ ክፍርሃት ነጻ ስለ መውጣትና ስለ እግዚአብሔር የዘላለማዊ ሕይወት ስጦታ የተናገሩትን መልእክት በሰማ ጊዜ ሚኖታ አዎንታዊ ምላሽ ሰጣቸው። በአካባቢው ሰይጣንን ክደው ኢየሱስን ከተከተሉት የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ሚኖታ አንዱ ነበር። በአዲሱ እምነቱ እጅግ ደስ በመሰኘቱ፤ ለቤተሰቦቹና ለጓደኞቹ ስለ ጌታ መሰከረ። ብዙም ሳይቆይ፤ ሚስቱና ኬባ ጌታን ተቀበሉ። ከዚያም፤ ከጎረቤቶቻቸው አንዳንዶቹ ሕይወታቸውን ለጌታ አሳልፈው ሰጡ።

በቁጥር እያደጉ የመጡት አማኞች ይሰባሰቡበት ዘንድ ሚኖታ ከመሬቱ የተወሰነውን ክፍል ሰጡ። አዳዲሶቹ ክርስቲያኖች በመሉሉ ከሚኖታና ከወንጌላዊ ማሄ ጋር በመተባበር ትንሹ የቀርከሃ ጎጆ ሠሩ። ጎጆዋን ሣር አልብለው የቀርከሃ መዝጊያ አበጁላት። ሌቶች የአፈሩን ወለልና የግድግዳውን ጭቃ በእበት ለቀለቁ። ይህችን ቤት «የጸሎት ቤት» ብለው በመጥራት ለጌታ ኢየሱስ የምስጋና መዝሙሮችን ለመዘመርና አብረው ለመጸለይ በመደበኛነት መሰባሰብ ጀመሩ።

ሚኖታ በተለይ በየወሩ ከተለያዩ መንደሮች በመጡ ወንጌላውያንና አማኞች የሚካሄደውን ስብሰባ በጣም ይወድ ነበር። በዚህ ስብሰባ ላይ ከጸሎትና ከጥበቃ በተጨማሪ በአዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት ላይ ስለሚፈጠሩት ችግሮች ይወያዩ ነበር። ስለሚከሰቱት ስደቶች ይወያዩና በክርስቶስ በማመናቸው ምክንያት ቤቶቻቸውንና ንብረቶቻቸውን ላጡት ወገኖች ገንዘብ ያዋጡ ነበር።

ብዙ የጎፋ አረማውያን ለበርካታ ዓመታት ከኖሩበት ጨለማ ወጥተው ወደ ክርስቶስ በመምጣታቸው ምእመናን ደስ አላቸው። በዚህ ጊዜ አንዳንድ የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ቁሶች ቅናትና ቁጣ ሞልቶባቸው በክርስቶስ ተከታዮች ላይ ስደትና ሥቃይ ያስነሡ ጀመር። የጎፋ ሰዎች ሰይጣንን፤ አጋንንትንና የአያት ቅድማያቶቻቸውን መናፍስት ያመልኩ የነበሩ ቢሆንም፤ የኦርቶዶክስ ቁሶች

የክርስትና ስም በመስጠት እንደ አርቶዶክሶች ይቆጥሯቸው ነበር። ከዚያም በየዓመቱ ለቂሶች «የቤተ ክርስቲያን ግብር» የመክፈል ግዴታ ነበረባቸው። በክርስቶስ ካመኑ በኋላ ግን ይህንን ግዴታ መወጣታቸውን አቆሙ። ቂሶቹ፣ እስተዳዳሪውና የፖሊስ አዛዥ ወንጌላውያንን በማሰር ከአካባቢያቸው እንዲያስወጡ ጫና ማሳደር ጀመሩ። በመሆኑም፣ የኢየሱስ ተከታዮች እንዲታሰሩና የእሎት ቤቶቹ እንዲዘጉ ታዘዙ።

በወርሐዊ ስብሰባ ላይ ሳሉ አብዛኞቹ ወንጌላውያንና በርካታ የጎፋ አማኞች ታሰሩ። ሚናታ ከእነዚህ ሰዎች አንዱ ነበር። ከፖሊስ ጋር የአማኞችን ሀብት የሚበዘብዙ ወንበዴዎችም መጥተው ነበር። ድርጊቱን የተቃወሙ ብዙ አማኞች ተደበደቡ። አንዳንዶቹ በጫማ ተረገጡ፣ ልብሶቻቸውም ተቀደዱ። ሌሎች ደግሞ ጀርባቸውና አግራቸው እስኪቆስል ድረስ በጉማራ ተገረፉ። ከዚያም ሁሉም አማኞች እየተነዱ ወደ ቡልቂ እስር ቤት ተወሰዱ።

በጎፋ አውራጃዎች ስደት እንደ ሰደድ እሳት በመቀጣጠሉ፣ ሃያ ዎቹም «የእሎት ቤቶች» ተቃጠሉ። ባለሥልጣናትና ሌሎች የአማኞቹን ንብረቶች ወሰዱ። ከብቶቻቸውና እህላቸው ተሰረቱ። ብዙ ቤተሰቦችም ከመሬታቸው ተፈናቀሉ። በዚህም ምክንያት ለቤተሰባቸው መጠለያና ምግብ ማግኘቱ ከባድ ችግር ሆነባቸው። አንዳንዶች ወደ ሌሎች መንደሮች ተገዘው በወዳጅ ዘመዶቻቸው ሲጠለሉ፣ ሌሎች ደግሞ በጫካ ውስጥ የቅጠል መጠለያ ለመሥራትና እዚያው ውስጥ ለመቀመጥ ተገደዱ። በጫካ ውስጥ ፍራፍሬዎችንና ሥራ ሥሮችን ይመገቡ ነበር። ጊዜው ኢየሱስ ክርስቶስን ለመከተል ለደፈሩት ሰዎች ከባድ የመከራና የሥቃይ ወቅት ነበር። በጊዜው የነበረው ከባድ ዝናብና ብርድ ደግሞ ሥቃያቸውን አባሰው።

ከሩቅ መንደሮችም በአማኞች ላይ ስለሚፈጸሙ የጭካኔ ተግባራት የሚነገሩ ዜናዎች ይሰሙ ጀመር። በአንድ ቦታ ሦስት ሰዎች እምነታቸውን ለመካድ ባለመፈለጋቸው በጥይት ተደብድበው ተገደሉ። በሌላ ቦታ አንድ ወጣት ተደብድቦ ተገደለ።

አማኞች በየቦታው ተበተኑ። በዋሻዎችና በጫካዎች ውስጥ የተጠለሉ ወገኖችም ነበሩ። ሌሎች ደግሞ ወደ ሩቅ ስፍራዎች ሄዱ። ሁሉም ግን ለጌታ ታማኝነታቸውን እንደ ጠበቁ ነበር።

በቡልቂ እስር ቤት ውስጥ በየቀኑ ወታደሮች በሚኖታና ጓደኞቹ ላይ የመሳሰሉና የግፍ ተግባራትን ይፈጽሙ ነበር። አነስተኛ ደመወዝ የሚከፈላቸው የወጎህ ቤቱ ጠባቂዎች ከአዳዲስ እስረኞችና ከቤተሰቦቻቸው ጉቦ በመቀበል ገቢያቸውን ለመደገም ይሞክሩ ነበር። ለብዙ ቀናት ክርስቲያኖቹ የሚመገቡት ነገር አልነበራቸውም። አንዳንድ ጊዜ ሌሎች እስረኞች ለአማኞች በማዘን ከምትሰጣቸው አነስተኛ ምግብ ያካፍሏቸው ነበር። ለብዙ ወራት ቤታሰሩም፣ በማንኛውም ዓይነት ወንጀል ተከስለው ፍርድ ያልተሰጣቸው በመሆናቸው፣ ከወጎህ ቤቱ ምግብ ለማግኘት ብቁ አልነበሩም። ስለዚህ ምግብ ሊያገኙ የሚችሉት፣ ዘመዶቻቸው ያመጡላቸው እንደ ሆነ ብቻ ነበር።

ጥቂት ወታደሮች ሚናታን ለይተው በማውጣት ተጨማሪ ሥቃይ ያደርሱበት ጀመር። ሚናታ ስለ ክርስቶስ የሚናገረው ጠንካራ ምስክርነት ያናድዳቸው ነበር። ማታ ማታ አማኞችን ሰብስቦ የምስጋና መዝሙሮችን ያዘምራቸዋል። ቀን ቀን ደግሞ ለመስማት ፈቃደኛ ለሆነ እስረኛ ሁሉ ስለ ክርስቶስ ይመሰክራል። የወጎህ ቤቱ ጠባቂዎች ላይቀሩ ከታጢአታቸው ንስሐ ገብተው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ደኅንነትን እንዲያገኙ ያሳስባቸው ነበር።

በተለይ ከጠባቂዎቹ አንዱ በክርስቲያኖች ላይ የጭካኔ ተግባራትን ይፈጽም ነበር። ይህ ወታደር ሚናታን በጠመንጃው ሰደፍ ክፉኛ ደበደበው። ከዚያም እግሮቹን አጣምሮ ጠፍሮ አሰራቸው። ከዚያም እጆቹን በዚህ ዓይነት ካሰራቸው በኋላ ከእግሮቹ ጋር አጣብቆ አሰራቸው። ቀጥሎ ሚናታን እየጎተተ ጓሮ እስረኞች ከሚጸዳዱበት የታጠረ ቦታ ውስጥ ጣለው። በቆሻሻው ላይ እየጎተተ ካንከባለለው በኋላ እስገራው ላይ ተወው። ከዚያም መዘመራቸውንና መጸለያቸውን ካላቆሙ በእነርሱ ላይ እንዲህ ዓይነቱ ችግር እንደሚደርስ በመግለጽ ሌሎች ክርስቲያኖችን

አስፈራራ፡፡

ለሦስት ሳምንታት ያህል ሚኖታ በብርድና በዝናብ ውስጥ እዚያው ቆሻሻ ስፍራ በሰንሰለት እንደ ታሰረ ቆየ፡፡ በጸጥታ ሥቃዩን ችሎት ቆየ፡፡ በዚህ ጊዜ ጉንፋንና ትኩሳት ያጣድፈው ጀመር፡፡ ጨለማን ተገን አድርገው ክርስቲያን ዓደኞቹ ምግብና ውኃ ባይወስዱለት ኖሮ በረሃብ ይሞት ነበር፡፡ ማታ ማታ ብርድ ልብስ አያወሰዱ ያለብሱት ነበር፡፡

አንድ ቀን ሚኖታን ያሰረው ወታደር ሞቅ እንዳለው ወደ ሥራ ይገባል፡፡ ከዚያም ሚኖታን ከቆሻሻው ቦታ እንዲያመጡት ያዘዛል፡፡ ወንጌላውያኑ ቀስ ብለው ወደ እስር ቤቱ ግቢ ውስጥ ተሸከመው አመጡት፡፡ ሚኖታ በጣም ተዳክሞ ነበር፡፡ እስከዚህም ራሱን አያውቅም ነበር፡፡ አፋጣኝ የሕክምና ርዳታ በሚያስፈልገው ደረጃ ላይ ቢገኝም፣ ወታደሩ ግድ አልነበረውም፡፡ «አሁን ኢየሱስህን ትክዳለህ፡፡» ሲል በሚኖታ ላይ ጮኹ፡፡ «ኢየሱስን ካድና በነጻ ትወጣለህ፡፡ ወደ ቤትህ ልትሄድ ትችላለህ፡፡» አለ፡፡

ሚኖታ ራሱን እንደ ምንም አቅንቶ ወታደሩን ተመለከተው፡፡ ከዚያም፣ «በጨለማና በኃጢአት የጠፋሁ ነበርኩ፡፡ ተስፋ አልነበረኝም፡፡ የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ደሙን በመስቀል ላይ በማፍሰስ ሞተልኝ፡፡ እኔን በማዳን አዲስ ሕይወት ሰጠኝ፡፡ ስለዚህ በፍጹም ልክደው አልችልም» ሲል ተናገረ፡፡

በዚህ ጊዜ ወታደሩ በቁጣ ጦፎ ሚኖታን በወታደር ጫማው ይረግጠው ጀመር፡፡ ከባድ ወንጀል በመሥራታቸው ምክንያት የታሰሩትን ጨምሮ ሁሉም እስረኞች ተጨንቀው ይጮሁ ጀመር፡፡ ይህ ጨካኝነት ያመጣቸው ሌሎች የእስር ቤቱ ወታደሮች ባልደረባቸውን ከሚኖታ ላይ ጎትተው ወሰዱት፡፡

ግን እጅግ የዘገየ እርምጃ ነበር፡፡ ሚኖታ ሞቷል፡፡ የተሰባበረው ሰውነቱ መሬቱ ላይ ተዘረረ፡፡ ወታደሮችና እስረኞች ዓይኖቻቸው በድንጋጤ እንደ ፈጠጡ ቀሩ፡፡ ከዚህ በፊት እንዲህ ዓይነት ነገር አይተው አያውቁም ነበር፡፡

ወታደሮቹ የእስር ቤቱን አስተዳዳሪ ከቤቱ አስጠሩት፡፡ አስተ

ዳዳሪው የክርስቲያኖችን ጸሎትና ተቃውሞ፣ እንዲሁም የሌሎችን ሰዎች ጨካኝነት አስቆመ፡፡ አስተዳዳሪው ከሚኖታ ሰውነት ላይ ለንሰለቱን ፈትቶ በማውጣት ደሙን እንዳይታይ አጠበቀ፡፡ ክርስቲያኖቹ የሚኖታን ሰውነት በቀርከሃ ቃሬዛ ላይ አስቀምጠው በነጭ ጨርቅ እንዲሸፍኑ አደረገ፡፡ ከዚያም የሚኖታ ቤተሰቦች መጥተው እስከሬኑን እንዲወስዱ መልእክተኛ ላኩ፡፡

አስተዳዳሪው ይህንን ካደረገ በኋላ፣ «አሟሚቱ፣ በሽታ - ትኩሳትና የሳንባ ምች» የሚል ሪፖርት ጻፈ፡፡ ለጊዜው ጠቅላላው ጉዳይ በዚህ ተሸፋፍኖ ቀረ፡፡ ምንም ዓይነት የማጣራትም ሆነ የአስከሬን ምርመራ አልተደረገም፡፡ «ተገደለ፣» የሚል ቃል ፈጽሞ እንዲጠቀስ አልተፈለገም፡፡

እነሆ፣ አሁን የሚኖታ ልጅ የሆነው ኬባ በነፋሻማው ኮረብታ ላይ ከፊቱ ቆሟል፡፡ ገና አባቱን ቀብሮ መምጣቱ ነው፡፡ አባቱ እንዴት እንደ ተሠቃየና እንደ ተገደለ እውነተኛውን ታሪክ ሰምቶ ነበር፡፡ እናም፣ «አባቴ የሞተው ለክርስቶስ ነው፡፡ አልነበረም ወይ?» ሲል ጠየቀች፡፡

«አዎን፣ ኬባ፡፡ አባትህ የሞተው ለኢየሱስ ክርስቶስ ነበር፡፡ አንተ ስ ለኢየሱስ ምን ታደርግለታለህ?» አልኩት፡፡

ወጣቱ ለአፍታ ዝም ብሎ ቆመ፡፡ ከዚያም፣ «ሚስተር ማክሊን፣ አባቴ ለክርስቶስ ከሞተ፣ እኔም ላደርገው የምችለው እነስተኛ ነገር ቢኖር ለክርስቶስ መኖር ነው» አለች፡፡

በቀጣይ ወራት ኬባ በአማኞች መካከል የአባቱን ቦታ ያዘ፡፡ ለአማኞች ምግብ ይወስድና ስደተኞችን ተቀብሎ ያስተናግድ ነበር፡፡ በቀጣዩ ዓመት መጽሐፍ ቅዱስን ለማጥናትና የሙሉ ጊዜ አገልግሎት ለመስጠት እንዲችል ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ገባ፡፡ ከዚያም በምዕራብ በኩል በጨለማ ውስጥ ላሉት ወንጌሉን ይሰብክ ጀመር፡፡ ጌታ ብዙዎችን ለመታደግ ስለ ተጠቀመበት፣ በበርካታ መንደሮች ውስጥ አብያተ ክርስቲያናትን መሠረተ፡፡

የአባቱን የታማኝነት ምስክርነትና መሥዋዕትነት በማስታወስ

ኬባ የሚችለውን ሁሉ ለማድረግ ጣረ። በየቀኑ ለክርስቶስ ይኖር ነበር። ዛሬም ስለ ሚኖታ ሳስታውስ ራሴን ዝቅ አደርጋለሁ። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ሞተልኝ እንዳስታውስ ይረዳኛል። ለዘላለም እድን ዘንድ ደሙን አፍስሶልኛል። እናም፣ «ለክርስቶስ ላደርግለት የምችለው ትንሹ ነገር ምንድን ነው?» ስል እጠይቃለሁ። ከኬባ ጋር ሕይወቴን ሁሉ ክርስቶስን ለማሳወቅ እኖራለሁ እላለሁ።

ለአዳኝህ ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ልታደርግ የምትችለው አነስተኛው ነገር ምንድን ነው?

ስውሩ ሰው

«ሶርያውያን ወርደው ወደ እርሱ ሲመጡ ኤልሳቦ፣ «ይህን ሕዝብ ዕውር አድርገው» ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። ስለዚህ ኤልሳቦም በጠየቀው መሠረት እግዚአብሔር ዕውር አደረጋቸው።»

2ኛ ነገሥት 6:18

በ ጎፋ አውራጃ ከፍተኛ ስደት የተነሣበት ወቅት ነበር። እንዲሁም ደግሞ ይህ ጌታ ለብዙዎች ጸሎት መልስ በመስጠት የወላይታ ወንጌላውያን የክርስቶስን ወንጌል እንዲሰብኩ የጠራበት ጊዜ ነበር። ናና ቤተሰቦቻቸውን ይዘው ወደ ጎፋ ከመጡት 42 ወንጌላውያን አንዱ ነበር። ማሎ በሚባል ስፍራ ነበር የሰፈረው። ሁሉም ወንጌላውያን መሬት ተከራይተው የሣር ጎጆዎችን ቀለሱ። በ3ሮአቸውም የስኳር ድንች፣ ቅመማ ቅመሞችንና የሽንኩራ አገዳ ተክሎችን ተክለ። በቆሎ ይዘሩ፣ ከአካባቢው ሰዎች ጋር አብረው ይሠሩና ስለ ክርስቶስ ይነግሯቸው ጀመር። ልጆችን ሰብስበው ንባብ ያስተምሯቸውና ስለ ክርስቶስ የሚያስረዱትን ታሪኮች ይነግሯቸው ነበር። በትልቅ ጀበና ቡና በቅቤና በጨው አፍልተው ጎረቤቶቻቸውን ይጋብዟቸውና በዚህ ጊዜ ስለ ክርስቶስ ይመሰክሩላቸው ነበር። የራሳቸውን ምስክርነት በመናገር ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት፣ ከክፉ መናፍስት፣ ከሰይጣን ኃይልና ከእያት ቅድሚያት መናፍስት ፍርሃት እንደሚያድናቸው ይነግሯቸው ነበር።

በአውራጃው ውስጥ የሚነገሩት የጎፋ፣ ዛላ፣ ኡባ፣ ማሎና

ባስኬቶ ቋንቋዎች የተወሰኑ ዘይቤዎች የተቀላቀሉበት የራሳቸው የወላይታ ቋንቋ ቀበሌኛዎች ነበሩ። ይህ ደግሞ ወንጌላውያኑ የወንጌሉን መልእክት ለማስተላለፍ እንዲችሉ እገዛ አድርገላቸዋል። እንደ አሪ፣ አይዳ፣ ገሊላና ዲማ የመሳሰሉት ሌሎች ቋንቋዎች የተለዩ ቢሆኑም፣ የአካባቢው ነዋሪዎች ከራሳቸው በተጨማሪ ሌሎች አያሌ ቋንቋዎችን መናገር ስለሚችሉ፣ የመዳንን የምስራች በእምነት ሊሰሙ ይችሉ ነበር።

ብዙም ሳይቆይ ጥቂት ሰዎች ወንጌሉን አምነው ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው አድርገው ተቀበሉ። ከዚያም የጸሎት ቤቶችን በመሥራት እሑድም ሆነ በሌሎች ቀናት እየተሰበሰቡ የእግዚአብሔርን ነገሮች ይማሩ ጀመር። አዳዲሶቹ አማኞች በቁጥር መብዛትና በእምነታቸው መጠናከር ሲጀምሩ፣ የተለያዩ ለውጦች በሕይወታቸው መከሰት ጀመሩ። እነዚህ ለውጦች በማግበረሰቡም ላይ ተጽዕኖ ማሳደር ጀመሩ። ሰዎች የእንስሳት መሥዋዕቶችንና ስጦታዎችን መውሰዳቸውን ሲያቆሙ ጠንቋዮች ተናደዱ። የኦርቶዶክስ ቁሶችም ክርስቲያኖች «የቁሶችን ግብር» መገበር በማቆማቸው ተረበሹ። የመንግሥት ባለሥልጣናትም የኢየሱስ ተከታዮች ጉቦ እንደማይሰጡና ይህንን ከማድረግ ይልቅ የፍትሕ አልበኝነትን ሥቃይ ብንቀበል ይሻለናል የሚል አቋም እንዳላቸው ተገነዘቡ።

አንድ የፖሊስ መቶ አለቃ ወንጌላዊ አቴሮን እስር ቤት ካስገባው በኋላ የሁለት እግሮቹን ቁርጭምጭሚቶች በከባድ የብረት ካቴና ጠፍሮ በማሰሩ፣ መራመድ የማይችልበት ሁኔታ ተፈጠረ። መሄድ የሚችለው አንድ ላይ በታሰሩት ሁለት እግሮቹ እየዘለለ ነበር። አቴሮን በዚህ ዓይነት ሁኔታ ገበያ ይዞ በመሄድ ለተሰበሰበው ሕዝብ በሙሉ አሳየ። «አዲሱን ሃይማኖት» የሚቀበል ማንም ቢሆን የእርሱ ዓይነት ዕጣ እንደሚጠብቀውም በመግለጽ አስፈራራ። ከዚያም ወደ አቴሮ ዘወር ብሎ፣ «ወደ መጣህበት ወደ ወላይታ ተመልሰህ ሂድ። ያንተንም ኢየሱስ ወደዚያው ይዘኸው ሂድ። ያንተን ኢየሱስ እኛ አንፈልገውም!» አለው። አቴሮ ግን እየዘለለ ወደፊት በመጠጋት እንዲህ አለ፣ «እባክዎት ጌታዬ፣ ይስሙኝ። አንዴ

ይስሙኝ። እኔ ልሄድ እችላለሁ፣ ግን ወንጌሉ አብሯችሁ ይኖራል። በእግዚአብሔር ኃይል ኢየሱስን በጎፋ ተከያለሁ። እርሱ በጎፋ ሕዝብ ልብና ነፍስ ውስጥ ይኖራል። እኔ ብሄድም፣ ኢየሱስ ይኖራል።»

የኦርቶዶክስ ቁሶች፣ የመንግሥት ባለሥልጣናትና ጠንቋዮች ወዲያውኑ የኢየሱስ ተከታዮች ከጉቦና ከሙስና በሚያገኙት ገቢ ላይ የዘመቱ አደጋዎች መሆናቸውን ተገነዘቡ። ለብዙ መቶ ዓመታት በአካባቢው ሕዝብ ላይ ሲያሳድሩ የነበረውን ቁጥጥር የሚያሳሉ አደጋዎች መሆናቸውንም ተረዱ። የወላይታ ወንጌላውያንና ሚሲዮናውያን የለውጥ መንስኤዎች መሆናቸውን በማወቃቸው፣ በአንድነት ጎብረት ፈጥረው «አዲሱን ሃይማኖት» ለማስቆም ቆረጡ። ብዙ ጊዜ በቤተሰቦቻችንና፣ በእኛ በወንጌላውያኑ ላይ ጥቃት ለመሰንዘር የሚገቡ ሰዎች ያጋጥሙናል። አንድ ምሽት መሬቱን ያከራየን አማራ ሰውዬ መጣና ሁከት ፈጣሪዎች ሊገድሉን ማቀዳቸውን አረዳን። ለአንድ ሳምንት ያህል በመንገድ ላይ መሳሪያ የታጠቁ ዘበኞችን አስቀመጠ። ይህንንም ያደረገው ሁከት ፈጣሪዎቹ እኛን ለመግደል ቢመጡ፣ ወደ ሰማይ በመተኮስ ምልክት እንዲሰጡን በማሰብ ነበር። በእኔና በባለቤቴ ላይ ግድያ ቢፈጸም፣ ልጆቻችንን ወደ አዲስ አበባ በመውሰድ ለሚሲዮኑ እንደሚያስረክብም ቃል ገባልን። ወሬዎች መራባታቸውን ቀጠሉ። ስጊዜው ውጥረቶች ነገሡ። እኛ ግን እንደተለመደው ሥራችንን ቀጠልን። ባለቤቴ ወደ ክሊኒክ ለሚመጡ ሰዎች የምትሰጠው አገልግሎት ከፍተኛ ተወዳጅነት ነበረው። ሥራዋ ለውጥረቱ መርገብ የበካሉን አስተዋጽኦ እንዳበረከተ የሚያጠራጥር አይደለም።

ብዙ ፖሊሶች የወላይታ ወንጌላውያንንና በመሬታቸው ላይ የጸሎት ቤት የሠሩትን ሰዎች ለመያዝ ተሰማሩ። ከ42ቱ ወንጌላውያን መካከል 41ዱ በተለመደው የወርሐዊ የጸሎትና የጎብረት ስብሰባቸው ላይ ሳሉ ተያዙ። የሥራው መሪዎች የሆኑ በርካታ የጎፋ ሽማግሌዎችም አብረው ተያዙ። ሁሉም ተይዘው ተደበደቡ። በሰንሰለት ታሰረው በቡልቂ ወጎኒ ቤት ተጣለ። ወንበዴ

ዎች በአውራጃው ውስጥ ያሉትን የጸሎት ቤቶች ሁሉ አቃጠሉ። የበርካታ አማኞች ቤቶችም ተቃጠሉ። ከብቶቻቸው፣ እህላቸውና ንብረታቸው ተዘረፈ። ብዙ አማኞች መሬታቸውን በመቀማታቸው፣ ወደ ሌሎች አካባቢዎች ለመሄድ ወይም በጫካና በዋሻ ውስጥ ለመደበቅ ተገደዱ።

በአንድ መንደር ውስጥ ሦስት የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች በጥይት ተመቱ። ሌሎች አማኞች ደግሞ እስከ ሞት ድረስ የመደብደብና የመገረፍ አደጋ ደረሰባቸው። የአንዳንድ ሰዎች አጥንቶች ተሰበሩ፣ ቁስላቸውም እንዳይታከም ተደረገ። ሀብታቸው ስለ ወደመጣቸው፣ ለከፍተኛ ረሃብና ሥቃይ ተጋለጡ። ከዚህም የተነሣ አንዳንድ ጊዜ ሕይወታቸውን ለማቆየት ሲሉ በጫካ ውስጥ የሚያገኝቸውን፣ ሥራ ሥሮችና ቅጠላ ቅጠሎች ለመመገብ ይገደዱ ነበር።

ለጊዜው ቄሶች፣ ፖሊሶችና ጠንቁሮች ያሽነፉ መሰለ። ምክንያቱም ሁሉም «ጸሎት ቤቶች» እና መጽሐፍ ቅዱሶች ተቃጥለዋል፤ ወድመዋል። ሁሉም «የኢየሱስ ተከታዮች» ተባታትነዋል። ሰዎችም አዲሱን ሃይማኖት ለመቀበል ፍርሃት ገብተዋል። የወላይታ ሰባኪዎችም በሙሉ ታስረዋል። በቃ አልቆላቸዋል ማለት ነው ብለው ሳያስቡ አልቀሩም!

ሰይጣን ያልገባው እንዲህ በፍጥነት ሊያሸንፍ እንደማይችል ነበር! ነገር ግን ገና ያልተገኘና በዝርዝሩ ውስጥ በጥበቅ የሚፈለግ አንድ ወንጌላዊ ነበር! ፖሊሶች፣ ባለሥልጣናትና አንዳንድ ቅጥረኛ አዳኞች ሁሉም እየፈለጉት ነበር። ቀሉ ብለን እንይዘዋለን ብለው ሳያስቡ አልቀሩም! አትቸኩሉ፣ እናንተ ክፉዎች! ቸኩላችሁ አትደሰቱ! ሰይጣን ብዙውን ጊዜ ከራሱ ይቀድማል! ነገር ግን የሕያው እግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ሊያጠፋት አይችልም! ኢየሱስ እንደተናገረው፣ የሲኦል ደጃች ቤተ ክርስቲያንን ሊያሸንፉአት አይችሉም። አንዳንድ ሕንጻዎችን ልታቃጥሉ፣ አንዳንድ ሰዎችን ልትገድሉ፣ ኢየሱስን የሚከተሉትን ልታሳድዱ ብትችሉም፣ የአማኞች መከራ እምነታቸውን ያጠራል። ቁሳዊ ነገሮችን ማጣታቸው ደግሞ በእውነተኛው መዝገብ ላይ፣ ማለትም

በወደዳቸው፣ በሞተላቸውና በሰማይ ቤትን በሠራላቸው አዳኞቸው ላይ ልባቸውን እንዲያሳርፉ ያስችላቸዋል። ካጡት ነገር ጋር ሲነጻጸር የኃጢአት ይቅርታ፣ በክርስቶስ ያገኙት ነጻነት፣ የልብ ሰላምና የአዲስ ሕይወት ዋጋ እምነታቸውን በሚገባ የሚያጠናክር ነው።

በወቅቱ ተፈልጎ ያልተገኘው የወላይታ ወንጌላዊ ናና ነበር። ናና ራሱን ለመደበቅ ያደረገው ሙከራ አልነበረም። በየቀኑ በችግር ላይ ላሉ ቤተሰቦች የሚሆን እህልና የስኳር ድንች ተሽክሞ በመንገድ ላይ ይመላለስ ነበር። ለታመሙ ሰዎች ከክሊኒካችን መድኃኒት ለማምጣትና ለምግብ መግዣ የሚሆን ገንዘብ ለመውሰድ በየቀኑ ወደ እኛ ይመጣ ነበር። በየሳምንቱ ብዙ ሴቶችንና ልጆችን በመያዝ በቡልቂ እስር ቤት ላሉት ክርስቲያኖች ምግብ ያመላልስ ነበር። እነዚህ አማኞች ያለ ምንም ክስ ለብዙ ወራት ታስረው ሲቆዩ ወይም ተቦ ባለመስጠታቸው ምክንያት ተከሰሰው ሲታሰሩ፣ ከእስር ቤቱ ምንም ዓይነት ምግብ አይሰጣቸውም ነበር። ናና በእነር ቤቱ በር ምግብ ተሽክሞ ጠባቂዎቹን እያለፈ ቢገባም፣ አላዩትም። ከውጭ የተሰበሰቡትን ሴቶችንና ልጆችን እንጂ እርሱን አያዩትም ነበር።

ናናን ሰዎች አይተው በቀላሉ የወላይታ ሰው መሆኑን ይለዩት ነበር። አሁን ግን ስውር ሰው ሆነ። ወይም ደግሞ ፖሊሶቹ ታውረው ይሆናል። በጭራሽ ሊያዩት አልቻሉም! በመንገድ ላይ ከፖሊሶችና ከባለሥልጣናት ጋር በሚተላለፍበት ጊዜ ምንም አይሉትም ነበር። በቡልቂ እስር ቤት በር ላይ ሌሎች ሰዎች ለመግባት ፈቃድ እየጠበቁ ሲቆዩ፣ እርሱ ግን ምግብ ተሽክሞ በጸጥታ ያልፋል። ጠባቂዎቹ ከግቢ ውጭ የተከለከሉ ሴቶችንና ልጆችን ቢያባርሯቸውም፣ ናና ግን በአፍንጫቸው ሥር አልፎ ለእስረኞቹ ምግብ አድርሶ ይወጣል። ናና ለክርስቲያኖቹ ከምግብ በተጨማሪ መረጃም ይሰጣቸዋል። ለእኛም ከእነርሱ መረጃ ይዞ ስለሚመጣ፣ በጨንቻ ላሉት የበላይ ሥራዎች እቤቱታዎችን እናቀርባለን። ለወራት የፖሊሶችና የጠባቂዎች ዓይኖቹ የታወሩ ይመስል ነበር። አንድ ጊዜ እንኳን ናናን ያስቆመው ወይም

የጠየቀው ሰው አልነበረም!

አስተዳዳሪውና ባለሥልጣናቱ በአጠገባቸው እያለፈ ሳለ ናናን አያዩትም። በመቶዎች የሚቆጠሩ ወታደሮቹ ናናን ፈልገው እንዲያመጡለት ያዘዘው የፖሊስ አዛዥ ሊያገኘው አልቻለም - ናና በየቀኑ በየመንገዱ አልፎት እየሄደ ቢሆንም። ናና ሰዎች በጫካ ውስጥ መጠለያዎችን እንዲሠሩ በመርዳት፣ በገበያ እህል በመግዛት፣ በሁሉም ስፍራዎች በተራራዎችም ሆነ በሽለቆዎች ቢዘዋወርም፣ ጠላት ሊያየው አልቻለም። በጎፋ የሚቀጣጠለውን የእግዚአብሔርን እሳት ለማጥፋት ቢሞክሩም፣ የእውነትንና የነጻነትን ትንታግ ይበልጥ አፋፋሙት እንጂ አልተሳካላቸውም።

ናና የዘ ወይም 12 ዓመት ልጅ ሳለ እንዴት እግዚአብሔር እንዳበረታውና እንደ ጠበቀው ያስታውሳል። ጠንቋይ አባቱ አቶ ሻጋ ኢየሱስ ክርስቶስን መከተል እንደ ጀመረ ሲነግራቸው ይህንን ኢየሱስ ክናና ደብድቦ እንዲያስወጣ አንድ ሰው በነዝብ ገዙ። በዚህ ጊዜ ናና ከፍተኛ ድብደባ ስለ ደረሰበት ቁስል በቁስል ሆኖ መሬት ላይ ወደቀ። ከዚያ መነሣትም አልቻለም። የጎረቤት ሰዎች ይህን ሁኔታ ተመልክተው ጩኸት በማሰማታቸው ነበር ብዙ ሰዎች መጥተው ያስጣሉት። «በቃህ አቁም! ሕጻን ልጅ አይደለም እንዴ!» የሚለው የሰዎች ቁጣ ነበር ደብዳቤውን ያስቆመው። ከዚያም ሰውዬው ኢየሱስን ከዚህ ልጅ አቃጥሎ ለማውጣት በማሰብ ናናን አስሮ እንጨት ላይ ካንጠለጠለው በኋላ የሚያቃጥልበትን እንጨትና ቅጠል ይሰበስብ ጀመር። አሁንም የጎረቤት ሰዎች ደርሰው አስጣሉት። ይሁን እንጂ፣ «ከኢየሱስ ተከታዮች» ጋር ለመገናኘት ወደ ጸሎት ቤት የሚሄድበትን አቅም ያገኘው ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ነበር።

የናና አባት አራተኛው ትውልድ መናፍስት ጠሪ ወይም ጠንቋይ በመሆናቸው፣ በቤተሰባቸው ውስጥ የመጨረሻው የሰይጣን አገልጋይ እኔው እሆናለሁ ብለው አላሰቡም ነበር። ለናና ስለ ክርስቶስ በመናገር ወደ ደኅንነት የመራው ታላቅ ወንድሙ ሴማ ነበር። ሴማና ያገባች እንቱ ከቤት ስለ ወጡ፣ ከወላጆቹ ጋር የሚኖረው ናና ብቻ ነበር። የኢጣሊያ ወራሪዎች በሽለቆው አካባቢ የጥጥ

አዝመራ ስለ ጀመሩ ሠራተኞችን ይፈልጉ ነበር። በሽለቆው አካባቢ ከነበረው የወባና የተሰቦ በሽታ ሳቢያ ማንም ሰው በፈቃደኝነት በሥራው ላይ አይሰማራም ነበር። ከሠራተኞቹ ብዙዎቹ ደሞቱ ነበር። የናና እናት በክርስቶስ ታምን ስለ ነበረ፣ ሻጋ ይህን ኢየሱስን ጨርሶ እስኪረሳ አፈር አስበልታችሁ አሠሩት ብለው ልጃቸውን ለገበሬዎች አሳልፈው ሲሰጡት አጥብቃ ተቃወመች። ወራሪዎቹ አገሪቱን ለቅቀው ሲወጡ፣ ናና ወደ ቤት ተመለሰ። በዚህ ጊዜ ናና ቁመትና ጥንካሬ ጨምሮ ነበር የተመለሰው። ጤንነቱም የተሟላ ነበር። ሌሎች ብዙ ሰዎች ቢሞቱም፣ ናና በሽታ እንኳ አልነካውም ነበር። ይህ የሆነው በሽታ የማይነካው ሰው በመሆኑ ምክንያት አልነበረም። በኋላ በአሞ ሽለቆ ብዙ ጊዜ ታሞ ሲማቅቅ ነበርና። በጥጥ እርሻው ቦታ ያልታመመው እግዚአብሔር ወደፊት ለሚያበረክተው አገልግሎት ስለ ጠበቀው ነበር።

ከዚያም እናቱ በድንገት ሞተችበት። ናና ለእናቱ አዝኖ ቢያለቅስላትም፣ እንደ አካባቢው ሰዎች ሰውነቱን ለመቁረጥም ሆነ በጭፈራ የሚታገዘውን የለቅሶ ሥነ ሥርዓት ለመፈጸም አልፈለገም። አባቱ ሻጋ በዚህ ድርጊቱ ስላፈሩና ውርደት ስለ ተሰማቸው፣ በቁጣ ጦፈው ናና ላይ ጦራቸውን ወረረውበት። በዚህ ጊዜ ናና በከብቶች መሐል ዘልሎ በመግባት ተረፈ። ከጥቂት ዓመታት በኋላ ናና በወላይታ የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆነ። ከዚያም በማሉ ወንጌላዊ ሆነ። በዚህ ጊዜ ብዙ ሰዎች ወደ ክርስቶስ ሲመጡ ለማየት ቻለ። ናና እጅግ ደስ የተሰኘው አባቱ ሻጋ ወደ ቤት አስጠርተውት ወደ ክርስቶስ እንዲመራቸው በጠየቁት ጊዜ ነበር! ሻጋ ሰይጣንን በመካድ ለቀሪ ሕይወታቸው ጽኑ የክርስቶስ ተከታይ ሆኑ።

አሁን እጅግ የሚታደነው ናና በጎፋ መከራ ለደረሰባቸው አማኞች ርዳታ አሰባሳቢ ሆነ። በሐዋርያት ሥራ 8:1-8 የቀድሞዎቹ አማኞች በከፍተኛ ስደት ብዙ ሥቃይ እንደ ደረሰባቸው፣ ለጌታ እንደ ተሠዉ፣ መከራን እንደ ተቀበሉ፣ ለገዢ፣ ለለቅሶና ለመባተን እንደ ተጋለጡና በሄዱበት ሁሉ እጅግ ብዙ ሰዎች ወደ ክርስቶስ እንደ ተመለሱና በእግዚአብሔር ሥራ ታላቅ ደስታ እንደ ሆነ ሁሉ፣ የጎፋ አማኞችም የመዳንን የምስራች በእምነት ይዘው ይጓዙ

ነበር። ከሚደርስበቸው ስደትና መከራ ባሻገር በሄዱበት ሁሉ ወንጌልን ይዘሩት ነበር። የእግዚአብሔር መንግሥት በማምጣቱ፤ በየመንደሩ አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት ተመሠረቱ።

በዚያን ጊዜ የጎሩ አውራጃ ይባል በነበረው አካባቢ ዛሬ ከ1000 የሚበዙ አብያተ ክርስቲያናት አሉ። ጌታ ይክበር! ቤቱ የተቃጠለበት፤ ስድስት ወራት በሰንሰለት ታስሮ የቆየውና ሕክምና ባለማግኘቱ የተነሣ ለሞት ተቃርቦ የነበረው የጎሩ ወንጌላዊ በቀለ በቅርቡ እንደ ነገረኝ፤ «ለጊዜው እንባና ጎዘን ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ሁኔታዎችን በመቀየሩ ደስታና ሳቅ ሆነልን።» በአካባቢው ስደቱን የመራው ግለሰብ በከብቶች ላይ በደረሰው በሽታ ከባድ መከራ ገጠመው። በዕድሜ የጎሩው ይህ ግለሰብ ለፈጸመው በደል ይቅርታን ጠይቋል። የወሰደውን መሬትና ከብቶች ለክርስቲያኖች ከመመለሱም በላይ፤ አዲስ ትልቅ «የጸሎት ቤት» ይሠሩበት ዘንድ ሌላም ሰፊ መሬት ሰጣቸው። ሚስቱ፤ አብዛኞቹ ልጆቹና የልጅ ልጆቹ በክርስቶስ በማመናቸው ዛሬ በአካባቢው የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችና መጋቢዎች ሆነው በማገልገል ላይ ናቸው።

ወንጌላውያንና አዳዲስ አማኞች አጥቂዎቻቸውን መንግሥት እንዲቀጣቸው ክስ አቅርበው አያውቁም። የመበቀል ፍላጎትም የላቸውም። ከዚህ ይልቅ፤ የሚያሠቃዩአቸውን ሰዎች ይቅር በማለት ይጸልዩላቸው ነበር። ይሁን እንጂ፤ በቀጣዩ ዓመት አስተዳዳሪው ብዙ የመስና ጥፋቶችን በመፈጸሙ ወደ አዲስ አበባ ተጠራ። የፖሊስ አዛዥ ያልተሳካ የመንግሥት ግልበጣ ሙከራ ካደረጉት ሰዎች አንዱ ሆኖ በመገኘቱ በአዲስ አበባ ታሰረ። ክርስቲያን የገደለ አንድ የቡልቂ እስር ቤት ጠባቂ ቀደም ሲል ለፈጸመው የግድያ ወንጀል ተከሰሶ ጥፋተኛ ሆኖ በመገኘቱ በሞት ተቀጣ። በሐሰተኛ ክስ ብዙ ክርስቲያኖችን ያሳሰረው ሰውዬ ደግሞ የሰውን ሚስት ነጥቆ ወስዶ ስለ ነበር፤ በሌቲቱ ባል ተገደለ። ሌሎች ብዙ ባለሥልጣናትና ፖሊሶች በተለያዩ ሌሎች ምክንያቶች ከሥራቸው ተነሡ።

ወንጌላዊ ናና ወደ በኋላ ሙቀት ወደሚበዛበት የአሞ ወንዝ ሽለቆ አካባቢ ወዳሉት የቦዲ ጎሳዎች ዘንድ ሄዶ ማገልገል ጀመረ። በዚያም ክፍተኛ ዛቻ፤ በደል፤ መነጠልና ለወንጌሉ ሕመምን መታገሥ ግድ ሆኖበታል። ከሌሎች ወንጌላውያን ጋር በጊዩ ከእኔ ጋር ለ9 ወራት አብሮ አገልግሏል። በዚህ ጊዜ ጨካኝና ድሀ በሆኑት የቦዲ ጦረኛ ጎሳዎች መካከል ወንጌልን ለማስፋፋት ጥረት ስናደርግ ቆይተናል። አብሮት በቦዲ ጎሳዎች መካከል ያገለግል በነበረው ተካ ላይ አንድ የቦዲ ወጣት የፈጸመው ግድያ ናናን በጣም ጎድቶት ነበር። በቦዲ ጎሳዎች መካከል አብረውን እንዳገለገሉት ጀማሪና ደስታ ሁሉ፤ ራሱ ናናም የሞተው በአሞ ወንዝ ሽለቆ ነበር።

በዚያን ጊዜ ስደት ውስጥ ናና ያበረከተውን አገልግሎትና ብዙ ሰዎች ነጻነታቸውን፤ ሀብታቸውንና ሕይወታቸውን ባጡበት በዚሁ ቀውጢ ሰዓት እግዚአብሔር እንዴት እንደ ጠበቀው ስንመለከት፤ ምናልባትም፤ «ይህ ሁሉ ዋጋ መክፈል ለምን አስፈለገ?» የሚል ጥያቄ ልናነሣ እንችላለን። የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን «አሠራር» ከፈረንጆች በተሻለ መንገድ የሚያውቁ ይመስላል። «የሆነብኝ የታገሥሁትንም ስደት ታውቃለህ! ጌታም ከሁሉ አዳኝ። በእውነት በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ» (2ኛ ጢሞቴዎስ 3:11-12)። «ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል» (ዮሐ. 14:22)። «እነርሱም ስለ ስሙ ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለ ተቆጠሩ ከሸንገው ፊት ደስ እያላቸው ወጡ፤ ዕለት ዕለትም በመቅደስና በቤታቸው ስለ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ማስተማርንና መስበክን አይተዉም ነበር» (ዮሐ. 5:41-42) የሚሉ ዓይነት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ለእነርሱ በጣም እውነትና የግል ገጠመኞች ሆነላቸው። በዮሐንስ 16:33 የተመለከተው የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የተስፋ ቃል ለእነርሱ የተሰጠ መሆኑን አመኑ። «በእኔ ሰላም እንዲኖራችሁ፤ ይህን ነገራዎችኋለሁ። በዓለም ላላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዞላችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።»

የወርቅ ቅጠሎች

«እኔ በመንገድ ሳለሁ እግዚአብሔር ወደ ጌታዬ ወንድሞች ቤት መራች::»

ዘፍጥረት 24:27

«ምንም ቅርብ ቢሆን እግዚአብሔር በፍልስጥኤማውያን ምድር መንገድ አልመራቸውም፤ . . . ነገር ግን እግዚአብሔር ሕዝቡን በዙሪያ መንገድ በኤርትራ ባሕር ባለቸው ምድር ረ በዳ መራቸው::»

ዘጸአት 13:17-18

«በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና::»

ሮሜ 8:14

ባለቤቴ ወደ ክሊኒክ በፍጥነት እንድመጣ ማስታወሻ ስትልክብኝ ጉዳዩ ጠንክር ያለ መሆኑን አልተጠራጠርኩም:: እንደዛ ባይሆን ኖሮ፤ ከሥራ ቦታዬ እንደማትጠራኝ ግልጽ ነበር! ስደርስ ባለቤቴ በጣም የታመመች ሴት ስትመረምር ነበር:: ብዙ ሰዎች በየተራ እየተቀያየሩ በቃሬካ ተሽክመዋት ነበር ያመጧት:: ሴቲቱ የወንጌላዊ ላሊሶ ሚስት ስትሆን፤ ለአንድ ሳምንት በከፍተኛ ራስ ምታትና ትኩሳት ስትሠቃይ ነበር የቆየችው:: ሰውነቷ «እሳት እንደ ተለኮሰበት» ሁሉ የሚያቃጥላት መሆኑን ላሊሶ ለባለቤቴ ነገራት:: የሚነዘረውን ራሷን እንደ ያዘ፤ ለቀናት ምንም ነገር ሳትመገብና ሳትናገር ነበር የቆየችው:: ትኩሳቱ እየባሰባት

በመምጣቱ አሁን በጣም ተዳክማ ነበር:: ይህ የሆነው በሽለቆው አካባቢ ከተንሰራፋው ወባ ሳቢያ ይሆን? ወይስ መንጋጋ ቆልፍ? የአንጎል ወባ?

ባለቤቴ የነርስነት ልምዷን ሁሉ ተጠቅማ ሕይወቷን ለማትረፍ ከፍተኛ ጥረት አደረገች:: የጾክተር፤ የሆስፒታል፤ የበሽታ መመርመሪያ ያለህ የሚያሰኝ ነበር! ጾክተር ያለበት ቦታ ለመድረስ በቀናት የሚቆጠር መንገድ መንዝን ይጠይቃል:: መንገዱ ደግሞ ከወንዞች ሙላት የተነሣ የሚሞከር አልነበረም:: ምንም ዓይነት የሬድዮም ሆነ የስልክ መገናኛ አልነበረም:: ልናደርግ የምንችለው መጸለይ ብቻ ነበር:: ባለቤቴ ትኩሳቱ እንዲቀንስ ለማድረግ የምትችለውን ጥረት ሁሉ አደረገች:: የተለያዩ መድኃኒቶችን፤ ቀዝቃዛ ስፖንጅ ተጠቅማ መሥራቷን ቀጠለች:: ለተወሰነ ጊዜ ምንም ዓይነት ውጤት የሚታይ አይመስልም ነበር:: እየሞተች ያለች ይመስል ነበር:: እኛም መጸለያችንን ቀጠልን::

ለቀናት ሕይወቷ በጣር ላይ ሰነባተ:: ባለቤቴ ታይፈስ ጌኖርባት ይሆናል በማለት መድኃኒት ሰጠች:: የላሊሶ ባለቤት በመጡ ተሻላት:: ባለቤቴ ለብዙ ቀናትና ሌሊቶች ስትንከባከባት ስለ ቆየች፤ በጣም ደክመች:: ይህም ሆኖ ጦርነቱ በድል ተጠናቀቀ:: ተስፋ ከቆረጥን በኋላ የላሊሶ ሚስት ራሷን ስታ ከቆየችበት ሁኔታ ነቅታ ቀስ በቀስ ታገግም ነበር:: እግዚአብሔር ጸሎታችንን መለሰ:: መድኃኒቱም ሠራ:: የሕክምና እንክብካቤውም ስለ ጠቀማት፤ ቀስ በቀስ ጤንነቷ እየተመለሰ መጣ:: ላሊሶና ባለቤቴ በጣም አመሰገኑን:: እግዚአብሔርንና ባለቤቴን እየደጋገሙ አመሰገኑ:: በዚህ ጊዜ ነበር ላሊሶ ቀጣዩን ታሪክ የነገረች::

ላሊሶ የኦይዳ ጎሳዎች በሚገኙበት የጎይቢ መንደር ፀሐይ ከመጥለቋ በፊት ለመድረስ ይፈልጋል:: ብዙ ነብሮች ባሉበት ጫካ ውስጥ እያለ እንዲመሽበት አልፈለገም ነበር:: ወንጌላዊው ከሽለቆው በጊዜ ተነሥቶ ወደ አሥር ሰዓት አካባቢ ከጎይቢ ለመድረስ ዐቀደ::

ነገር ግን ላሊሶ በመንገድ ላይ ፖሊሶች ይጠብቁኛል ብሎ አላሰበም ነበር! በሁለት መንገዶች መገናኛ ስፍራ ተቀምጠው ነበር::

መንገዱን በመመንጃቸው ዘግተው ስሙ ማን እንደ ሆነ፣ ከየት እንደ መጣና ወዴት እንደሚሄድ ጠየቁት። ላሊሶ ከዚህ ቀደም ፖሊሶች ገጥመውት ስለ ነበረ ፈራ። ለምስክርነት የሚሆኑ ሰዎችም በአካባቢው አልነበሩም።

ላሊሶ በአንድ ወቅት ባርጌጣውን ሳያወልቅ ሰንደቅ ዓላማን አልፎ በመሄዱ ለአምስት ዓመታት ታስሮ ነበር። ከትልቅ እንጨት ላይ የተሰቀለውን ባንዲራ አለማየቱን ቢናገርም፣ የሚሰማው አላገኘም! ነገር ግን «ለአገሪቱ ሰንደቅ ዓላማ ክብር እንደ ሌለው» እና «መንግሥትን እንደሚቃወም» የሚያስረዱ ክሶች ተመሠረቱበት። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ለአስራት ቢዳረግም፣ ብዙ አስረኞችን ወደ ክርስቶስ ለመመለስ ችሏል። በመሆኑም፣ አሁን ለሚናገረው ነገር ጥንቃቄ ማድረግ እንዳለበት በመገንዘብ፣ እግዚአብሔር ጥበብን እንዲሰጠው በልቡ ጸለየ።

ባርጌጣውን በእጁ ይዞ፣ «ሰላም፣ ሰላም ናችሁ ወዳጆቼ? ስሜ ላሊሶ ይባላል። የምመጣው በሽለቆው አካባቢ ካለው ከሳውላ ነው። ወንድሜን ለመፈለግ እየሄድኩኝ ነው፤» አላቸው። በርግጥም፣ የጠፋትንና በክርስቶስ ወንድሞቹ እንዲሆኑ የሚፈልጋቸውን ሰዎች ለማግኘት ነበር የሚሄደው!

«ለምን? ወንድምህ ምን ሆነ? አሁን የት ነው ያለው?» ሲሉ ጠየቁት።

«የአባታችንን ቤት ትቶ ወደ ጨለማው ሄደ። የጠፋ በመሆኑ፣ ፈልጌ ላገኘውና ወደ ቤት ላመጣው ብዬ እየሄድኩኝ ነው። አባታችን ስለሚወደው ወደ ቤት እንዲመለስ ይፈልጋል። እንደሚመስለኝ ተራራው ላይ ነው ያለው፤» ሲል መለሰላቸው።

«ወንድምህ ከጠፋ ቆይቶአል? ለምን ያህል ጊዜ ልትፈልገው ነው?» ብለው ፖሊሶቹ ጠየቁት።

«አዎን፣ ከጠፋ ብዙ ጊዜው ነው። ነገር ግን ፈልጌ ወደ አባቱ አስከማመጣው ድረስ መፈለጌን አቀጥላለሁ፤» አለ ላሊሶ።

ፖሊሶቹ «ስጦታ» ብቻ እንደሚፈልጉ ላሊሶ ገባው። መንገዱን

ለማለፍ ጉቦ እንዲሰጣቸው ጠበቁት። ለብዙ ሰዓታት እዚያው አቆዩት። ላሊሶ እግዚአብሔር ትዕግሥት እንዲሰጠው ጸለየ። ምንም ዓይነት የመበላጨት ምልክት ላለማሳየትም ተጠነቀቀ። ጊዜው እየመሸ በመሆኑ፣ መሄድ ያስፈልገው ነበር! ሌሎች መንገደኞች ይመጣሉ ብሎ ቢጠብቅም፣ ብቅ ያለ ሰው አልነበረም። ምናልባትም ፖሊስ በአካባቢው እንዳለ ተወርቶ ሊሆን ይችላል! በመጨረሻ ፖሊሶቹም ወደሚቀጥለው ከተማ ገብተው ለማደር መሄድ ስላልባቸው፣ ላሊሶ ገንዘብ እንዲሰጣቸው ጠየቁት። ላሊሶ፣ «የምሰጣችሁ ገንዘብ ቢኖረኝ ደስ ባለኝ ነበር። ነገር ግን ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በሰላም እንዲያደርሳችሁ እመኛለሁ፤» አለ። ፖሊሶቹ እያመነቱ እንዲሄድ ፈቀዱለት። ላሊሶም የባከነውን ጊዜ ለማካከል እየፈጠነ ወደፊት ይገሰገስ ጀመር።

እየፈጠነ ሲጓዝ፣ ላሊሶ ከፖሊሶቹ ጋር በሚነጋገርበት ጊዜ እግዚአብሔር «እንደ እባብ ብልህና እንደ ርግብ የዋህ» ስላደረገው አመሰግነው። ፀሐይ በመጥለቁ ብዙም ሳይቆይ ጨለመ። ከአነስተኛ ወንዝ አጠገብ የምታልፈውን ጠባብ መንገድ ተከትሎ መጓዙን ቀጠለ። ውኃ ቢጠማውም፣ ወደ ወንዙ የሚያስገባ መንገድ ሊያገኝ አልቻለም። ውኃውም አይታየውም ነበር።

ላሊሶ በዚያን ዕለት እግዚአብሔር በሰላም እንዲያደርሰው መጸለዩንና እስካሁን ነገሮች በጥሩ ሁኔታ አለመከናወናቸውን አስታወሰ። አሁን ጌታ በሰላምና በፍጥነት ከአንድ መንደር እንዲደርስ ሊረዳው ይችል ይሆን? ላሊሶ እየጸለየ ሳለ፣ ድንገት አግሩ ከጠርዙ ተንሽራተተና ወደ ወንዙ ውስጥ ገባ! በከፍተኛ ድምፅ ውኃው ውስጥ እንደ ወደቀ፣ መላ ሰውነቱ ራስ! ከወደቀበት ተነሥቶ በአግሩ ለመቆም ሲታገል፣ ድንጋዮቹ መጠነኛ ጉዳት አደረሰባት። ነገር ግን ጉዳቱ ያን ያህል ከባድ አልነበረም። እንዴት ያለ ተአምር ነው ብሎ እያውጠነጠነ ሌላ ምን ይከሰት ይሆን? ሲል አሰበ። መጽሐፍ ቅዱሱና ወረቀቶቹ በሚገባ ታስረው በመገኘታቸውና ውኃ ውስጥ ወድቀው ባለመበስበሳቸው ደስታ ተሰማው። ላሊሶ በጨለማው ውስጥ ሆኖ ከወንዙ ለመውጣት ሲሞክር አቃተው፣ የወንዙ ዳርና ዳር ገደል በመሆኑ፣ መውጣት

ከባድ ሆነበት።

ላሊሶ በውኃ ውስጥ ወደፊት እየተጓዘ በእጅ ለመያዝና ከወንዙ ተንጠላጥሎ እንዲወጣ የሚያስችለውን ቅርንጫፍ ወይም ሥር ለማግኘት ጥረት አደረገ። ለአንድ ሰዓት ያህል ጥረት ሲያደርግ ከቆየ በኋላ ቁልቁል ወደ ወንዙ የመጣ የቀጭን መንገድ መውጫ አገኘ። ከአካባቢው ሽታ ስፍራው ሰዎች ውኃ ለመቅዳት፣ ልብሶቻቸውን ለማጠብና ለእንስሶቻቸው ውኃ ለማጠጣት የሚመጡበት መሆኑን ተገነዘበ። በአቅራቢያው የመኖሪያ ቤቶች እንደሚኖሩ ስለ ገመተ፣ በተደጋጋሚ የድረሱልኝ ጥሪ አሰማ። ወዲያውም ድምጾች ወደ እርሱ እየቀረቡ ሲመጡ ሰማ። ብዙ ሰዎች መጡ። እንደኛው ችቦ እያበራ ነበር የመጣው። ላሊሶ ውኃው ከሰውነቱ ላይ እየተንጠጠበ ወደ ደረቅ መሬት ወጣ። ጎይቢ ምን ያህል እንደሚርቅ ሲጠይቃቸው ያለው እዛው መሆኑን ሲነግሩት ደስ አለው!

ችቦውን የያዘው ሰውዬ ለሌሎች እንዲህ አለ። «ቀይ ሰው ከውኃው ውስጥ በሰላም ወደ እኛ መጥቷል።» ይህም በሕዝቡ መሐል የደስታ ሁካታን ፈጠረ። አንድ ሽማግሌ ደግሞ፣ «ነገርየውን ይዞ ይሆን? የወርቅ ቅጠሎቹን አምጥቶ ይሆን?» ሲል ጠየቀ።

የመንደሩ ሰዎች ጥሩዎች በመሆናቸው ወደ አንደኛው ቤተሰብ ላሊሶን በመውሰድ ከአሳት ዳር ተቀምጦ ልብሱን እንዲያደርቅ አደረጉት። ላሊሶ ከልብሶቹ ብዙ ውኃ ጨምቆ አስወጣ። የአሳቱ መቀት ደስ አሰኘው። ከቀርከሃው መከታ በስተኋላ ሴቶች ለእራት በአንድ በኩል ይቀቅሉ፣ በሌላ በኩል በቀሎ ይቆሉ፣ ስኳር ድንች ይልጡ ጀመር። ቡና በአሳቱ ላይ ተጥዶ በጀበና ውስጥ ይንፎቀፎቃል። ላሊሶ ረሃብ ተሰማው። ምግብ ከበላ ምን ያህል እንደቆየም ታወሰው!

ሌሎችም ሰዎች በመምጣታቸው ቤቱ በሰው ተሞላ። ላሊሶን እየተመለከቱ እርስ በርሳቸው ይንሸካሸካሉ። ከእነርሱ ጥቁር አብረቅራቂ መልክ ጋር ሲነጻጸር መልኩ ቀይ ነበር። አብዛኞቹ

የወላይታ ወንጌላውያን ቡናማ ቀለም አላቸው። አንዳንዶቹ ደግሞ ጠቁር ያሉ ናቸው። እንደ ሌማ፣ ዳናና ላሊሶ የመሳሰሉ ጥቂቶቹ ብቻ በጣም ቀዮች ነበሩ። ይህ ለእነርሱ ትልቅ ነገር አልነበረም። ላሊሶ ጥቂቶቹ የጎይቢ ሰዎች ቀይ በመሆኑና ከውኃ ውስጥ ወጥቶ ወደ እነርሱ በመጸጠቱ ለምን እጅግ እንደ ተደሰቱ ሊገባው አልቻለም። እርሱ ዐቅዶ አልነበረም በዚህ ዓይነት እነርሱ ዘንድ የደረሰው!

ጉጉት ያደረባቸው የአካባቢው ሰዎች ገና እየገባ ለነበረው የመንደራቸው ሰው መንገድ ከፈቀለት። ሰውዬው ንግርተኛ፣ መናፍስት ጠሪና የባህላዊ መድኃኒት አዋቂ ነበር። ላሊሶን ለአፍታ ትክ ብሎ ተመለከተው። ከዚያም እጆቹን በማጣመር መዝጋትና መክፈት ጀመረ። ሁኔታው ልክ መጽሐፍ እንደ መክፈትና እንደ መዝጋት ነበር። «ቅጠሎች። ቅጠሎች። የወርቅ ቅጠሎች።» እያለ በተደጋጋሚ ተናገረ።

ላሊሶ ሰውዬው ምን ለማለት እንደ ፈለገ ባይገባውም፣ ጠንቋዩ ከልቡ ነበር የሚጥረው። ይህ በጣም አስፈላጊ ነገር መሆኑ አለበት ሲል አሰበ! እግዚአብሔር ጥበብና ምሪት እንዲሰጠው ጸለየ። ሕዝቡ ጸጥ ብሎ በጉጉት ይጠባበቃል። ወንጌሉን ለመስበክ መልካም አጋጣሚ! ላሊሶ ቀስ ብሎ በጥንቃቄ ይዞት የመጣውን ጥቅል ፈታ። መጽሐፍ ቅዱሱና ወረቀቶቹ አሁንም በደህና ሁኔታ ላይ መሆናቸውን በመመልከቱ ደስ አለው።

ላሊሶ መጽሐፍ ቅዱሱን በከፈተ ጊዜ ሰዎቹ የሰጡት ምላሽ አስነረመው። መጽሐፍ ቅዱሱ ጥቁር ሽፋን ቢኖረውም፣ ዳር ዳር ወርቃማ ቀለም ተቀብቶ ነበር። በዚህ ጊዜ ሕዝቡ እጆቻቸውን በማጨብጨብ «እውነት ነው! የወርቅ ቅጠሎች መጥተዋል! ሊሉ ጮሁ። ጠንቋዩ በጉልበቱ ተንበርክኮ መጽሐፍ ቅዱስን በእጁ ነካ። «እዎ፣ እውነት ነው። እውነቱ በመጨረሻ መጥቶአል። አሁን የሕይወትን መንገድ ልናውቅ እንችላለን።»

ላሊሶ ምን ማለታቸው እንደ ሆነ ሲጠይቅ፣ ጠንቋዩ እንዲህ አለ። «ከብዙ ዘመን በፊት አባቴ ከመኖሪያ በፊት ቀይ ሰው የወርቅ

አኒሳ

ከጌታ ዘንድ ወሬ ሰማን

«ከእግዚአብሔር ዘንድ ወሬ ሰምተናል፤ መልእክተኛ ወደ አሕዛብ ተልኩ...»

አብድዩ 1

«እግዚአብሔር ሕዝቡን ጉብኝ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰገኑ። ይህም ዝና ስለ እርሱ በይሁዳ ሁሉ በዙሪያውም ባለች አገር ሁሉ ወጣ።»

ሉቃስ 7:16-17

አንድ ወጣት ጠንቋይ፤ «አንተ ኢየሱስ ነህ?» ሲል ጠየቀች። እርሱና አብሮት የነበረው ሰውዬ ለመጀመሪያ ጊዜ ያዩት ነጭ እኔው ነበርኩ። በጥያቄው ግራ ተጋብቼ ቆምኩ። መልሶ እንደገና፤ «አንተ ኢየሱስ ነህ?» ሲል ጠየቀች። «አይደለሁም። እኔ ኢየሱስ አይደለሁም። እርሱ ጋ ለመድረስ ብዙ ይቀረኛል፤» አልኩት። ግልጽ ቅሬታ እየታየባቸው ሁለቱ ሰዎች እርስ በርስ ተያዩ።

«የለም እኔ ኢየሱስ አይደለሁም። ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ እዚህ ይኖራል፤ እኔም እርሱን አውቀዋለሁ። እርሱን እንዳስተዋውቃችሁ ትፈልጋላችሁ?» አልኳቸው። ደስ አላቸው። ይህንን ነበር ማወቅ የፈለጉት። ከዚያም በኢትዮጵያ ባህል መሠረት፤ «እስኪ ቁጭ በሰና በወጉ እንነጋገር፤» ስል ጠየቅኩአቸው። ቁጭ አሉ። ለቀጣይ ሦስት ሌሊቶችና ሁለት ቀናት በአብዛኛው ስለዚሁ ጉዳይ ተነጋገርን።

ጊዜው ሰዎች በቀላሉ እኛን ለመጠየቅ የሚችሉበት አልነበረም።

ቅጠሎችን ይዞ ከወንዝ እንደሚወጣ ትንቢት ተናግሮ ነበር። የወርቅ ቅጠሎቹ የሕይወትን መንገድ የሚያሳየንን እውነት የሚያመለክቱ ናቸው። ለብዙ ጊዜ ይህንን እውነት ስንጠብቅ ቆይተናል። አሁን አንተ መጥተህልናል።» (በጎይቢ መጽሐፍትን ለመግለጽ የሚያስችል ቃል ስላልነበረ፤ የመጽሐፍ ገጾችን ለማመልከት ቅጠሎች የሚለው ቀራቢ ቃል ነበር።)

ላሊሶ ይህንን አስመልክቶ ለእኔ ሲናገር፤ «ይህ የእኔ ሥራ አልነበረም። እግዚአብሔር ያደረገው ነው። ሁሉም የእርሱ ዕቅድ ነበር። ሰዎቹን ያዘጋጀው እርሱ ነው። እውነትን ሲጠብቁ ነበር። የእውነትን መንገድ ለማወቅ ፈለጉ። እኔ መልእክተኛ ብቻ ነበርኩ። ከእኔ የሚጠበቀው መናገር ብቻ ነበር። በቀጣዩ ዓመት እጅግ ብዙ ሰዎች በኢየሱስ ክርስቶስ አመኑ። ጠንቋዩ ሰይጣንን በመከድ ወደ ኢየሱስ ተመለሰ። በብዙ መንደሮች አብያተ ክርስቲያናት ተመሠረቱ። በርካታ አዳዲስ አማኞች ተጠመቁ። ሌሎች ወንጌላውያን እነዚህን አዳዲስ አማኞች በማስተማር ሊረዱኝ መጡ። እግዚአብሔር ይመስገን ሥራው አሁንም ስለ ቀጠለ፤ መልካሙ የምስራች በጎፋ ተራሮችና ሽለቆዎች ላይ እየተነገረ ነው» አለ።

እኔም ራሴን በመነቅነቅ ከላሊሶ ጋር ከመስማማት ውጭ የማደርገው ነገር አልነበረም። አብረን እግዚአብሔርን ስለ ጸጋውና ሰዎችን ስለሚለውጠው የወንጌሉ ጋይል አመሰግንን። ስለ ታማኝና ቆራጥ የወላይታ ወንጌላውያንም እግዚአብሔርን አመሰግንኩት። ጌታን በመታዘዝ በመንፈሳዊ ጨለማ ውስጥ ሆነው ለሚጠባበቁ ሰዎች የደኅንነትን መልካም የምስራች ለመውሰድ በሁሉም ነገር በአደጋ መካከል አልፈዋል። አንዳንዶች የዓለም ብርሃን የሆነው ኢየሱስን ለማግኘት ብዙ ጠብቀዋል - በጣም ብዙ!

ባለቤቱና እኔ አገራችን አውስትራሊያ እረፍት አድርገን መመለሳችን ነበር። በዚህ ጊዜ እኛ በምንሠራበት የጎፋ አውራጃ ውስጥ ከፍተኛ ወደት ተነሥቶ ነበር። በጥቂት ወራት ውስጥ፣ በተለያዩ መንደሮች በስፖርት የነበሩት ሃያ «የጸሎት ቤቶች» ተቃጠሉ። 1500 አዳዲስ አማኞች ቤታቸው በመቃጠሉ ምክንያት ቀዬአቸውን ለቅቀው ተበታተኑ። በመቶዎች የሚቆጠሩ አማኞች ታስረው ያለ ምንም ክስ ለብዙ ወራት ተሠቃዩ። ግርፋት፣ ድብደባና በሰንሰለት መጠፈር ደረሰባቸው። አንዳንዶችም ተገደሉ።

ብዙ ክርስቲያኖች መሬታቸውን፣ ከብቶቻቸውንና እህላቸውን ተነጥቀው ለድህነት ተጋለጡ። በሌላ ስፍራ ሦስት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከዛፍ አጠገብ ተሰልፈው በጥይት ተደብደበው ተገደሉ። በሌላ መንደር ደግሞ አንድ ወጣት በዱላ ተደብደቦ ተገደለ። በእስር ቤት ደግሞ ብዙዎች ተረገጡ። አንደኛው አማኝ በወታደሮቹ ክፉኛ ተረግጦ ተገደለ። ረዣብ፣ ታሞ መሞት፣ ለተለያዩ ችግሮች መጋለጥና ግፍን መጋት ዕጣ ፈንታቸው ሆነ። አንዳንድ ክርስቲያኖች በሌላ ስፍራ ባሉ ዘመዶቻቸው ዘንድ መጠጊያ አገኙ። ሌሎች ደግሞ በየዋሻው ወይም ጊዜያዊ መጠለያ ሠርተው በየጫካው ተጠለሉ። በተለይ ሕፃናት ልጆች ላሏቸው ቤተሰቦች ዘግናኝ ወቅት ነበር። እኛም በተቻለን መጠን ምግብና መድኃኒት በማቅረብ እገዛ ለማድረግ ሞከርን። አንዳንድ ወዳጆች ለእስረኞችና ለተበተኑ ቤተሰቦች ምግብ መስጠታቸውን ቀጠሉ።

ከዚያ በኋላ ዝናቡ ጀመረ! ብዙውን ጊዜ የበልግ ወራት ዝናብ ለስድስት ሳምንታት ይቆያል። ከዚያ በኋላ ለሁለት ወራት ያህል ጋብ ይልና የክረምቱ ዝናብ ይጀምራል። ይህ ዝናብ ለቀጣይ ሦስት ወራት የሚቆይ ይሆናል። በዚያን ዓመት ግን ዝናቡ ለስምንት ወራት ያለማቋረጥ ሲዘነብ ቆየ። ይህ ከገጠሙን ዓመቶች ሁሉ በጣም ዝናብ የበዛበት ነበር። በበልግ ወራት የመጣው ዝናብ መብረቅና ነፋስ የቀላቀለ ሲሆን፣ ወንዞች ሁሉ በፍጥነት ነበር የሞሉት።

አንድ ቀን ኃይለኛ ማዕበል አካባቢውን በመምታቱ በቡልቂ ከተ

ማ ውስጥ የሚገኙትን በመቶዎች የሚቆጠሩ ቤቶችና ሱቆች ጠራርጎ ወሰደ። የነጎድጓዱ ማንራትና የመብረቁ ብልጭታ፣ እንዲሁም የዝናቡ ኃይልና የነፋሱ ፋጨት ሁላችንንም አስፈራን። እንዲህ ያለ ማዕበል ታይቶ አይታወቅም! በተዘጉት በሮችና መስኮቶች ዘልቆ የሚገባውን ዝናብ ለማስቆም እንችል ዘንድ ፎጣዎችን ለመጠቀም ተገደድን። ጥረታችን ግን ከንቱ ነበር!

ድንገት ከፍተኛ ነጎድጓድ በመጣሉ ቤቱ ተነቃነቅ፣ መብረቅም ከሰማይ ወረደ። ድንገት የቤታችን ጣሪያም ተመትቶ ፈራረሰ። የጣሪያው ልዩ ልዩ ክፍሎች በድንገት ፈራርሰው ከብዙ መቶ ሜትሮች ማዶ ወዳደቁ። ቆርቆሮዎቹ በኃይለኛ ነፋስ ተገንጥለው በረፉ። ከእነዚህ ቆርቆሮዎች አንዳንዶቹ ከሩቅ ስፍራ ሲገኙ፣ ሌሎች ጭራሽ አልተገኙም። በጭቃው ኮርኒኒስ ግድግዳ እየሰረሰረ ይወርድ ጀመር። ቤቱ ገና አዲስ ቀለም የተቀባ ነበር። አሁን ልናደርግ የምንችለው ነገር ቢኖር ልጆቻችንን ሰብስቦ ከበሩ ላይ መቆም ብቻ ሆነ። የኮርኒኒስና የግድግዳው ጥቁር ጭቃ ወድቆ እያየን በአልጋችን፣ በወንበሮችና በጠረጴዛዎች ሁሉ ላይ ተከመረ። ቤቱ ውስጥ ቢያንስ አሥር ሳንቲ ሜትር የሚሆን ጎርፍ ተፈጠረ። የዚያን ቀን ሌሊት የማይመች ነበር ማለቱ ሁኔታውን በሚገባ አይገልጸውም! ገና ሌሎችም ችግሮች ይጠብቁን ነበር።

ከቤቱ አጠገብ ሁለት ተጨማሪ ክፍሎችን ገንባቸው ነበር። እያንዳንዱ ክፍል ሦስት ሜትር በሦስት ሜትር ሆኖ ጠፍጣፋ ጣሪ ያ ነበረው። ግድግዳው ገና ጭቃ ተመርጎና ተለስኖ ማለቱ ነበር። እስኪደርቅ ድረስ ብዙ ጊዜ እንደሚወስድ ግልጽ ነበር። እነዚህ ሁለት ያልደረቁ ክፍሎች ማዕበሉን ተቋቁመው በመትረፋቸው ቤታችን እስኪጠገን ድረስ ወደዚያ ተዛወርን። የሚገርመው ከቤቱ ቅዝቃዜና እርጥበት ባሻገር፣ በዚያን ዓመት ማናችንም አልታመምንም። ጉንፋን እንኳ የያዘው ሰው አለመኖሩን ስናይ፣ ጌታ እንደ ጠበቀን ግልጽ ነበር። አንዳንድ ዕቃዎቻችን ስለጠፋብንና ቤታችንም ስለተበላሸ፣ መከራ ከሚቀበሉ ክርስቲያኖች ጋር የነበረን ግንኙነት ከወትሮው በበለጠ ተጠናክረ። ይህ በሌላ መንገድ ልናገኝ የማንችለው ጥብቅ ቅርርብ ነበር። ጌታ መከራና

ችግር እንደማይደርስብን አልተናገረም። ነገር ግን በእነዚህ ሁኔታዎች ውስጥ በምናልፍበት ጊዜ አብሮን እንደሚሆን ቃል ገብቷል። በዚያን ዓመት የእግዚአብሔር ቃል እውነት መሆኑን ክርስቲያኖች ከአኛ ጋር ሆነው አረጋገጡ።

እግዚአብሔር ለጸሎታችን መልስ በመስጠት፣ ከወላይታ 42 ኢትዮጵያውያን ወንጌላውያንን አምጥቶ ነበር። እነዚህ ወንጌላውያን ወንጌሉን በመስበክ ትናንሽ አብያተ ክርስቲያናትን መሠረቱ። ከዚያም ታላቅ ስደት ተነሣ። በዚህ ጊዜ 41 ወንጌላውያንና ሌሎች በርካታ አማኞች ታሰሩ። አንድ ወንጌላዊ ብቻ ሳይያዝ በመቅረቱ በየቦታው ይታደን ጀመር። ናና በማሎ ተራሮች ነበር የሚኖረው። ይህም ስፍራ ከአኛ የሦስት ቀን መንገድ ነበር። እርሱ ሁልጊዜም ሊያስሩት ሲመጡ አይገኝም ነበር!

ናና ከልጁ ጋር ሁልጊዜም ለታሰሩት ወንጌላውያንና አማኞች፣ እንዲሁም በተለያዩ ቦታዎች በየዋሻውና በየጫካው ተበትነው ለተደበቁት ክርስቲያኖች ምግብ እያመላለሰ ሁልጊዜም በመንገድ ላይ አይታጣም ነበር። የእስር ቤቱ ዘበኞች ለይተው አያውቁትም። አይተውትም አያውቁም! ናና ለእስረኞች መድኃኒትና መልእክት ያደርሳል። ለቤተሰቦቻቸውም እንዲሁ መልእክቶችን ያመጣ ነበር። ናና እንዴት እንደማይያዝ የሚገርም ነበር። ብዙውን ጊዜ ባለሥልጣናት፣ ፖሊሶች፣ ቁሶችና ጠባቂዎች በመንገድ ላይ አልፈውት ሲሄዱ የሚያዩት አይመስልም።

ከዚህ ሁሉ ስደትና ሥቃይ ባሻገር፣ እግዚአብሔር በሰዎች ሕይወት ውስጥ በመሥራቱ አንዳንዶች አሁንም ባለሥልጣናት ለማጥፋት የሚሞክሩትን «አዲስ ትምህርት» ለመስማት ይፈልጉ ነበር። አማኞችም በሚቻላቸው መጠን በቤታቸው፣ በጫካ ውስጥና በዛፍ ጥላ ሥር ሆነው ይጸልዩ ነበር። ከሁሉም በላይ ለዘመዶቻቸውና ለጓደኞቻቸው ይመሰክሩ ነበር። እንደ ቀድሞይቱ የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን (የሐዋ. 8:1-8)፣ የጎፋ ቤተ ክርስቲያን በተበተነችበት ሁሉ የወንጌሉን ዘር አስራጩች። እግዚአብሔር በእነርሱ አማካኝነት የብዙዎችን ሕይወት ይነካ ነበር። በዚህ መንገድ ባይሆን ኖሮ ሊሰሙ የማይችሉ በእስር ቤቶችና በፍርድ

ቤቶች የሚገኙ ሰዎች፣ እንዲሁም አስተዳዳሪዎች፣ ባለሥልጣናትና ገበያተኞች ሁሉ ወንጌሉን በመስማታቸው ቤተ ክርስቲያን እየተባዛች ሄደች።

ዝናብና ጭቃ በበዛበት፣ ቤቶች ፈራርሰው ዛፎችም ተነቃቅለው በወደቁበት፣ የቤት ጣራና ቆርቆሮዎች በያሉበት በተንጠባጠቡበት ለጎብኝዎች በማይመቸው በዚያን ወቅት ሁለት ሰዎች ከወደ ምዕራብ አቅጣጫ ብቅ አሉ። በቡልቂ ወዳለው የሚሲዮን ጣቢያችን ለመድረስ ለሁለት ቀናት ተኩል ተጉዘው ነበር የመጡት። አንድ የሚያስደንቅ ታሪክ ሰምተው እውነትነቱን ለማረጋገጥ ብለው ነበር የመጡት! ክሩቅ የሽለቆ መንደራቸው ሆነው ነበር ወሬውን የሰሙት። ለእነርሱ ይህ «ከጌታ ዘንድ የመጣ ወሬ» ነበር።

አንድ ቀን አንድ ነጋዴ ገበያ ውስጥ ልብሶችን ሲሸጥና ቡና ሲገዛ አዩ። ነጋዴው የሰዎችን ፍላጎት ለመቀስቀስና ሰብሰብ ብለው እንዲሰሙት ለማድረግ ሲል በመንገድ ላይ ከሌላ ሰው የሰማውን ታሪክ ተናገረ። ታሪኩን ለእርሱ የተናገረውም ሰው ከሌላ ሰው ነበር የሰማው። እያንዳንዱ ሰው ታሪኩን በተናገረ ቁጥር የተወሰኑ ነገሮች ተጨምረውበት ነበር። ሰዎቹ ታሪኩ እውነት መሆኑን ስለ ተጠራጠሩ ራሳቸው እውነትነቱን ለማረጋገጥ ፈለጉ!

ከሁለቱ ሰዎች በዕድሜ ወጣት የሆነው አኒሳ ጠንቋይ ነበር። ውቃቢውን የወረሰው ከአባቱ ነበር። አኒሳ መተግጠብ፣ ጸጉሩንና ጥፍሮቹን መቆረጥ ከማቆሙ በፊት በራሱ ላይ የከብት እበት መቀባት ጀመረ። በትከሻው ላይ ጣል ከሚያደርገው የነብር ቆዳና ቡቱቱ ቁምጣ በቀር ልብስ አይለብስም ነበር። በእድሜ የገፋው ገብሬ ደግሞ ባሪያ ነበር። ወላጆቹ የሀብታም ባላባት ባሪያዎች ስለነበሩ፣ ገብሬ ባሪያ ሆኖ ነበር የተወለደው። ባርነት በኢትዮጵያ ውስጥ በሕግ የተከለከለበት ዘመን በመሆኑ ገብሬ «አገልጋይ» እየተባለ ይጠራ ነበር።

የሰሙት ወሬ ኢየሱስ የተባለ አንድ ነጭ በቡልቂ አካባቢ በሚገኝ ተራራ ላይ እንደሚኖርና ይህ ሰው አዳዲስ ሰዎችን እንደሚፈጥር ነበር። ይህ ኢየሱስ እጆቹን በወንድ፣ ሌት፣ ልጅ

ብለው ተባረሩ። የሚሲዮን ንብረት፣ ሆስፒታሎች፣ ክሊኒኮችና ትምህርት ቤቶች ሁሉ ተወረሱ። አንዳንድ ክርስቲያን መሪዎች ተገደሉ። በሺዎች የሚቆጠሩ አማኞች ታሰሩ። ግራ እጃቸውን ጨብጠው ወደ ላይ በማንሣት የኮሚኒስቶችን መፈክር ለማሰማት ያልፈለጉ ሁሉ ለዓመታት ውሃኒ ቤቶች ውስጥ በሰበሱ። ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ ነው፤ እንከተለዋለን አሉ። ይህንን ማድረግ በጊዜው ውድ ሞጋ የሚያስከፍል ነበር።

ተካ ወደ ገሊላ ተራሮች በዓይኑ እያማተረ ነበር። ናና ግን በቅርቡ የላስካ መንገድ መሄድ አለብን አለ። ከኋላችን ዕቃችንን ጭነው የሚመጡት ሰዎች ባልተለመደው መንገድ መሄዳችንን ለማወቅ አይችሉም ነበር። እየረፈደ ሄደ። እንጠብቃቸው ይሆን? የሚል አሳብ ተነሣ። እንደዚያ ብናደርግ፣ ጫካ ውስጥ ይመሽብናል። ያ ደግሞ መልካም የማይሆን ነገር ነው። በዚህ ጊዜ እንዘሉብሔር ገልጽ ምሪት እንዲሰጠን መጸለይ ነበረብን። ግን አልጸለይንም። በላስካ በኩል ብንሄድ ይሻል ብለን ደመደምን። እነ ስንደርስ ገበያው ይበተናል ብለን አሰብን። ተካ እያመነታ ተሰማማ።

ተካ እንደተለመደው ወደፊት አልገሰገሰም። ነገር ግን «በግድ ወደ ትምህርት ቤት እንዲሄድ እንደ ተደረገ ልጅ» እያቅማማ በዝግታ ያዘግም ጀመር! እየተጨነቀና እየተበሳጨ ልክ አይደለም አለ። አብረን በመጓዝ ከገበያ የሚመለሱትን ብዙ ሰዎች አገኘን። ገበያው ቦታ ላይ ስንደርስ ግማሽ የሚሆነው ሕዝብ ተበትኗል። ነገር ግን በጥቂት መቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች አሁንም የቡና፣ የጥራጥሬና የእንስሳት ግብይት በማካሄድ ላይ ነበሩ። ብዙዎች ኃይለኛውን አረቄ በመጠጣታቸው ምክንያት ጸቦች መክሰት ጀምረው ነበር። ይህ እነ ለመገኘት እጅግ የማይመች ጊዜ ነበር። የገበያውን ጥግ ጥግ ይዘን በመሄድ ለማለፍ ተቃረብን። በዚህ ጊዜ አንድ ሰውዬ፣ «ሚሲዮን» ብሎ ሲጣራ ሌሎች ካድሬዎች ተሯሩጠው ደረሱብን። ተንኮለኛና ጠበኛ የሆነው መሪያቸው ሞቅ ብሎት ነበር። እንድንቆም አዘዘን። ስንቆም ሰዎች ይጎትቱን ጀመር። ከመጠጥ ቤቶች የሚወጡ ብዙ ሰዎች «ነጭ፣ ሚሲዮን» እያሉ መጭህ ጀመሩ። የዛቻ እሩምታ ለቀቁብን። «ግረፏቸው!

ግደሏቸው!» ይሉ ጀመር። መሪው ሕዝቡን በማነሣሣቱ ወዲያው «ግደሏቸው! ግደሏቸው! ግደሏቸው!» የሚል ጩኸት በረከተ።

ተካን ዘወር ብዬ ሳየው፣ «ብዬህ ነበር። ሁልጊዜም ላስካ ችግር አያጣውም» የሚል ፊት አነበብሁበት። በመጠጥ ኃይል የተጋጉት ካድሬዎች በሕዝቡ መሐል እየገፈታተሩ ይዘውን ሄዱና ከአጥር ጥግ አስቆሙን። የካድሬዎቹ መሪ ጠመንጃ እንዲመጣለት በመጠየቁ ዘጠኝ ካድሬዎች ከቀትር ጀምሮ በመጠጥ እንደ ተሟሟቁ መጥተው ተሰለፉለት። ሕዝቡ ጸያፍ ቃላትን ሲወረወርብንና ሲተፋብን ሳለ ካድሬዎቹ ለተኩስ ተዘጋጁ። ነገሮቹ አስከፊ መልክ በመያዛቸው ሁላችንም ወደ ጌታ ልንሄድ ተቃርበናል ብለን አሰብን።

ይህ ሁሉ ለእኔ እውነት አልመስልህ አለኝ። ሁሉም ነገር በዝግታ የሚጓዝ ይመስላል። ድንገት የሚያስገርም ሰላም ልቤን ሞላው። ለመሞት መቃረቤን ሳውቅ ትልቅ ሰላም ተሰማኝ። ወደ መንግሥተ ሰማይ የቀረብኩ ሲመስለኝ፣ የማይገለጽ ደስታ ተሰማኝ። «በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናግራችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ። ነገር ግን አይዞላችሁ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ» የሚለው የጌታ የተስፋ ቃል ትዝ አለኝ። ከአጥሩ ኋላ ሆነው ሰዎች ይሰድቡናል። ከፊታችን ያለው ሕዝብ «ግደላቸው! ግደላቸው! ግደላቸው!» ፈጽሞ እንደ እብድ እያደረጋቸው ማለታቸውን ቀጥለዋል። የካድሬዎቹ መሪ እጁን እንደ ጨበጠ ከንዱን በአየር ላይ ወድሮ፣ «አምላካችሁ ሞቷል! «አምላካችሁ ሞቷል! ኢየሱሳችሁ ሞቷል! ማርክሲዝም ለዘላለም ይኑር!» አለ። ሽጉጡን ሲያወጣ ሲንጫጫ የነበረው ሕዝብ መበተን ጀመረ። ሦስቱ ከበስተቀኝ በነበረው ናና ላይ፣ ሦስቱ በስተግራዬ በነበረው ተካ እና ሦስቱ ካድሬዎች በእኔው ላይ መሣሪያዎቻቸውን አነጣጥረው ለመተኮስ ተዘጋጁ። ሁኔታው በሕልም ውስጥ የሚፈጸም ይመስል ነበር። የጌታ ሰላም ልቤን ሞልቶታል። ተካና ናናም እንዲሁ በሰላም ተሞልተው ነበር።

«ተዘጋጁ» ሲል ጠመንጃዎች ወደ ላይ ተነሡ። «አልም»

«ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ እኔ ያንተ ነኝ።»

ወይም አዋቂ ላይ ያደርጋል። ከዚያም ሰዎችን ወደ ቀኝና ወደ ግራ ካዞረ በኋላ አንዴ ያሽከረከርና ልዩ ሰዎች አድርጎ ይለውጣቸዋል የሚል ወሬ ስምተው ነበር! ይህን የሚያደርገው ኢየሱስ እኔ መሆኔን ለማወቅ ነበር የፈለጉት።

በዚህ ጊዜ፣ ወንጌላዊ ናና በሰሜናዊ ተራሮች አንድ ሳምንት ከፈጀ የአገልግሎት ጉዞው መመለሱ ነበር። ሁሉን ነገር አጥተው በንዝንና በችግር ላይ ለነበሩት ሰዎች ምግብና ልብስ ሲያዳርስ ነበር የቆየው። ለእነዚህ ሰዎች በመጽሐፍና በማጽናናት የሚችለውን ያህል የመጠለያ ድጋፍ እንዲያገኙ ጭምር ረድቶአቸው ነበር። ናና ደክሞ ቤት ሲገባ ለባለቤቱና ለቤተሰቡ ሰላምታ ከሰጠ በኋላ፣ እግዚአብሔር በሰላም ስላመጣው ተንበርክኮ አመሰግነው። በዚያን ሌሊት ጥሩ እንቅልፍ ተኝቶ አደረ።

ጠዋት ናና መጽሐፍ ቅዱስ ሲያነበና ሲጻልይ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ፣ «ወደ ሚስተር ማክሊላን ዘንድ ሂድ» አለው። ናናም፣ «እሺ፣ ጌታ ሆይ፤» ሲል መለሰ። ነገር ግን አልሄደም። ማታ እንደገና ለጸሎት ሲንበረከክ የጌታ መንፈስ ወደ እኛ መምጣት እንዳለበት አጥብቆ አሳሰበው። ነገር ግን ደክሞት ስለ ነበረ ወደ እኛ ሳይመጣ የሰላም እንቅልፍ ተኝቶ አደረ። ጠዋት የጌታ መንፈስ «አሁኑኑ ወደ ሚስተር ማክሊላን ሂድ፤» አለው። ናና ሚስቱ በቡልቂ እስር ቤት ውስጥ ላሉት እስረኞች የጋገረችውን ቆጮ ጠቀለለ። በፍጥነት እየተራመደ በመሄድ ከአኒሳና ገብሬ ግማሽ ሰዓት ያህል ዘግየት ብሎ ቡልቂ ደረሰ!

ለሚቀጥሉት ሁለት ቀናትና ሦስት ሌሊቶች ናና እና እኔ ለአኒሳና ገብሬ የወንጌሉን ታሪክ የመናገርና ከክርስቶስ ጋር የማስተዋወቅ ዕድል አገኘን። ያስተዋወቅናቸው አንድን ነጭ ሳይሆን፣ ለእኛ ለመሞት ሲል ሰው የሆነውን የክብር ንጉሥ ጌታ ኢየሱስን ነበር። ሁለቱ ሰዎች ወንጌሉን አምነው ክርስቶስን ተቀበሉ። በጥቂት ሰዎች ፊት እጆቻቸውን ወደ ላይ አንሥተው ሰይጣንን፣ የደም መሥዋዕቶችን፣ ክፉ ሥራዎችንና ኃጢአታቸውን ሁሉ ካዱ። አሁንም ሁለት እጆቻቸውን አንሥተው፣ «ሰይጣንን በመካድና ኢየሱስ ለኃጢአቱ የሞተ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን

በማመን አዳኝ እንዲሆን ሁለት እጆቹን አንሥቼ እጠይቀዋለሁ። ከእንግዲህ ወዲህ በፍጹም አልከደውም፤» አሉ። ሁለት እጆችን ማንሣት ሙሉ በሙሉ «የመማረክ» ምልክት ነው።

እግዚአብሔር በእነዚህ ሰዎች ልብ ውስጥ ስለ ሠራው የማዳን ሥራ እጅግ አመሰግንነው። ወደ ወንዝ ወረዳና አኒሳ ሰውነቱን ታጥቦ፣ ፀጉሩን ተላጭቶ፣ ጥፍሮቹን ቆራርጦ በውስጡ በክርስቶስ አዲስ ሰው እንደ ሆነ ሁሉ፣ በውጭ ሰውነቱ ተለውጦ መጣ! የሰሙት ወሬ ከጌታ ዘንድ መሆኑን ተገነዘቡ፣ አዲስ ሰው የመፍጠር ተግባር የእርሱ ነውና። ምክንያቱም፣ «ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ እሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፣ አዲስ ሆኖአል» (2ኛ ቆሮ. 5:17)። ከመሄዳቸው በፊት መጽሐፍ ቅዱስ እንድንሰጣቸው ጠየቁን። ማንበብ ባይችሉም፣ የቃሉን እውነት አምነው ነበርና!

መጽሐፍ ቅዱስ ተቀብለው ወደ ቤታቸው ጉዞ ጀመሩ። ወደ እኛ ለመምጣት ሁለት ቀናት ተኩል ብቻ ነበር የፈጀባቸው። አሁን ግን በየመንደሩ፣ በየገበያውና በየመስቀለኛ መንገዱ በመቆም ወሬው እውነት መሆኑን ሲመሰክሩ በመቆየታቸው የመልስ ጉዞው ስምንት ቀናት ፈጀባቸው። በርግጥ ኢየሱስ ሰዎችን አዲስ ያደርጋቸዋል። እነርሱንም እንደዚያ ነበር ያደረጋቸው። አሁን አዲስ ሰው ሆነዋል። በመለወጣቸው እጅግ ተደስተው ሰዎች ሁሉ አዳኛቸውን እንዲያውቁላቸው መመስከር ጀመሩ። ለክርስቶስ ወንጌላውያን ሆኑ!

የኋላ ኋላ የራሳቸው ጎሳዎች ካሉበት ሽለቆአማ መንደራቸው ደ ረሱ። ሊነገር የሚገባ ታላቅ ታሪክ እንደ ያዘ፤ አዳዲስ ሰዎችን ስለሚፈጥረው የእግዚአብሔር ልጅ ለመናገር ወደ ተለያዩ የመንደራቸው ክፍሎች ተጓዙ። በአኒሳና ገብሬ ሕይወት ውስጥ የተፈጸመውን ለውጥ በመመልከታቸው፣ የመንደሪቱ ነዋሪዎች በሙሉ ተደነቁ። ብዙ ሰዎች ይህንን ሰላምና ደስታ እንዴት ሊያገኙ እንደሚችሉ ይጠይቁአቸው ጀመር። በክርስቶስ ከኃጢአትና ከጨለማ ነጻ መውጣት እንደሚቻልና ክርስቶስ ከሰይጣን የበረታ ስለ መሆኑ ሲናገሩ ጠንቋዮቹ ሁሉ ተበላጩ። ከፍርሃት ነጻ ስለ መውጣትና የእግዚአብሔር መንግሥት ሲናገሩ ሀብታሞቹ የመሬት

ከበርቲዎች ተበላጩ። ይህ አዲስ ትምህርት በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ እነርሱን ሲፈሩ የኖሩትን ሰዎች ከእነርሱ ቁጥጥር ነጻ ሊያወጣቸው ይችላል ነበር። ስለዚህ በፍጥነት እነዚህን ሰዎች ለማስቆም እርምጃዎችን መውሰድ ጀመሩ!

የመሬት ከበርቲዎች፣ የኦርቶዶክስ ቄሶችና ጠንቋዮች አኒሳና ገብሬ የአካባቢውን «ጸጥታ እንዳይፈረስ» እና «ዐመፅ እንደ ቀሰቀሰ» በመግለጽ እንዲታሰሩ አደረጉ። አኒሳና ገብሬ ስለ ወሬው በሰሙበት የገበያ ሜዳ ተደብድበው በጭቃ ውስጥ ተዘፈቁ። እያንዳንዳቸው 100 ጅራፍ ተገረፉ። ከትከሻቸው አንሥቶ ጀርባቸው ተተለተለ። በቁስላቸው ውስጥ ጨው ተጨመረበት። እጅ እግራቸው ተጠፍሮ እስር ቤት ውስጥ ተጣሉ። ይህ ከድርጊታቸው እንዲቆጠቡ ያደርጋል የሚል እምነት ነበራቸው! ይህን «አዲስ የሕይወት መንገድ» አከተላለሁ ብሎ ለሚያስብ ሰው ይህ ጥሩ ትምህርት ይሆናል ብለው ገመቱ።

አኒሳና ገብሬ ሁሉንም ነገር አጡ። ከፍተኛ የሕመም ስሜት እያሠቃያቸው ርቃናቸውን ፍርድ ከተሰጣቸው ነፍሱንገዳዮች ጋር ታሰሩ። እስረኞቹ ምንም ጥፋት ላልፈጸሙት ለእነዚህ ሰዎች አዘነላቸው። አኒሳና ገብሬ ለዘጠኝ ወራት ታስረው ቆዩ። ቤቶቻቸው ተቃጠሉ፣ እንስሶቻቸው ታረዱ፣ መሬታቸው ተወሰደ። ሚስቶቻቸው ለሌሎች ሰዎች ተሰጡ። ልጆቻቸው ለሰዎች ለባርነት ተሸጡ። ልጆቻቸውን በጭራሽ እንደገና ሊያገኙአቸው አልቻሉም። ምናልባትም ከአገር ውጭ ለባርነት ተሸጠው ይሆናል።

ለዘጠኝ ወራት በአሰቃቂ እስራት ከቆዩ በኋላ ለቀቁአቸው። በእስር ቤቱ ውስጥ ላሉት ነፍሱንገዳዮች ሁሉ ወንጌሉን መመስከርና የጸሎት ስብሰባ ማድረግ ጀምረው ነበር። ስለዚህ ውጭ ወጥተው የሚፈጽሙት ጥፋት ከዚህ የከፋ አይሆንም የሚል ግምት አድርባቸው ነበር ያስወጡአቸው! ረዥሙን የእስራት ጊዜያቸውን ጨርሰው ሲወጡ፣ ከነፍሱንገዳዮች አንዳንዶቹ ወደ አካባቢያቸው በመሄድ ቤተ ክርስቲያን መሥርተው በመሪነት ማገልገል ጀመሩ።

አኒሳና ገብሬ ሲለቀቁ ናና እና ማሄን ጨምሮ አያሌ

ወንጌላውያን በዚያ አካባቢ ወንጌልን ለመመስከር ጉዞ ጀመሩ። እኔም ራሴ እጅግ የከፉትን ኃጢአተኞች ወደ ቅዱስነት ስለሚለውጠው የእግዚአብሔር ልጅ ለአሪ ሕዝብ ለመናገር በተራራዎቹ መካከል አያሌ ጉዞዎችን አደረግሁ። ገብሬ ከደረሰበት ከፍተኛ ድብደባ የተነሣ የጤንነት ቀውስ ተፈጠረበት። ከእስር ቤት ከወጣ ከአንድ ዓመት በኋላ ወደ ጌታ ሄደ። ከመሞቱ በፊት ግን በመቶዎች የሚቆጠሩ የጎሳው ሰዎች ተጠምቀው «የጌታን መንገድ» ሲከተሉ ለማየት በመብቃቱ ተደስቷል። በቀጣይ እምስት ዓመታት ውስጥ ከጎሳው አባላት በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ሕይወታቸውን ለክርስቶስ አሳልፈው ሰጡ። በመንደራቸው 150 «የጸሎት ቤቶች» ተመሠረቱ። እግዚአብሔር በአሪ ሕዝብ መካከል ስለ ቀጠለው ታላቅ ተግባር ስሙ ይከበር።

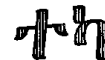
ይህ ከሆነ ከ30 ዓመታት ያህል በኋላ ከወንጌላዊ ማሄ ጋር በአሞ ወንዝ ሽለቆ አካባቢ ስንዝ ነበር። አንድ ቀን በጣም መሽቶብን በአንዲት አነስተኛ ቤተ ክርስቲያን ለማደር ስንል ወደዚያው አመራን። መምጣታችንን ያወቀ ሰው አልነበረም። አሥራ ዋና ዋና የአሪ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች በዚያ ስፍራ ለጸሎትና በአንዲት ቤተ ክርስቲያን ወስጥ የተከሰተውን ችግር ለመፍታት ሲሞክሩ በመድረሳችን ተገረምን። በዚህ ጊዜ ከወደ ጥግ ካለው ጨለማ አዛውንቱ አኒሳ ሲመጣ አየነው። በትልቅ ፈገግታ እጆቹን ዘርግቶ ተጠመጠመብኝ። ከእነዚያ ሁሉ ዓመታት በኋላ ዳግም መገናኘታችን እጅግ ደስ የሚል ነገር ነበር። አኒሳ፣ «አንተን ሊያሰስ ነህ ብዬ አስቤ ነበር፤» አለኝ። እኔም እየሳቅሁ፣ «አንተ ደግሞ የሰይጣን ባሪያና ጠንቋዩ መስለኸኝ ነበር፤» አልኩት። አብረን ተሳሳቅን። ጌታ በቡልቂ ከተገናኝንበት ጊዜ አንሥቶ ስለ ሆነልን መልካምነቱ፣ ስለ በዛልን ጥበቃውና በሕይወታችን ላይ ስለ ተዘረጋው መልካም እጁ ሳቃችንን፣ ልቅሶአችንንና ምስጋናችንን አዋህደን ለእግዚአብሔር በጋራ አቀረብን።

ይህ ሁሉ የሆነው ለምንድን ነው? ድንገት አኒሳና ገብሬ በገበያ ቦታ ወሬ ስለ ሰሙ አልነበረም። ይህ የሆነው በሚከተለው ምክንያት ይመስለኛል። ባለቤቴና እና እኔ ወደ አገራችን ተመልሰን ባሰንበት እኔ በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ንግግር በማድረግ

ላይ ነበርሁኝ፡፡ ንግግር በማድርግበት ጊዜ የአገራችን ሰዎች በወቅቱ ወንጌል ሰምተው ለማያውቁ፤ መጽሐፍ ቅዱስም ሆነ የወንጌል መልእክተኛ አይተው ለማያውቁ ሰዎች እንዲጸልዩ እጠይቅ ነበር፡፡

አንድ ምሽት፤ በደቡብ ኒው ሳውዝ ዌልስ ውስጥ በምትገኝ የሪ ቨሪና ቤተ ክርስቲያን ውስጥ፤ ሁለት ሴት ልጆች ከስብሰባው በኋላ ወደ እኔ መጥተው የጸሎት ካርድ እንድሰጣቸው ጠየቁኝ፡፡ በየቀኑ ሊጸልዩልን የሚፈልጉ መሆናቸውንም ነገሩኝ! ካርዱን ከተመለከቱ በኋላ፤ እርስ በርሳቸው ተያዩ፡፡ ከዚያም ካርዱን መልሰው ሰጡኝ፡፡ ከዚያም በምንሠራበት አካባቢ ካሉት ወንጌል ያልደርሳቸው ጎሳዎች የአምስቱን ስም እንድጽፍላቸው ጠየቁኝ፡፡ ስለዚህ ባስኬቶ፤ ገሊላ፤ ደኮ፤ ማሎና ሲዶ ጎሳዎችን ጻፍኩ፡፡ ልጆቹ በአንድ አልጋ ላይ አብረው የሚተኙ የ11 እና 12 ዓመት እጎትማማቾች ነበሩ፡፡ በየምሽቱ ለእኔና ለባለቤቴ፤ እንዲሁም ለልጆቻችን ስማቸውን እየጠሩ ይጸልዩ ነበር፡፡ ከዚያም የካርዱን ጀርባ እያዩ እንዲያብሉኝ ወደ እነዚህ ጎሳዎች የወንጌል መልእክተኞች እንዲልኩ ይጸልዩ ነበር፡፡

በቀጣዩ የአገር ቤት ጉዞአችን ወደዚያች ትንሽ ቤተ ክርስቲያን በመሄድ በሚሲዮናውያን ስብሰባ ላይ ተገኝሁ፡፡ ለተሰባሳቢዎቹ የማቀርበውን መልእክት ለማዘጋጀት ፕሮጀክተሩን እና ስላይዶችን በማስተካከልበት ጊዜ፤ በሩ ተከፈተና ሁለቱ ልጄገረዶች ገቡ፡፡ አሁን ወደ ወጣትነት እድሜ ደርሰዋል፡፡ በጎሳዎች አካባቢ ምን አዲስ ነገር እንደ ተፈጠረ ሊጠይቁኝ ገና ሲጠጉ «የጸሎት ካርድ ከእኔ ወስዳችሁ ነበር፡፡ ምን አደረጋችሁት?» ብዬ በመናገር አስደነገጥኳቸው፡፡ ለዓመታት ይዘው ሲጸልዩበት የነበረውን ያረጀ ካርድ አሳዩኝ፡፡ ጌታ ከእነዚህ ጎሳዎች በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩትን ወደ ራሱ እንደ ጠራ በነገርኳቸው ጊዜ ምን ያህል እንደ ተደሰቱ መግለጽ አስቸጋሪ ነው፡፡ እኔና ወንጌላውያኑ ወንጌልን ለገሊላ፤ ባስኬቶ፤ ደኮና ማሎ እንዴት እንዳደረሰንና አሁን በዚያ አብያተ ክርስቲያናት ስለ መመሥረታቸው ነገርኳቸው፡፡ አምስተኛው ጎሳ ሲዶ «ከጌታ ዘንድ ወሬ ስምተው» የመጡ አኒሳና ገብሬ የተገኙበት መሆኑንም ነገርኳቸው፡፡ ይህ ሁሉ የሆነው ሁለቱ ትናንሽ ልጆች በታማኝነት ስለ ጸልዩ ነበር፡፡ «ጌታ ላደረገው ታላቅ ነገር ምስጋና ይድረሰው፡፡»

መላእክትን ሳያውቁ

«እንግዶችን መቀበል አትርሱ፤ አንዳንዶች ይህን ሊያደርጉ፤ ሳያውቁ መላእክትን አስተናግደዋልና፡፡»

ዕብራውያን 13:2

ቡ ም! በገበያ ሜዳ በተሰበሰቡት ሰዎች ላይ የተተኮሰው ጥይት በአናታችን ሽው ብሎ አለፈ፡፡ የሆነ ብረት አገኘና በሕንጻው ላይ ነጥሮ ወደ አየሩ ተመለሰ፡፡ ሁለት ጊዜ ደጋግሞ ያንራው ጥይት ሁሉንም ሰው በድንጋጤ አራደው፡፡ በገበያ ቦታው ውስጥ የነበረው የሰዎች ጫጫታ በአንድ ጊዜ ጸጥ አለ፡፡

ይህ «ከእነዚያ ቀናት አንዱ ነበር! የተካን ምክር ስምተን በረዥሙ መንገድ ዞረን መሄድ ነበረብን፡፡ ተካ፤ ናና እና አሊ ከተ ባሉት ወንጌላውያን ጋር ከጊዩ ቦዲ ወደ ቡልቂ እያዘገምሁ ነበር፡፡ አንድ ማታ የአካባቢውን አማኞች ለማበረታታት ስንል በዲማ ጌሮ ጸሎት ቤት አደርን፡፡ ተካ፤ ናና እና እኔ በተቻለ ፍጥነት ሞቃቱን ሽለቆ ለማለፍ ስለ ፈለግን፤ ጠዋት ተነሥተን ሄድን፡፡ አሊ በጌሮ አህያ ያለው ነጋዴ ጓደኛውን አገኘ፡፡ ጓደኛው ወደ ቡልቂ ገበያ ወስዶ የሚሸጠውን ጨው፤ ዘይትና ሳሙና ለመግዛት ወደ ገበያ ሄዶ ነበር፡፡ አሊ ሽንጣችንንና ልብሳችንን አህያ ላይ ከጫነ በኋላ፤ ከጓደኛው ጋር «ቡና ጠጥተው» እንደሚደርሱብን ነገረን፡፡

ቅልጥማሙ ተካ ፊት ፊት ቀደመ፡፡ እኔ ልደርስበት እየታገልኩ እርሱ ያለ ብዙ ችግር ረገ፣ኸሙን ሰንበሌጥ እየጣሰ ቁልቁል ወደ ሽንተረሩ ይወርድና ከዚያም ያለፋታ ወደ ማዶ ይሻገራል፡፡ እኔ

ላቢን እያንጠፈጠፍኩና ትንፍስ ትንፍስ እያልኩ ስደርስ ተካ ከዛፍ ጥላ ሥር አርፎ እንደገና ለመጓዝ ተዘጋጅቷል። ለመውደቅ እየተንገዳገድሁ ናና እስኪደርስብን እንጠብቅ አልኩት። ከሃያ አምስት ደቂቃዎች በኋላ ናና ደረሰ። በዚህ ጊዜ እኔም እንደገና ለመጓዝ ዝግጁ ነበርኩ። ናና በቀስታ መጓዝን ነበር የሚያምነው። ቀኑን ሙሉ ቀስ እያለ ያለማቋረጥ ይጓዛል። የሚቆመው የሆነ ነገር ለመጠጣት ብቻ ነበር። እኛ ለምን እንደምንቸኩል የገባው አይመስለኝም!

በባስኬቶ ተራራ ሥር አረፍ ብለን ከወንዙ ለመታጠብ፣ በኪላችን የያዝነውን ቆሎ ለመብላትና ኮዳችን ውስጥ ውኃ ለመመላት ፈለግን። ከዚያ በኋላ ሽቅብ ወደ ተራሮቹ የሚወጣውን መንገድ ባልወደውም ሌላ አማራጭ መንገድ አልነበረም። አብረን ከአለይንና በተራራው ጫፍ ላይ እንደገና ለመገናኘት ከተሰማማን በኋላ ጉዞ ጀመርን። ልክ እንደ ገመትኩት፣ ተካ ወደፊት ሲርቅ፣ ናና ደግሞ ወደ ጎላ ይርቅ ጀመር። ተራራውን በምወጣበት ጊዜ ብዙ ጊዜ ደጋግሜ ባርፍም ናና ብቅም አላለም። በመጨረሻም፣ በጣም ደክሜ ከጫፉ ላይ ወጣሁና አግሮቼ እየተንቀጠቀጡ የምቀመጥበትን ድንጋይ ፈለግኩ! ከእኔ ቀረብ ባለ ስፍራ ተካ ለአንድ የአካባቢው ገበሬ በርጋታ ስለ ክርስቶስ እየመሰከረ ነበር።

ከአንድ ሰዓት በኋላ አቶ «ዘገየ» ደረሰ! በዝግታ የሚጓዘው ናና ሳይቀር እረፍት አስፈልጎት ነበር። ተካ ግን ተራራውን ጨምረን ወደ ሽቅብ በመውጣት በገሊላ በኩል ወደ ቡልቂ እንድንሄድ አሳብ አቀረበ። የባስኬቶ አውራጃ ርእሰ-ከተማ በሆነችው በላስካ በኩል እንድንሄድ አልፈለገም ነበር። ላስካ ልንደርስ የተቃረብን ሲሆን፣ ከዚያ በኋላ መንገዱ ቁልቁል ወደ ኢራኒኒ ወንዝ የሚወስድ ነበር። ከወንዙ ወደ ቡልቂ የሚወስደው መንገድ ከዲማና ባስኬቶ የሚመጡ እንዲሁም ወደ እነዚህ ስፍራዎች የሚሄዱ መንገደኞችና የተጫኑ በቅሎዎችን እየገዱ የሚጓዙ ነጋዴዎችም የሚጠቀሙበት የታወቀ መንገድ ነበር።

እኔና ናና ተቃውምን። «ለምን?» ስንል ጠየቅን። በገሊላ በኩል የሚወስደው መንገድ ሩቅ፣ ዳገትና ቁልቁለት የበዛበት፣ ጭቃማና

የሚያዳልጥ ነበር። ቀላሉን መንገድ ነበር የፈለግነው። ተካ ግን «ላስካ ሁልጊዜም ችግር አያጣውም። በዛ ባለፍኩ ቁጥር ሁልጊዜም ችግር ይገጥመኛል - ሁልጊዜም! ገበሬው እንደ ነገረኝ የደርግ ካድሬዎች እካ አለ። ስለዚህ በዛ በኩል ማለፍ የለብንም። ገሊላ ወዳጆች ሰላሎች እነርሱ ጋ ልናርፍ እንችላለን። በዚያ በኩል ብንሄድ ነው የሚሻለው» አለ። በአገጩ ወደ ገሊላ ተራሮች አመለከተን። እኔ አመነታሁ። እኔም ብሆን ከካድሬዎች ጋር የመገናኘት ፍላጎት አልነበረኝም።

ደርግ ንጉሥ ኃይለ ሥላሴንና ሚኒስትሮቻቸውን በመግደል ሥልጣን የተቆናጠጠ ኮሚኒስታዊ ጭፍራ ነበር። ደርግ አገሪቱን ከጸረ-አብዮተኞች ለማጽዳትና ለመላው ሕዝብ የማርክሲዝም-ሌኒኒዝምን ጽንሰ-አሳብ ለማስተማር በሚል ፈሊጥ ካድሬዎችን ሃያ ሃያ በሚሆኑ ቡድኖች አሰማርቶ ነበር። ይህ ከቻይና የባህል አብዮት ጋር የሚመሳሰል ነገር ነበር። የዩኒቨርስቲና የኮሌጅ ተማሪዎች የለውጥ፣ የመሬት የዞታ መሻሻል እንደሚደረግ፣ ጉብ፣ ሙስናና ብዝበዛ እንደሚወገዱ፣ ቃል ተገብቶላቸው ርእሶተ-ዓለሙን ለማስፋፋት ይሯሯሉ ነበር። የሩሲያ፣ የቻይና፣ የምሥራቅ ጀርመንና የኩባ ሥልጣና ያገኙ ታላላቅ ኮሚኒስቶች የተለያዩ ቡድኖችን ይቆጣጠሩ ነበር። በሺዎች የሚቆጠሩ «አማካሪዎች» ከእነዚህ አገሮች «ነጻ አውጪዎችን»፣ ጦር ሠራዊቱን ለመርዳት ወደ ኢትዮጵያ ይጎርፉ ነበር። ጦር ሠራዊቱ አዲሱን የ«ሶሻሊዝም» ቃላት እንዲማሩ በተገደዱት ሕዝብ ላይ ጫናዎችን ማብዛት ጀመረ። ካድሬዎቹ ብጥብጥ በማስነሣት ሀብታም የመሬት ከበርቱዎችንና ነጋዴዎችን ይገድሉና ንብረቶቻቸውን ይዘርፉ ነበር። ሱቆች ከተዘረፉ በኋላ ይደመሰሱ ነበር። የገበያ ቦታዎች ደግሞ ሀብታሞች፣ የተማሩና ካድሬዎቹን የሚቃወም ማንኛውም ሰው የሚደበደበባቸው፣ የሚታሰርባቸው ወይም የሚገደላባቸው «የግፍ ስፍራዎች» ነበሩ። በሺዎች የሚቆጠሩ ኢትዮጵያውያን አብዮቱን በመቃወማቸው ምክንያት ለመገደል ወይም ለመሰደድ ተገደዱ። ሥላሳመታት ሽብር በመንገሁ የኢትዮጵያውያን ሕይወት ተናጋ።

ምዕራባውያን ሚሊዮናውያን፣ የኮሌጅ አስተማሪዎች፣ ደክተሮችና ነርሶች «የምዕራቡ ዓለም በዝባዦችና አታላዮች» ናቸው ተ

«ተኩስ...»

«ቡም» ጥይቱ በአናታችንና በሕዝቡ ላይ አልፎ ሄደ። ከጎሳችን ባለው ሕንጻ ላይ የነበረውን ብረት መትቶ ተመለሰና በአየሩ ላይ አልፎ ሄደ። ያልታሰበው ጩኸት ሁላችንም በድንጋጤ እንደ ሀውልት ደርቀን እንድንቀር አደረገን።

አንድ የፖሊስ መኮንን ወደ አሥር ከሚሆኑ ወታደሮች ጋር መጣ። ሠላሳ ዓመት ያህል የሚሆነው ወጣት ኮሎኔል ነበር የተከሰው። ወታደሮቹ ጠመንጃዎችን ሁሉ እንዲሰበሰቡና ሕዝቡን እንዲበትኑ ትእዛዝ ሰጣቸው። ከካድሬዎቹ መሪ እጅ ሽጉጡን ቀምቶ ከተከታዮቹ ለአንዱ ሰጠው። ጠመንጃዎቹ ሁሉ ተሰብስበው ወደ ፖሊስ ጣቢያ እንዲወሰዱ ትእዛዝ ሰጠ። ገበያተኞቹ እንዲባታኑ ካዘዘ በኋላ፣ በንዴት ካድሬዎቹ ነገ ጠዋት ሪፖርት እንዲያደርጉለት አዘዘ። በአጭር ጊዜ ውስጥ ሁሉም ሰው ተበተነ። የቀረነው ተካ፣ ናና፣ እኔ፣ ኮሎኔሉና ወታደሮቹ ብቻ ነበርን።

ኮሎኔሉ ወደ እኛ ተመለከተና፣ «ተከተሉኝ» የሚል ምልክት አሳየ። እርሱ ፊት ፊት ሲሄድ፣ እኛ ተከተልንው። ከጎሳችን አራት ወታደሮች ያጣድፋናል። ወደ ፖሊስ ጣቢያ የምንሄድ መስሎን ነበር። «ከድጡ ወደ ማጡ!» ስል አሰብኩ። የተካ ፊት አሁንም የቅድመን መልእክት ያስነብባል። ኮሎኔሉ በድንገት ወደ ቀኝ በቀጭን መንገድ ታጠፈ። ከዚያም ወደ ግራ። ከዚያም በሁለት የቆርቆሮ አጥሮች መካከል ባለው ቀጭን መንገድ አለፈ። ከመግቢያው ላይ ጠባቂ ወታደር ቆሟል። ሌላ ወታደር ደግሞ ራቅ ብሎ ከብረት በሩ አጠገብ ቆሟል። ስንደርስ በሩን ከፈተልን። በግቢው ውስጥ ሌላም ፖሊስ ነበር። ነገር ግን ቦታው እስር ቤት አልነበረም። ይህ ቆንጆ የሆነ የኮሎኔሉ መኖሪያ ቤት ነበር። ለቤት ሠራተኞችና ወታደሮች ትእዛዝ እየሰጠ እንድንገባ ሲነግረን ግራ ተጋብተን ከግድግዳው ጋ ቆምን።

ወደ ክፍሉ ስንገባ በሩ ተዘጋ። እርሱም ቆሞ ይመለከተን ጀመር። ከዚያም ወደ እኔ መጣ። ፈገግ አለና ዝቅ ባለ ድምጽ፣ «የሮሐንስ አባት። የሮሐንስ አባት ነዎት?» አለኝ። እኔም በደረቀ

ጉሮሮ፣ «አይ፣ የሮሐንስ አባት ነኝ። ግን» አልኩት። እርሱም አቋ ረጠና እንድንቀመጥ ነገረን። ተቀመጥን። ወደ ተካና ናና እየተ መለከተ፣ «ስለ እናንተም ቢሆን አውቃለሁ። የቦዲን ጎሳዎች እያስተማራችሁ መሆኑን አውቃለሁ። ያ ደግሞ ጥሩ ነገር ነው» አለ። ወደ እኔ በመዞር፣ «የሮሐንስ አባት፣ አያውቁኝም አይደለም? ስሜ ተፈራ ይባላል። ከብዙ ዓመት በፊት በሚንደራ የሚሲየን ክሊኒክና ትምህርት ቤት በሚገነቡበት ጊዜ እኔ በቡልቂ ተማሪ ነበርኩ። ከሰዓት ከሰዓት ወደ ግቢያችሁ መጥተን ከሮሐንስ ጋር እንጫወት ነበር። የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮችን ይነግሩን ነበር» አለ። በርግጥ ልጆች ከሮሐንስ ጋር ኳስ ለመጫወት ይመጡ እንደ ነበረ አስታውሳለሁ። እኔም ለልጆቹ ስለ ኢየሱስ እነግራቸው ነበር። በዚያን ጊዜ ልጄ የሮሐንስ የሦስት ወይም አራት ዓመት ልጅ ነበር። ለኮሎኔሉ አሁን የሮሐንስ የዩኒቨርሲቲ ተማሪ መሆኑን ስነግረው፣ «ጥሩ ነው። በጣም ጥሩ። እግዚአብሔር ይመስገን» አለ።

ኮሎኔሉ እጆቹን ሲያጨበጭብ፣ በሩ ተከፈተና አገልጋዮች እጆቻችንን ለማስታጠብ ውኃና ፎጣ ይዘው ገቡ። ቅመማ ቅመም የበዛበት ጣፋጭ ምግብና ብርዝ ቀረበልን። በመጨረሻም፣ ቡና ተፈላልን። ናና ለምግቡ እንዲጸልይ ተጠየቀ። ኮሎኔል ተፈራም ከትንሽዋ ጠረጴዛ ዙሪያ ከእኛ ጋር አብሮ ተመገበ። ምግቡን በልተን ስንጨርስ፣ እንደገና እጆቻችንን አስታጠቡን። ብቻችንን ስንሆን ከ ሎኔል ተፈራ፣ «ውጭ አሁን ጨለማ ነው። ነገር ግን አሁኑኑ ብትሄዱ ነው የሚሻለው። እስከ ከተማው ጫፍ ድረስ እንዲያደርሳችሁ ወታደር እስጣችኋለሁ። በተቻለ መጠን ራቅ ብላችሁ ሄዱ። ካድሬዎቹ ባለጌዎች ናቸው። አገራችንን እያጠፉት ነው። ሌላ ጊዜ በዚህ መንገድ አትምጡ። ካድሬዎቹ አዲስ አበባ ሄደው ጸረ-አብዮተኛ ነው ብለው ከሰውኛል። የደርግ ባለሥልጣናት በቅርቡ ይጠሩኛል ብዬ እጠብቃሁ። ምናልባትም ወደ ሰሜኑ ጦር ግንባር ይልኩኝ ይሆናል። ለእኔ ጸልዩልኝ። በሰላም ሂዱ። ተጠንቀቁ» አለን።

አብረን ከጸለይን በኋላ ስላደረገልን ርዳታ በጣም አመስግነን ተጨባብጠን ተለያየን። በጸጥታ ወጥተን ወታደሩን እየተከተልን

ከከተማይቱ ወጣን። ወታደሩን ተሰናብተን መንገዳችንን ስንቀጥል፤ ጨረቃ ወጣች። ተካ ፊት ፊት ሲቀድም፤ ናናም ጌሳ ሳይቀር አብሮን ተጓዘ። በጥቂት ሰዓታት ውስጥ ኢሪጊኒ ወንዝ ደረሰን። እነ ታጥበን አረፍ አልን። ጌታ ስላዳነን አብረን አመሰግንነው።

በጨረቃ ብርሃን እየተረዳን፤ ወደ ቡልቂ ስንጓዝ፤ ተካ የመጨረሻውን ማስጠንቀቂያ ሰጠን፤ «እንዳልኩት፤ ላስካ ሁልጊዜም ችግር አያጣም - ሁልጊዜም!» አለን።

ዋጃ

የጌታ አስረኛ

«እንግዲህ በጌታችን ምስክርነት ወይም በአስረኛው በእኔ አትፈር። ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር ኃይል መጠን በወንጌል አብረኸኝ መከራን ተቀበል።»

2ኛ ጢሞቴዎስ 1:8

ዋጃ በሳውላ የፍርድ ችሎት ፊት ቆሞ እጁን ከፍ አደርጎ አነሣ። እጅና እግሮቹን በካቴናና በሰንሰለት ጥፍር ተደርጎ ታስሯል። «እግዚአብሔር ይመስገን፤» ሲል ሮክ ብሎ መናገር ጀመረ። «ለኢየሱስ ጌጥ ሆኜአለሁ። ይህ ለእኔ የጀግና ሜዳሊያ እንደ ማግኘት ነው። ለኢየሱስ ጌጥ አግኝቻለሁ!»

ዋጃ ወደ ከላሾቹ ዘወር ብሎ በድፍረት ንግግሩን ቀጠለ። «ይህን ሰንሰለት በመሸከሜ የማፍር መስሎአችሁ ነበር። ነገሩ እንዲህ አይደለም። ዛሬ እዚህ የተገኘሁት የክርስቶስ ተከታይ በመሆኔ ምክንያት ነው። ለጌታዬ ይህንን ሰንሰለት ማጥለቁን እንደ መታደል እቆጥረዋለሁ። እንዲህ ስላስጌጣችሁኝ አመለግናችኋለሁ።»

ጊዜው በኢትዮጵያ «ቀይ ሽብር» የተሟላበት ወቅት ነበር። የኮሚኒስት ካድሬዎች የደርግ ተቃዋሚዎችን ሁሉ በማውደምና ለሕዝቡ የማርክሲስት/ሌኒኒስት አስተምህሮ በመጋት አገሪቱን የሚያሸብሩበት ጊዜ ነበር። በዚህ ወቅት አብያተ ክርስቲያናት ተዘግተዋል። መጽሐፍ ቅዱሶች ተወግደዋል። ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ታስረዋል ወይም ተገድለዋል። ነጋዴዎችና ሀብታሞች ንብረታቸውንና መሬታቸውን ተነጠቁ። ንብረቴን አልሰጥም

ያሉት ተገደሉ። በአሥር ሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ወደ ጎረቤት አገሮች ተሰደዱ። በአሁኑ ሰዓት ከሁለት ሚሊዮን የሚበልጡ ኢትዮጵያውያን በሌሎች አገሮች (በአብዛኛው በአሜሪካ፣ ካናዳና አውሮፓ) ውስጥ ይኖራሉ።

እነዚያ የቀይ ሽብር ዓመታት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ከፍተኛ ሥቃይን አስከትለዋል። እንዲሁም ደግሞ ጥቂት ሰዎች «ቡና ለመጠጣት» የሚሰባሰቡባቸው «የቤት ውስጥ አብያተ ክርስቲያናት» እንዲመሠረቱ አድርገዋል። ሰዎች ቡና እየጠጡ አብረው ለመጸለይና እርስ በርስ ለመበረታታት፣ እንዲሁም ቡና ተጠርተው ለሚመጡት ሰዎች ለመመስከር ይችሉ ነበር። በዚህ ዓይነት በ17ቱ የደርግ ዘመን የአማኞች ቁጥር በእጥፍ አድጎ ነበር። ከዚያ በኋላም እንዲሁ ቁጥሩ በእጥፍ አድጎአል! አብዛኞቹ መጋቢዎች «ሁለት ሥራ» ያላቸው ነበሩ። ባለቻቸው ትንሽ መሬት ላይ የእርሻ ተግባራትን በማከናወን ቤተሰቦቻቸውን የሚመግቡና በዚያ አስከሬ የደርግ የመከራ ጊዜያት አማኞችን የሚያበረታቱ ነበሩ። ወንጌላውያን አማኞች ንብረታቸውን ሁሉ ቢያጡም፣ በእርሻ ወይም በንግድ አማካኝነት ራሳቸውን ለመደገፍ ይጥሩ ነበር።

እንደ ሌሎቹ ሁሉ ዋጃም «ሁለት ሥራ» ያለው ወንጌላዊ ነበር። በኢስ ኣይ ኤም የሶዶ ሆስፒታል ከሠለጠኑት ድሬሰሮች (የሕክምና ባለሙያዎች) አንዱ በመሆኑ፣ በሰውላ የራሱን ፋርማሲ ለመክፈት ችሎ ነበር። ችሎታና ልምድ ያለው ሰው በመሆኑ፣ መልካም ስም አትራፊ ንግድ ለማካሄድና ለማትረፍ ችሎ ነበር። ጥበቡና ታማኝነቱ በከተማይቱ ውስጥ ሰፊ ተቀባይነት እንዲያገኝ ሲያደርግ፣ ክርስቲያናዊ ምስክርነቱ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን መሪ እንዲሆን አስቻለው። በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በተለያዩ ስብሰባዎች ላይ የሚያቀርባቸው ታላላቅ ስብከቶቹ ብዙዎች ለክርስቶስ ራሳቸውን እንዲሰጡ አደረጉ። በተጨማሪም ዋጃ ወደ ሩቅ ቦታዎች የሚሄዱትን ወንጌላውያን ይደግፍ ነበር። ደርግ በመጣ ጊዜ ግን እንደ ሌሎች ስኬታማ ነጋዴዎች ሁሉ ዋጃ ጸረ-አብዮተኛ ነው ተብሎ ተጠረጠረ። ለደርግ ባለሥልጣናት ዋጃ፣ «ሀብታም»፣ ተወዳጅና ክርስቲያን ስለሆነ አደገኛና መወገድ ያለበት

ሰው ነበር።

ወደ እስር ቤቱ በፊት በር ለመግባት ባለመቻሉ፣ ዋጃን ለማግኘት ሌላ ዘዴ ሞክሮ። የጎፋን አካባቢ ከመልቀቁ በፊት ወዳጁን ለመጎብኘት ፈልጌ ነበር። ነገር ግን ጠባቂዎቹ ወደ ሳውላ እስር ቤት እንድንገባ አልፈቀዱልንም። በአቅራቢያው ባለው ኮረብታ ላይ በመውጣት ወደ ሁለት መቶ የሚሆኑ እስረኞች በእስር ቤቱ ግቢ ውስጥ ፀሐይ ሲሞቁ ለመመልከት ቻልኩ። ይህም ሆኖ ዋጃን ለማየት አልቻልኩም።

ኮረብታው ላይ ከአንድ ሰዓት በላይ ጠበቅሁ። ልሂድ በምዘጋጅበት ሰዓት ላይ ሌሎች እስረኞች ከከፍላቸው ወደ ሜዳው ወጡ። እነዚህ ነፍሰ-ገዳዮችና የአብዮቱ ተቃዋሚዎች በመሆናቸው፣ አደገኛ ወንጀለኞች ናቸው ተብለው የተለዩ ነበሩ። እጃቸውንና ቁርጭምጭሚታቸውን በሰንሰለት የታሰሩ ሲሆን፣ በታጠቁ ወታደሮች ይጠበቁ ነበር። አንዱ ከሌላው እስረኛ ጸጉርና ልብስ ላይ ቅማል ይለቅማል።

ዋጃን ከነፍሰ-ገዳዮች መካከል አየሁት። ሌሎች የማውቃቸው ክርስቲያኖችም በሰንሰለት ታስረው አየሁ። ሁሉም የታሰሩት ከዋጃ ጋር ሲጸልዩ በመገኘታቸው «ጸረ-አብዮተኞች» ተብለው ነበር። ይህ ክስ ደግሞ የረዥም ዓመታት ወይም የሞት ቅጣት የሚያስበይን ነበር።

ዋጃ ወደ ኮረብታው ቀና ብሎ ተመለከተኝ። በሰልፉ ላይ ላሉት እስረኞች ይህንን መረጃ በመስጠቱ ክርስቲያኖች ሁሉ ቀና ብለው አዩኝ። ዋጃ በሰንሰለት የታሰረ እጁን ወደ ላይ ከፍ አደረገ። ወደ ላይ በማመልከት ፊቱን ወደ ሰማይ አነሣ። መልእክቱ ስለ ገባኝ፣ እኔም ፊቴን ወደ ሰማይ በማንሣት በእጄ ወደ ሰማይ ጠቆምኩ። «ከእንግዲህ እዚህ ምድር ላይ ላይህ የምችል አይመስለኝም ዋጃ። ነገር ግን በሰማይ በአዳች እግር ሥር እገኝላለሁ» ነበር ያልኩት።

ዋጃ ለእምነቱ ከሞት ጋር የተጋፈጠው አሁን ብቻ አልነበረም። የእርባ ምንጭ አስተዳዳሪ የነበረው አሊ ሙሳ ብዙ ክርስቲያኖችን ለእስርና ለሞት የዳረገ ጨካኝ ሰው ነበር። አሊ ሙሳ ሌሎች

የሕዝባዊ ማኅበራት መሪዎችንም በመግደል ንብረታቸውን ለመቆጣጠር የቻለ በሁሉ የተፈራ ሰው ነበር። አሊ ሙሳ «ከስታሊን የከፋ ጨካኝ፣ ከሌኒን የባሰ ኮሚኒስት፣ ከማርክስ የበለጠ አደገኛ» የሚል ስያሜ የተሰጠው ሰው ነበር።

አሊ ሙሳ ሳውላ የሚገኘው ዋጃ የኢየሱስ ተከታዮች ዋንኛው መሪ መሆኑን ሰማ። በመሆኑም፣ ከአርባ ምንጭ እርሱን የሚገድሉትን ወታደሮች ላከ። ወታደሮቹ ወደ ሳውላ በሚሄዱበት ጊዜ፣ ያልታሰበ ኃይለኛ ዝናብ ዘንቦ መንገዱን ማጥ ስላደረገው መኪናቸው በተደጋጋሚ ተይዞ አዘገደባቸው። ዘንቲ ወንዝ ላይ ሲደርሱ ወንዙ ሞልቶ አላሻግር አላቸው። ሳያቋርጥ በሚጥል ዝናብ ውስጥ ሆነው ለሦስት ቀናት ከቆዩ በኋላ፣ የያዙት ስንቅ በማለቁ፣ የአሊ ሙሳን ቁጣ ለመጋፈጥ ወሰነው ወደ አርባ ምንጭ ተመለሱ።

ለዋጃ በሰንሰለት ታስሮ ለአራት ቀናት ተጉዞ ወደ ክፍለ ሀገሩ ዋና እስር ቤት መሄዱ ከባድ ነገር ነበር። ነገር ግን ክርስቲያን ወንድሞቹን በማጽናናት በመንገድ ላይ ለወንጀለኞች፣ ለፖለቲካ እስረኞችና ለጠባቂ ወታደሮች ይመሰክር ነበር። ይህ ሁሉ ፍትሕ አልበኝነት ለመቀበል የሚከብድ ነበር። ዋጃ ስለ ሚስቱ ሌልሃጤጥና ስለ ቤተሰቡ አሰበ። እንዴት ይኖሩ ይሆን? ምግብ ከየት ያገኙ ይሆን? በቤታቸው የተወሰኑ ሲሆኑ፣ ወደ ገበያ ለመሄድ አይችሉም ነበር። የማርክሲስት ካድሬዎች ቤቱንና ፋርማሲውን ወርረው ገንዘቡን፣ መድኃኒቶቹንና ወረቀቶችን ሁሉ ወሰደውበታል። ዋጃ መድኃኒቶቹን ለመንግሥት ክሊኒክ አስረክቦ አገልግሎት ላይ እንዲውሉ እንዲያደርግ እንኳን አልተፈቀደለትም። ተጥለው የአገልግሎት እድሜያቸው እንዲያልፍ በመደረጉ ከንቱ ሆነው ቀሩ። የተፈጸመው ከፋት ለማመን የሚያዳግት ነበር።

እኔም ስለ ዋጃ ሚስትና ቤተሰብ ማሰብ ጀመርኩ። ጥቂት የአካባቢው ክርስቲያኖች እንክብካቤ ያደርጉላቸው ነበር። ማንም ከቤተሰቡ ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት እንዳያደርግ የተጣለውን ገደብ በማለፍ ማታ ማታ ምግብ ይሰጧቸው ነበር። እኔም ለምግብ መግዣ የሚሆን ትንሽ ገንዘብ ሰጠኋቸው። በእነዚያ ፈታኝ ጊዜያት

ጌታ በታማኝነት የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ አሟላላቸው።

በአርባ ምንጭ እስር ቤት መጀመሪያ አካባቢ ዋጃ እንደ ሌሎቹ እስረኞች ጉድጓድ እንዲቆፍር፣ እንዲሁም ድንጋይና ለጣውላ የሚሆን ግንድ እንዲሸከም ይገደድ ነበር። ከዚያ በኋላ የሕክምና እውቀት የሌለው የክሊኒክ ሠራተኛ ከዋጃ ጋር ተገናኘ። ዋጃ የሕክምና እውቀት እንዳለው ስለ ተረፋ፣ በሽታን በመመርመርና ሕክምና በመስጠት ዙሪያ ምክሩን ይጠይቅ ጀመር። «እዚህ ዶክተር የለንም። ነገር ግን በመቶዎች የሚቆጠሩ በሽተኞች አሉ። ብዙም መድኃኒት የለንም። እኔ ደግሞ ብቻዬን ስለ ሆንኩ፣ ሁሉንም በሽተኛ ልከታተል አልችልም። አንተ ከእኔ የተሻለ እውቀት አለህ። ከተ ስማማህ ይህንን ሥራ የማከናወኑ ኃላፊነት ያንተ ይሆናል፤» አለው። ዋጃ በዚህም ውስጥ የጌታን እጅ አየ።

ዋጃ በፍጥነት ውጭ የነበረውን ያህል አክብሮት በእስር ቤቱ ውስጥ አገኘ። ከአንድ ወር በኋላ የክሊኒክ ሠራተኛ ለሥልጠና በመላኩ ሌላ ሰው ሳይተካ ቀረ። የእስር ቤቱ አስተዳዳሪ ለዋጃ ኃላፊነቱን በመስጠት የክፍሉን ቁልፍ አስረከበው። በዚህ ስፍራ ዋጃ ለርዳታ ከሚመጡ ሰዎች ሁሉ ጋር በግል የመገናኘት ዕድል ነበረው። ወደ መድኃኒት ክፍሉም መግባት ይችል ነበር። በመድኃኒት ማከማቻው ውስጥ የተቀዳደዱ በርካታ መጽሐፍ ቅዱሶችን አገኘ። እነዚህ መጽሐፍ ቅዱሶች አሊ ሙሳ አብያተ ክርስቲያናትን ባዘጋ ጊዜ የዘረፋቸው ነበር። ገጾቹ ለሽንት ቤት እየተቀደዱ ያገለግሉ ነበር። ዋጃ እንደ ምንም ያልተነካ መጽሐፍ ቅዱስ በማግኘቱ ደስ ብሎት ይጠቀምበት ጀመር። ለዚህ ብርቅ መጽሐፍ ቅዱስ አስተማማኝ የመደበቂያ ስፍራ እዘጋጀ።

አሁን ከሰዎች ጋር የሚገናኝበት ስፍራ፣ መጽሐፍ ቅዱስና ለሕመማን መጎብኛ የሚያገለግል ኩራዝ አገኘ። ዋጃ ጥቂት አማኞችን ለጸሎት ሰበሰበ። እነዚህን ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ በማስተማር ወደ ክርስቶስ መለላቸው። እነርሱም በበኩላቸው አብረዋቸው የሚተኙትን ሰዎች በማስተማር ወደ ክርስቶስ መመለስ ጀመሩ። ብዙም ሳይቆይ በሁሉም ሕንጻዎች ውጥ አማኞች ሊኖሩ በመቻላቸው፣ በየማታው የመዝሙር ድምጾች ይሰሙ ጀመር።

ወራቱ ቀስ በቀስ ሲያልፉ፤ ዋጃ ስለ ቤተሰቡ አዘወትሮ ማሰብ ጀመረ። አልሣቤጥ ደሀና ትሆን? ልጆቹስ? የሚበሉት ነገር ይኖራቸው ይሆን? ከመጸለይና አግዚአብሔር እንዲጠብቃቸው ከመለመን በቀር ሊያደርግ የሚችለው ነገር አልነበረም።

አንድ ቀን አዳዲስ እስረኞች ከሳውላ ተይዘው መጡ። ዋጃ እጆቹና እግሮቹ የታሰሩበትንና ከመቆላላቸውም የተነሣ ሕክምና የሚያስፈልጋቸውን አንድ እስረኛ እንዲረዳ ተጠየቀ። ይህ ሰው ዋጃን በውሽት የከሰሰውና በሰንሰለት እንዲታሰር ያደረገው መሆኑን ሲመለከት ተገረመ። አሁን ከማርክሲስቶች ጋር በመጣላቱ በድርብ ሰንሰለት ታስሮ መጣ። ዋጃን ሲያይ ደነገጠ።

ዋጃ የግለሰቡ ሰንሰለቶች እንዲወልቁ ካደረገ በኋላ፤ ቁስሎቹን አጣጥቦ የሕክምና ርዳታ አደረገለት። ለጥቂት ሳምንታት ዋጃ መልካም አገልግሎት ሲሰጠው ከቆየ በኋላ፤ ግለሰቡ ልቡ ተሰብሮ ይቅርታ ጠየቀው። ዋጃም ለሥራ ያጋለጠውን ይህን ሰው ይቅር አለው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ቀደም ሲል ለፈጸመበት በደል ማካካሻ እንዲሆንለት ዋጃ የሚፈልገውን ነገር ሁሉ ማድረግ ጀመረ። አብረው የእስረኞችን ሕይወት ለማሻሻል ጥረት አደረጉ። መሐይማን እስረኞችን ማስተማር ጀመሩ። ከዚያም የሽመናና የአትክልት ፕሮጀክቶች ተጀመሩ። እነዚህ ሥራዎች ከባለሥልጣናት ጥሩ አስተያየቶችን አተረፉላቸው። አንዳንድ እስረኞች የልብስ ስፊት ተማሩ። ሌሎች ደግሞ የእንጨት ሥራዎችን ተማሩ። የእስር ቤቱ ኃላፊዎች የበላይ ባለሥልጣናትን በማምጣት እነዚህን ሥራዎች አስገብኙአቸው። ዋጃ ለእስረኞችና ለጠባቂዎች ምስክርነት በመስጠቱና ክርስቲያኖችን በማበረታታቱ ሥራ ገፋበት። ወራቱ እያዘገመ መጓዣቸውን ቀጠሉ።

በመጨረሻም፤ ከሁለት ዓመት ተኩል በኋላ፤ የሚፈታበት ቀን ደረሰ። ዋጃና አብረውት የታሰሩት ወገኖች ያሏቸውን ጥቂት ነገሮች በማሰባሰብ የቀሩትን እስረኞች ተሰናብተው ወጡ። የእስር ቤቱ አስተዳዳሪ የሚፈቱትን ሰዎች ስም በሚጠራበት ጊዜ እስረኞቹ ሁሉ ተሰብስበው ነበር። ከዋጃ ጋር ከጎፋ የታሰሩ የስምንት ክርስቲያኖች ስም ተጠራ። ነገር ግን ዋጃ ወደ ጠሪዎቹ ፊት

ሊቀርብ፤ «ስምህ እዚህ ዝርዝር ውስጥ የለም። መቆየት አለብህ» አሉት።

«ግን እኮ የተፈረደብኝን ጊዜ ጨርሻለሁ። እዚህ ልታቆዩኝ አትችሉም፤» ሲል ተከራክረ።

ስምንቱ የጎፋ አማኞች፤ «የገባነው አብረን ስለሆነ የምንወጣውም አብረን ነው፤» በማለት አንወጣም አሉ።

ቀደም ሲል ዋጃን የከሰሰው ሰውዬ ይህ ኢፍትሐዊነት ነው በማለት እስረኞቹ እንዲነሣሡ ቅስቀሳ አደረጉ። ቀስ በቀስ የተጀመረው ጉምጉምታ ወደ ጨካኝነት፤ ከዚያም «ዋጃ ይለቀቅ፤ ዋጃ ይለቀቅ» ወደሚል ሁካታ አመራ። ቀጥሎ ከሺህ የሚበልጡ ድምፆች በአንድነት፤ «ዋጃ ይለቀቅ፤ ዋጃ ይለቀቅ፤» እያሉ መሬቱን በእግሮቻቸው ይደበድቡ ነበር። እስረኞቹ ተቃውሞአቸውን በጨመሩ ልክ፤ ሁካታውም እያሸቀበ ሄደ። በእስር ቤቱ ታሪክ እንዲህ ዓይነት ነገር ተደርጎ አያውቅም ነበር። እስረኞቹ ሰንሰለቶቻቸውን ያቃጭሉ ወይም ስብርባሪ እንጨቶችን በማጋጨት እስር ቤቱን ቀውጦ አደረጉ!

እስረኞቹ፤ «ዋጃ ይለቀቅ፤» እያሉ እየጮሁ ግድግዳዎችን ሲደበድቡና መዝጊያዎችን ሲቀጠቅጡ፤ ብጥብጥ ይነሣል ብሎ የሰጋው የእስር ቤቱ አስተዳዳሪ ተጨማሪ ወታደሮች እንዲመጡ ጥሪ አደረገ። መልእክተኞች ወደ አስተዳዳሪው አሊ መሳ ተላኩ። እርሱም በአዲስ አበባ ያሉትን ባለሥልጣናት አነጋገረ። በዚህ ጊዜ የአብዮቱ ማዕበል እየሞተ ስለ ነበር ብዙዎች የደርግ አድሜ እያጠረ ነው የሚል ግምት ነበራቸው። ከኃላፊዎቹ ማናቸውም ውሳኔ ለመስጠት ወይም ኃላፊነት ለመውሰድ አልፈለጉም ነበር። እስረኞቹ አድማ በማድረግ ሥራ አንሠራም አሉ።

ዋጃ ሰዎች ለእርሱ ባደረጉት ነገር ተገረመ። ሕይወቱና ምስክርነቱ ብዙዎችን ወደ አዳኞችን መልሷል። በእርሱ ላይ የተፈጸመው ፍትሕ-አልበኝነት ሁሉንም ሰው የዘገነነ ነበር። ይህ የመጨረሻው ሰዓት ነበር! ዋጃም መለሰ ብሎ፤ «እኔ የኢየሱስ ክርስቶስ እስረኛ ስለሆንኩ በጊዜው እንዲያስፈታኝ እጠብቀዋለሁ፤» አለ።

ከጥቂት ሰዓታት በኋላ፤ «ዋጃን ልቀቁት፤» የሚል ትእዛዝ መጣ። እስረኞቹ በሙሉ በደስታ ፈነደቁ! ዋጃ እስር ቤቱን ለቅቆ ሲወጣ፤ እስረኞችና ጠባቂዎች ተሰልፈው አጨበጩት። መጀመሪያ ያሳሰረው ሰውዬ እያለቀሰ የዋጃን አነስተኛ እስር ዕቃ ተሸክሞ እስከ ባር ሸኘው። ዋጃ ከሁለት ዓመት ተኩል በኋላ እስር ቤቱን ለቅቆ ወጣ። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱሱን በእስር ቤቱ ውስጥ ጥሩ ቦታ እንደ ደበቀ ረስቶት ነበር የወጣው።

«አሁን ባለው የአገራችን ሁኔታ መጽሐፍ ቅዱሴ ያስፈልገን ነበር፤» አለ ዋጃ።

ዋጃ በተፈታ ሰሞን አግኝቼው፤ «በእስር ቤት ውስጥ በምትሠቃይበት ጊዜ፤ በብዛት የምታስበው የትኛውን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ነበር?» አልኩት። ዋጃ ፈገግ አለና፤ «ኢየሱስ፤ 'በፍጹም አልተውህም አልጥልህምም' ብሏል። ይህንን የተስፋ ቃል የሰጠው ኢየሱስ ትናንት፤ ዛሬ፤ እስከ ዘላለምም ያው ነው። እርሱ ሁልጊዜም ታማኝ በመሆኑ ይጠብቀናል» አለ።

ድኅረ ታሪክ

ዋጃ ከቤተሰቡ ጋር ወደ ሶዶ ተመልሶ ሌላ ፋርማሲ ከፈተ። ፋርማሲውም በጣም ስኬታማ ሆነለት። የሕይወትና የወንጌል ምስክርነቱም ቀጠለ። ጌታ ለወንጌል ምስክርነትና ለቤተ ክርስቲያን ተከላ እንዲህ ዓይነት ልብ ያለውን ሰው እንዳውቅ ስለ ረዳኝ አመሰግንዋለሁ። ዋጃ የወላይታ አብያተ ክርስቲያናት መሪ ሆኖ በመመረጥ በታማኝነት ለብዙ ዓመታት አገልግሏል። በመሪነት ዘመኑ ብዙ ወንጌላውያን ወንጌል ወዳልደረሰባቸው ቦታዎች ተልከዋል። የእርሱ ታሪክ ቀጣይነት ያለው ነው።

አንድ ቀን የሕይወት ታሪኩ ተጽፎ በአስቸጋሪ ሁኔታዎች፤ በአሳዛኝ ገጠመኞችና ገዝኖች ውስጥ የሚገለጠው የእግዚአብሔር ጸጋ የቱን ያህል ብቁ መሆኑንና የእምነትንም አሸናፊነት እንደሚያሳይና ለእግዚአብሔር ክብር እንደሚውል ተስፋ አደርጋለሁ።